ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க
ராசாரியர் இயற்றிய

ஸமஸ்யமாநோக்தி வைஷ்ணவ விமர்சம்.

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி
பணித்த ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு
ச்லோக ரூபமான மறுப்பு.

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சென்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
ஈச்வர ஞு பங்குனியுத்திரம் 16—3—1938.

இதன் விலை 0—8—0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்
விலை 0—4—0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்.

"சரணங்கள் இரண்டென்ன வொன்றுறு, நாலென்ன வேணும்" என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலைந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளையைப் பரிஹஸித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாநவிலஸித மென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷை முதலிய நாலைந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன். கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் விளைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏவி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே ஸமஸ்ய மாநஸூக்த்யர்த்தநிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரக்ஷாபத்ரத்தில் "[illegible] [illegible]" என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிறரை ஏவி வெளியிடுவிப்பதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்தினாலேயே வெளிவந்துள்ள ஷெ நிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ளதெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்சக்ரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகரூபமாகவே யெழுதி, அதற்குத் தமிழில் மொழிப் புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய்தருளிவருகின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டாரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிக்கரையில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து "* [illegible]மென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதி நீ பங்க்திகளை நான் ஸமர்த்தநம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் துறந்து அத்வைத ஸந்ந்யாஸியாகி விடக்கடவேன்" என்று பெருமிடறு செய்து பேசி யருளினவர் என்பதை இவர்களுள்ளம் மறந்திராது. இதி. ஸ்ரீ. [illegible] தாஸ:

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீஹஸ்திஶைலஶிக₂ரோஜ்ஜ்வலபாரிஜாதாய நம: ।

அஸ்மத்₃கு₃ருபரம்பராப்₄யோ நம: ।

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி₃ப₄யங்கர-அண்ணங்க₃ராசார்ய ப்ரணீத:

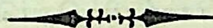
* ஸமஸ்யமாநோக்திஸௌஷ்ட₂வவிமர்ஶ: ॥ *

[ஸமஸ்யமாநஸம்ப₃ந்த₄ நிஷ்கர்ஷார்த்₂யா ப்ரஸங்க₃த: ।
கொழியாதெய திஸௌஷ்ட₂வ்யாவிதாஸ்ய விம்ருஶ்யதே ॥]

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

ஸமஸ்யமானோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்சம்.

1\. த்₃ராவிட₃நிக₃மத்₃ரஷ்ட்ரா நாதே₂ந லக்ஷ்மணயோகி₃பி₄:
லோககு₃ருபி₄: ஶ்ரீமத்₃வேதா₃ந்தகு₃ருவரைர்வரிஷ்டதயா ।
வரவரமுநீந்த்₃ரைர் ப்ரேம்ணா ஸம்ரக்ஷித:
ஸததமபி ஸதா₃ ஜீயாத் ஸத்ஸம்ப்ரதா₃யஸம்பந்நிதி₄: ॥

பொழிப்புரை.

நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் எம்பெருமானார் பிள்ளை யுலகாசிரியர் வேதாந்த தேசிகன் மணவாளமாமுனிகள் என்னுமிவர்களால் அன்புடன் நன்னெறியில் பாதுகாக்கப்பெற்ற ஸத்ஸம்ப்ரதாய நிதியானது எஞ்ஞான்றும் குறைவின்றி விளங்கவேணும்.

2\. அவ்யர்த₂வீர்யதக்ஷகவ்யூஹநவ்யை:
வசிதைர்வர்ணாஶ்ரமதை₃ந்யர்த்தீஸ்த்₂ய ।
ஸம்யங்நூநம் விஜிதே த்₃ருஷ்டேவாக்யேஷ்வ
ய ஸைஷ ப்ரஜாக₃ர்த்தி விஜித ஸமாஜே ॥

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

3. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அமுதமயமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்துமவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தேதீரும்.

4. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயக்ரந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ! படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அமுதிலுமாற்றவினிய திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக்கலில் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டுவருகின்ற தூஷணைகளை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது, வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6. ஸமஸ்யமாநஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ இதி யாம் க்ருதிம் ।
[illegible] ॥

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷமென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற நூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7. [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸூக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச் செய்து கொள்ளா நின்றார்.

8. [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[$ [illegible] ।]

திருமகள் கொழுநனை எம்பெருமான் மோக்ஷோபாய மென்று பூருவாசாரியர்களெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றும் பிரித்து 'இவளும் தனியே உபாயபூதை' என்று சொல்லப் புறப்பட்ட நவீநர்களின் திரளில் இந்தயதிகளும் அந்வயிக்க விரும்பிப் பெரும்பாலும்

சிதிலராயினரெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத்திற் கொண்டிருக்கின்ருர்.

9. [illegible] ॥

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடுத்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்யானமாகிய) ஸாரஸ்வாதிநியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே, இந்தயதிகளின் கலக்கங்களை யெல்லாம் வேரறக் களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீடூழிகாலம் வித்வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. [illegible] ॥

சென்றவருஷத்தில் "ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா" என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ்வருஷத்தில் இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்ருர்.

11. [illegible] ॥

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்யாவச்யகங்களான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய்தருளாநின்றுகொண்டே நீடூழிவாழவேணும்.

12\. ஈவஸளயதீஜெ ா யஜிஜொஷஊவெ
கூமும் ஜவெஜவம் ஊவதொ ஜஹாய-ஊ:।
ஹூாசு ஹ-வெய ஷஜயெஷி தீவ
யூாயநு கூ தஜெஜூா ஷஊவஹீயகூதெ॥

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஸக்தி யிராதாதலால் இந்த ப்ரஸக்தியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தலையல்லால் கைம்மாறிலேன்.

ஐதூவொசூா தா-ஏவ:ஹு யஜ:வளிஜெ:।

ஈம முக்ஷூவாயக விஜய-வரொஷிதீய:வளிஜெ:।

13\. ஜொகெஷாவாயகஜஹி ஸ்ரீயஐதி வசுதாம் ஸஷியள
ஜூாவயாஜ: ய ஷாஹிஸாஹூவெதஂஜயதி வாஷ
கூாரகஜஹாஂ ரஜாயாடு। ஜொகெஷாவாயஸ ஸாவெ
உம நவாஷகூாரகஜஹாம் வபெடித யாஞாஜொ
கூளயமாவா வயிகூாரண தஜெவஹுஜிகூள தஜெ
தகூ॥ † († வள தஜி திஸாஊா நூநிஷெ-ஸு:; வாஷ
கூாரகஜவாயகூவெ தியாவகூ.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷோபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண்ணப்பம்; — பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுள தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றோ. இருளும் ஒளியும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவ்யக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடீர்.

14\. ஊகெஜூவமுய-ஹுசாநெ ஹுஹவதி கூஜநாவி ஷஂயம்
விஷவவெகூ தஜெ-ஷா கூஹூஜெதொவ-ஹதி

புருஷகாரக்ரியாக்லேஶஹாநாத்। யதி முக்திம் ஸ்வயம் தா-
தும் ப்ரபவதி புருஷே ஶ்ராவணாய ப்ரியாஸ:
ஸ்வாஶக்யம் ஶ்ரேயஸே நவாஞ்சதீ த்வஹஹ! விம்ருஶந்து ப்ரா
ஜ்ஞா ரோஷ்டீ நகஸ்ராஸ॥

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்தியாம் ராஜ்யத்தை அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத் துவளவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ? ஒரு பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வ்யக்தி, அப்பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இஃதொன்றை மாத்திரம் பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15. அஸ்மாத்ருக்ஷு பவாப்தி மக்நேஷு கருணா நாராயணா-
பேக்ஷயா லக்ஷ்ம்யாமேவ விலக்ஷணேதி ததிதம் ஸர்வ-
ஜ்ஞஜோபுஷ்டே। ஸைஷா ஸ்வாயிக்ருதிம் புரோ
விஜஹதீ ஸ்வாதந்த்ர்ய பூர்ணே ப்ரபோர் ஹ்ராஸேவடக
க்ரியாஸு நிரதா ஶ்ராவ்யதாம் விஜ்ஞாதாம்॥

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தியளிக்கவல்லமையும் இருக்குமாகில், தானே அளித்திடாமல் நிரங்குஶஸ்வதந்திரனான பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றாடுவது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16. நஜாது பிதவாஞ்ஶ்ர: புருஷகாரக்ருத்யம் ஶ்ரீ: தத:
ஸதா பி ஶுத்தைவதத் ஶ்ரியதந்த்ர்வி ப்ராப்யதே।
ததேதத்யயோநவஸம் விஹதபக்ஷபாதம்பதே
புராத்யஶஸிவேஷ்ட்ய: புரஶ்சரணஸௌஹார்த்ஸ்வலை॥

எப்பெருமான் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்பதில்லையென்றும், இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி வருகின்றாளென்றும் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

நோக்கினும் புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்குள்ளதென்னும் தத்துவத்தை நன்குணரலாமே.

17. மோக்ஷாக்²யம் வஸ்து தாவத்³ ஸ்வஜநிமயதயா த³த்தவிஸ்வாஸிகா
ஸா ஸ்வ ஸ்வாமிந்யா ந யஸ்யா ஸ்வாம்யவிதரணம் ஶோப⁴
நேதீதிஹேதோ: । ஸா ஸ்வாத³ந்யார்த்தி² ஸித்³த்⁴யை ப்ரப⁴வதி வா
புருஷகாரக்ரியாத³த்³ருஶ்யம் தஸ்யாமுக்தீரோபாயமோக்ஷவி
தர்ஶயேதி ப்³ருவந்தே ரஹஸ்யாய ॥

மோக்ஷமென்னும் பொருளானது பிராட்டியும் பெருமாளுமாகிய இருவர்க்கும் உரித்தான ஸொத்தாதலால் பிராட்டி தானொருத்திதானே அதனை அடியார்கட்கு அளிக்கக்கூடாதாகையால் ஸ்வதந்திரமாகக் கொடுத்தருள விரும்பாதவளாய்ப் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைக்கின்றாள்; ஆகவே இதனால் அவளுடைய உபாயத்வத்திற்குக் கொத்தையில்லை—என்று சொல்லும் ஸமாதானமும் பொருத்தமுடையதன்று:

18. முக்தேஸ் ஸம்ஸ்வாமிகதா யா கதி²தா ஸா
தை³வாக்யேவ்ய ஸாத⁴நீஶ்வரீகரணாஹா ।
விஷ்ணோருக்தீஸ்வாமிகதா: யாம் நிஜவஸ்து
ஷாயதே ஸா வாதி³ஜயாய ந ஹவித்ரி ॥

முக்திச் செல்வம் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்க்கும் சொந்தமானது என்றவிதுதன்னை. மறுப்போமல்லோம்; அப்படியே யிசைகின்றோம். எம்பெருமான் தனக்கே உரித்தான பொருளைப் பிராட்டிக்கும் உரித்தாக்கி வைக்கின்றானென்பது உண்மையே; இது கொண்டு வாதத்தில் வெற்றிபெற இயலாது.

19. ஸ்வீயே வஸ்துந்யந்யதஸ்வம் நிஜஹாயா
ஸ்ஸயந்தஸ்வம் யஸ் வ்யாவிதவாம் ஸ்வஜிகாரோஸ் ।
ஜ்யோக்ஷையேவம் ஊர்ஜஸ்யதஸ்வ வேத்³ம தஸ்ந்
விஹாநு மோஹம் கோவி நமஜ்ஜ்ஹீஹ நமே நஃ ॥

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமை
யை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால்
இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணாது.

20. [illegible] ||

* [illegible] * [illegible] * இத்
யாதிச்ருதிஸித்தமான [illegible]த்தையுடைய
எம்பெருமான் தனது சரக்கைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்தி
வதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கி
றானென்பதை ஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. [illegible] ||

* [illegible] * என்பது
ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன்
னுடைய ஸொத்தாகவேயிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள்
இட்டவழக்காகவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிறானெம்பெருமான்—என்னு
மிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸுவ்யக்தமிறே.

22. [illegible] ||

([illegible])

மேற்குறித்த ஸ்ரீஸூக்தியில் "நிஜம்வபு:" என்றதனால் உண்மையில் பரமபதம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்பது காட்டிற்றாயிற்று. * தேஶிகாதேஶகாங்க்ஷீஸந்தே * என்கையாலே அதனைத் தானே ஆசாரியர்கள் இட்டவழக்காக ஆக்கிவைத்திருக்கிறானென்பதும் பெறலாயிற்று.

23. ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ இத்யுக்திர் பகவதா விஶ்வஹர்த்ரா
வாத்ஸல்யாதிஶ்ரயிணி விஹிதா ஸ்வாத்மநிஷ்டா |
ஶ்ருத்யாம் ஸம்ப்ரதிஷ்டேவ நிஹிதாஸ்தீதி ஶாஸ்த்ராயுக்தஸேவ
ஸந்த்ருஷ்டே காருண்யதிஶஸிதம் ஸம்ப்ரதஸ்தாஙிர்யேத்தேஷு ||

* ஜ்ஞாநீது ஆத்மைவ மே மதம் * என்று பாராட்டிக் கூறிய [ஞானிகளைத் தனக்கும் மேலாகக் கருதுகின்ற] எம்பெருமான் வாத்ஸல்யவிஶேஷமடியாக, தனக்குள்ளதான ஸ்வாமித்வத்தைப் பிராட்டி பக்கலிலும் ஆசாரியர்கள் பக்கலிலும் வைத்தருள்கின்றானென்கிற உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்தால் குத்ஸிதவாதங்கள் தலைமடியும்.

24. விநா ஶ்ரீஸ்வாவம் ந ஸ்ப்ருஶதி பரமஸ்வப்நமபி
இதி ப்ரோக்த்யா நூநம் ஶ்ரமஸம்ரக்ஷிதமஹ |
ஶ்ருதா ஶ்ரேயோபாயோ பவதி ஶ்ரீஸம்ப்ரத்கீர்த்தநவா
யதிஸ்யாதாவாயேஷுஷ்விவ தர்ஶாவாயகஸம்வித ||

பிராட்டியின் நியமனமின்றிக்கே எம்பெருமான் முக்திச் செல்வமளிப்பதில்லை யென்பது ஸர்வாசார்யஸம்மதமாதலால் பிராட்டியும் மோக்ஷோபாயமாகக் கூறப்படுவதற்குத் தகுதியுடையாளென்னில், இத்தகைய உபாயத்வம் ஆசார்யர்கட்கும் கொள்ளலாம்.

25. ஶ்ரீஸ்வாமிகஸ்தாஸ்ய தத்காருண்யா ஶ்லாக்யதாவேத்யதோ
ஸம்ஸம் ஸந்த்வேதே யஶாஸ்வீஹி தயா ஶாஸ்த்ரீயவத்தத்ருகு
ஶாஸ | ஸ்ருயஸ்வாமிகஸ்தாஸ்ய தத்காருண்யாஶ்லாக்யதா
வேத்யதோஸம்ஸம்வாஸ்தீஹிதத்ரு, தேந ஸந்தா ஶ்ருத்யா
ஶாஸ்த்ரேணாஸவி ||

மோக்ஷபதவியானது பிராட்டிக்கும் உரித்தான ஸொத்து என்றும், அவளுடைய கருணையினாலன்றி அது கிடைக்கத்தகாதது என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ்விரண்டு காரணங்கள் ஆசார்யவிஷயத்திலும் துல்யமாதலால் ஆசார்யரோடு பிராட்டியோடு வாசியில்லையென்று கொள்ளக் குறையில்லை.

26 ஆசார்யாணாமபி ஸ்வோபாயத்வமிதி ந: ஸித்தாந்தஶ்சேதி சேத்
தாத்ருஶ்யாயநதா ஶ்ரியோऽபி ஜயதீத்யஸ்மாகமேவாப்யுதய:
ஸம்பந்நஸ்தர்ஹீதி தம் ஹந்த ஹோ நாராயணஶ்சேஹிரா
சாயாணாமபி ஸ்வோபாயவதோ நிஶ்சயஸந்நாஹாதிதி ||

ஆசாரியர்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வ முண்டென்பதே எமது ஸித்தாந்தமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின் இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு முள்ளதென்று கொள்வதும் எமது ஸித்தாந்தமே. ஆக இவ்வளவாலும் தேறினபொருள் என்னவென்னில், எம்பெருமானும் உபாயம் ஆசாரியர்களும் உபாயம் பிராட்டியும் உபாயம் என்று சொல்லக்குறையில்லை யென்றதாயிற்று.

27 ஶ்ரீமத்தேஶிகஸூரிணோ மஹனீயா கிர: ஶ்ரீஸாரஸாரஸ்த்ரா
திஷு ப்ரேக்ஷ்யந்தாம் பஹுஶோ ந தாத்ருஶீ யதே!
கா த்ராபிலக்ஷ்யோऽப்யய:। ப்ரோக்தா ஸாயநதா,
வரஞ்ச ஸ்வயமுக்தஸ்ய விஶேஷணஸ்ய ஸா ஸவ்
யைத்ரவநிரூபிதா விஜயதே யத்ரந்யயா, தஸ்ய ||

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீதேசிக திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை எவ்வளவும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். பிராட்டியோடு கூடின பெருமாள் மோக்ஷோபாயமென்று ஸ்வாமி நிரூபித்தருளியுள்ளாரத்தனைபோக்கி ஓரிடத்திலும் பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வ முண்டென்றதில்லை; அப்படியிருந்தால் எடுத்துக்காட்டலாமே.

28 ஸ்வாபத்ஸ்வஹ: கதம் நியாயா க்ராஸ்தவேஶ:
கர்மஶேஷாசவே, யதிஸ்யதிதம் வேத ந கிம்?।

𑌉𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑌾 ॥

* 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌤𑍍 * இத்யா திப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபாயத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென்பதையு மறியப்பெற்றால் அழகியதாம்.

29 * 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌰𑌾𑌨𑌃
𑌨 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾
𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌯 𑌨𑌶𑍇𑌷𑌾𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌦𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾 ॥

30 “𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।”
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌵𑍈𑌶𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநத்தில் * 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾 । * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது ப்ரஸித்தம். லக்ஷ்மீநாதனே உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தியின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 * என்று எளிதாகச் சொல்லலாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று நோக்கத்தக்கது. தேசிகன் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே போதும்.

31 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑍋𑌪𑌾𑌯𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌘𑌟𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌶𑍇𑌮𑍁𑌷𑍀 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌦𑌵𑌗𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍈𑌷 𑌸𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 । 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑌟𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑍌𑌷𑍍𑌠𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌤𑌿 𑌹𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ॥

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீ தேசிகன் கொண்ட குதூஹலமும் முயற்சியும் அவரது க்ரந்தங்

களில் ரஸிகர்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேசிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என்பதை நீடூழி ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

சதுச் ச்லோகீ பாஷ்யத்திலும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணாரக் காணலாம்; ஒரு மூலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உபாயத்வ தோஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும், அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீ விசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் தீரவேணுமென்றும் ஸித்தாந்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ! திரஸ்கரிப்பதே! [இந்த ஸித்தாந்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே கிடையாது.]

34 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா முதலிய நூல்களில் பரக்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனாதலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ஸ்வீகர்த்ருப்ரகாரத்வாதுபாயத்வமிதீயத:
தத்த்வம் ஶ்ரீகாந்தஸம்ஸ்தஸ்ய ஸநிர்விஶேஷஸவர்ணி: ।
ஶ்ரேஷ்டம் முமுக்ஷூணாம் விஷாணமிவ ஸமானவா க்ஷேமவாந்
விஹிதேத்ராஸ்ய ஸ்தவம் ஸமாநவேதி ஸாங்கத: ॥

உபாயத்வமாவது மோக்ஷாய ஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபமென்று யதிகள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற ஸரம் ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட்டியிடத்திலும் எம்பெருமானிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானோ? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்டதா? என்று ஆராயப்புகுந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப் போகாது. ஸர ஸ்வரூபம் விஷயவிஶிஷ்டமேயாகும்.

36 ஸ்வரூபவைஶத்யஸமஷ்டிவைத்ருதாஹிதா
வ்யவஸ்தைவ விஸ்ருதீதி ஸாரவேதிஸத்ய: ।
ஸராபத்தே பராமதி ப்ரபேதவவ ந்ருதிவேச:
ஜ்ஞாநம் த்ரிவம்தா தேஶிகோ ஹிநஸ்தி ரஹஸ்யபாஷ்யத: ॥

ஸரஸ்வரூபம் பேதிக்கும்போது தத்ஸ்வீகர்த்ருத்வ ரூபமான உபாயத்வமும் பேதித்தே தீரும். ஸர்வேஷ்வரனோ ஸர ஸ்வரூபத்தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில், இந்த வாதம் தேசிகனுடைய ரஹஸ்ய பாஷ்யஸூக்தியினால் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷையில் 10, 11 பக்கம் காண்க.)

37 ப்ரியாயாம் ஸுதாயாஞ்ச ஸம்ஶ்லேஷகஸ்ய த்வம்
ஸ்வரூபாதிஸிம்ஹம், ததாபிப்ரஸிம்ஹ: ।
பிதாநாத்ருஸம்வேத்யதாத்ருக்ஷ்வஹேதோ
ஸந்த்யாஸக்த்யேபி ஸத்வம் ஸமாந: ॥

ஆலிங்கனமென்பது மகளிடத்திலும் செய்கிறோம் பத்னியிடத்திலும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும் துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுறையும் கருத்தின் வாசியினால் அது நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ஸரந்யாஸ விஷயத்திலுமாம்.

38 அயெ ஸ்ரீஸம்ஹவஶ்ரகடநஹஶும் கிம்வாநஸி தி
ஸ்வயம்வெஷாஜ்ஞாயெ-ஸா ஶாாாாவஸக்ஷ்ரஷாஶஜ்ஞ் தஷநா।
ஸஶாயாநம் ஹ்ரூஷஹும் யஷஹிஷய க்ஷூத்தீய க்ஷ்ரதிஷா
வ்ருகாஶம் தஷ்ஹாதீத்ரு ஶுஷிஹ ஶீயொக்ஷிததிஹி:।

த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீஸம்பந்தாநுஸந்தானம் செய்கிற
திதற்கு ப்ரயோஜனம்யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு
அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல
விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழி
களின் விரிவு வேண்டாவே.

39 ஸஶாயாநம் தஹெஹா: கிஷிஹ கயயெத்ராஸ்திகவஶா:
ஶாஹா ஸ்தஞெவெத்தாநுவ்ருதி தஷிஷஶாஷா டுதஜஹ।
கவஸஹ்ரா ஶக்ஷ்ரஹ்ஹி: வ்ருண தஜநதாஹி நிஸ்ஜவதிம்
ஸாவெஸவ்ரும்க்ஷதஸ்ம் ஸ்ரீஸ்ஸஹ ஸததஶஸீத்ரு ஹிஷயெ॥

40 கவஸாவெகவணவொவயொ மொஶஶாயா
ஐதி ஸ்ரீவஷாயஸ்வ்ருவம் வஸ்ஸுஶெஷா।
ஶாஹாவெஸ்ஷவஞ்ஶா ஶாஶாஸாஶஶாஸ்ஸ்ரா
ஹிஷா வ்ராஹ யொவஸஶ ஸஷாஶெ ஹ்ரூஷிஸ்தாக॥

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச்
சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில்; கேண்மின்; குற்ற
மே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல்
எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை
அகலாதிருக்கின்றாள். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம்
காட்டுகின்றது; பிராட்டியினால் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே;
உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானே யிருக்
கும்; பிராட்டியினாலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான்; இதற்
காகவே ஸ்ரீமத்பதம்—என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய
ஸாராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகம்பீரமாக அருளிச் செய்
துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌜𑍍𑌞𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌾𑌦𑍇
𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌵𑍀𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌣𑍍𑌣𑍌 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌕𑍍
𑌭𑌾𑌵𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑍇𑌤𑌃 ॥

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஸம்வாதமாகிய அறுபதாமத்யாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய *𑌨𑌨𑍍𑌵𑍇𑌵𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍 * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீரராகவியமென்னும் ஸுப்ரஸித்த — ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில் — ["𑌕𑍇𑌚𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃-𑌅𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿; 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾-𑌉𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾, 𑌪𑌾𑌦𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌵? 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌅𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌤𑍇, 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌰𑍂𑌷𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌲𑌿𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌵𑌾𑌸𑌤𑍇." என்று பணித்திருப்பதை ஸேவித்துத் தெளிவது.

42 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌹 𑌸𑌹𑌜𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌨𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍂𑌃𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍁𑌖
𑌜𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍀𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌂 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌯𑌥𑌾
𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤
𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌣𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌤𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵
𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇 ॥

43 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑌾𑌹𑌿 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍋𑌹𑌨𑌾
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌿𑌰𑍍𑌷𑍍𑌵𑌿𑌚𑍇𑌵𑌤𑍂𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌸𑍌
𑌵𑌿𑌤𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌸𑌾𑌾𑌚𑌿𑌰𑌤𑌕𑌿𑌹 ॥

ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஶக்தனும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பேரன்பு வாய்ந்தவனுமுள்ள எம்பெருமான் தன்பக்கலுள் தூவள்கின்ற அடியார்களை இதரநிரபேக்ஷமாகத் தானே பேரின்பம் பெறுவிக்க வல்லவனுயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிருனென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளிக்க ஶக்தி வாய்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம்—என்று ஸமாதானம் சொல்லவருவர்களேல், ஸுஸ்தம். இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் துல்யமே யென்பதை யதிகள் அறிந்து ஒய்வது நன்று.

44 யாதாநுஷ்டாநக்ருத்யே வஹதி ஸஹசரீ யாத்ருஶீம் யோக்யதாம் தாம் ஶ்ரீவிஷ்ணோர் மோக்ஷதாநே வஹதி நியதமித்யேவமுக்தாஸ்தம் ஹ்ருதம்। யேநாஹஸ்துதத்த்வபோ யிந்யாமிவ்யாக்யதஸ்தா ஸ்தூதநா காரிதாயாம் ஸோ யம்ப்ரஶ்யாஸு கஸ்மாத் வ்யாஹரதி கதம் முக்திதாநப்ரவீ ணாத்வ ॥

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங்களை யனுட்டிப்பதில் யஜமாந பத்நிக்கு எவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமான யோக் யதையே விஷ்ணு பத்நியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷப்ரதாநத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணாகக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது, பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதிக்கப்புகமாட்டார்.

45 யதா பத்நீவிஶிஷ்ட: பதிரிதி ஸஹதிய ஜ்ஞாநோக்தி நீயா தத்வத்க்ஷீவிஶிஷ்டோ ஹரிரபிஹ ஸோ முக்தி ஸாத்ருஜ்ஞாயீ। ஐத்யேஷாதீஸ்வாநேத்யதிஹவித வதோ யோதிநோபஸ்ராஹிஸந்திம் ஸாநஜம் முதுயாஸ் வய மிதி ஶஷேஷவாஶோ விஶாது:॥

“பத்நியோடுகூடிய ஸத்ரயாகம் செய்பவன்” என்பதுபோல, “பிராட்டியோடுகூடிய நாராயணன் மோக்ஷப்ரதன்” என்று சொல்லுவதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட மாக எழுதியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸமீசீநமாதலால் இவ் விஷயத்தில் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டா. இப்படியே தான் நாமும் இசைகின்றோம். பிராட்டி ஒருசாலும் அசல்கில்லாள்

46 [illegible]

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ, அதனையாம் நிராக்ஷேபமாக ஆதரிப்போமாதலால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழுதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

[illegible]

तृतीयः परिच्छेदः ॥

47 [illegible]

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி விவரிக்கப்புகுந்து யதிகளின் திருவுள்ளத்தைத் தெளிவிப்போமாக.

48 [illegible]

49 [illegible]

த்வயத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ" என்று த்விவசநாந்த ஶரணபதப்ரயோகம் காணப்படுதலால் ஶரணவரணமென்னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத்திரம் உத்தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி, பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும் அது ஏற்படவில்லையென்று ஸம்ப்ரதாய பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானோர் அஷ்டச்லோகி முதலியவற்றில் "ஈஶாநாம் ஜகதாமதீஶதயிதாம் நித்யாநபாயாம் ஶ்ரியம் ஸம்ஶ்ரித்யாஶ்ரயணோசிதாகிலகுணஸ்யாங்க்ரீ ஹரேராஶ்ரயே இஷ்டோபாயதயாஶ்ரயே" இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளினால் வெளியிட்டருளினார்கள்; அதை ஆச்சான்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில் "சரணங்கள் இரண்டேன்னவொண்ணாது, நாலென்னவேணும்" என்கிற ஸுஸ்பஷ்ட ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருளிச்செய்தார். சாஸ்த்ரவுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் தூஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 தத்தூஷணம் ஶாஸ்த்ரபதாதிரூம்வீ
த்ருஷ்டாஹிரந்த்ராஸ்து க்ருதிஷ்வமூஷு।
ஸஜ்ஜீவிதம், ஸம்ப்ரதி தர்ஶயாம:
ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாரம் யதிவர்யத்ருப்த்யை॥

அங்ஙனம் தூஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த ஸாராம்ஶங்களை யெடுத்துக் காட்டப்புகுகின்றேன்.

51 லக்ஷ்ம்யா யோகஜுஷ்வ ஶ்ரேர் பதசதுஷ்காக்ஷ்யுபாதூ
ஷணம் க்ஷ்மாத்ரியதே திவிஜநரதோ யோ ஹீஶ்வரோயம்
ப்ரபு:। ஸஞ்சாதே நமநீயஸா க்ஷபதிதோ தர்ஶோ
த்ருஷ்டாந்தஸ்ஸித: பத்யதாய ஸதக்தஹக்தஹரிதோ
ஹாஸ்யத்வஸ்யம் க்ஷணாத்॥

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளையுடையவனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம் தூஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

துராக்ஷேபங்களை விட்டுத்தொலைத்து ஸதாசார்ய ஸூக்திகளில் பக்தி யுண்டாகும்படியான வழியை விரைவில் உண்டாக்குவேன்.

52 ப்ராதா⁴ந்யம் ஶ்ருத்யந்தே சரணமதவிதிஜ்ஞாநவேத்³யா
யஸ்ஸந்த்ர ஶ்ரீமத்³வேஷ்வேவ வஶம்வதி திஷ்ணயா
விஷ்வக்ஸேநஸ்ஸ்துஷ்ட்யா । ஸமேதிஸ்ஸ்வஹ்ரதேந்த்யா
விததஶதாநிஸ்வயம் ப்³ரும்ஹிதம்சாஸ்த்ரத்ராயம் த்ராயஶர்ஜ்ஜ
வயிதாஶதிதராம் ஸ்வாத்யஸௌ ஶ்ராத்யதீஹ ॥

53 ஸம்ஸ்காரேநத்யாத்யக்ஷந்யாயோயம் ஸம்ஜ்ஞஸ: ।
இதி நியாமகம் ஸர்வேஷு ஸதாம் ஹ்ருதி பயீஶஹி ॥
யத்³யாவத்³வக்ஷ்யேஹ தத்ஸ்வலஶஸ்யோஹா ।
ஸஶாஸ்த்ரவிஶத்ஸ்வஜ்ய வேஸ்ஸேந நிவேதயே ॥

த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்றவிதனில் சரணங்களுக்குத்தான் ப்ராதாந்யமுள்ளது என்பதை யுணராமல், "நாராயணனுக்கே ப்ராதாந்யமிருக்கக்கூடியது" என்று பிரமித்த ஸாராஸ்வாதிநீகாரரால் கல்பிக்கப்பட்டதும் ஸகல பண்டிதர்களாலும் கைவிடப்பட்டதுமான தவறான நியாயத்தை [அதாவது-ஸம்ஸ்காரநவக்³ரஹஸம்ப³ந்தி⁴ம் மவவநாநாம் ப்ராதா⁴நாதா⁴நாநுஷாங்கிகத்வமென்கிற நியமத்தை]ப் பிழைப்பூட்ட யதிகள் படாதபாடுகளும் படுகிறார். அந்த நியாயம் பிசகுதானென்கிற உறுதியை வித்வான்களுக்கு உண்டாக்குவோம். சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமற விரிவாகவே விளக்குவோம்.

54 ப்ராதா⁴நாநுஷாங்கிகத்வக்ஷ்ணீதே
ரவஸ்யாஹ்யவேயகவிஸாவவீஹ ।
சயேஶ்ருத்யந்தே நாராயணஸ்ய
ப்ராதா⁴நகவிதேஷு வாசோடப்ராத்யஷ்ய: ॥

* ஸம்ஸ்காரநவக்³ரஹ ஸம்ப³ந்தி⁴ம் மவவநாநாம் ப்ராதா⁴நாதா⁴நாநுஷாங்கிகத்வ * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம் இசைந்துகொள்ளநேர்ந்தாலும், ப்ரக்ருதபிடாடஸ்தலமான த்வயத்தில் நாராயணனுக்கு ப்ராதா⁴ந்யமில்லையென்கிற வாதம் அசைக்க முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 [illegible]

த்வயத்தில் சரணத்திற்கே ந்யாயாநுமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை; சிறு மாணாக்கனும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும், வீணாக மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த யதிகள் பாடுபடுவது ஏனோ?

56 [illegible]

ந்யாயாநுத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக்கொள்வோம்; நாலென்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருத்தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 [illegible]

58 [illegible]

த்வந்த்வ ஸமாஸத்தினால் ஸ்ரீநாராயணனை என்று ரூபம் தேறினால் அப்போது இரண்டு வ்யக்திகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடியாலே ''ஸ்ரீநாராயண சரணௌ ப்ரபத்யே'' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷண மாக்கி நாராயணனொருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாரூபமாகத் தேற வழியில்லாமைபாலே விசேஷ்யவ்யக்தியொன்றில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டு ப்ரயோகிக்கலாமே யல்லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லை யென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு உண்டாகக்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகி யிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 𑌪𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌜𑍁𑌷𑍋 𑌹𑌰𑍇𑌃 𑌪𑌦𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍋𑌃
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌹𑌰𑍌 । 𑌪𑌦𑌚𑌤𑍁-
𑌷𑍍𑌟𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂?
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் பிசகாகு மென்று யதிகள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேணும்.

60 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌤𑍀 𑌸𑌂𑌯
𑌮𑌿𑌨𑌃! 𑌕𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌈𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂𑌦𑍀𑌯
𑌤𑌾𑌂 । 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇𑌃? 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌾
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌤𑌿, 𑌤
𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌦𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 ॥

61 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌤𑌿𑌕𑌥𑌨𑌂, 𑌨𑌕𑍍𑌵 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤
𑌟𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌯𑌵 𑌯𑌤𑍀𑌶! 𑌨𑌨𑍁 𑌨𑌵𑌶𑌾𑌖𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾
𑌦𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌂 । 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌕𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌸𑌿𑌨𑍁
𑌕𑌥𑌂𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍋𑌪𑌟𑌾𑌦𑌿𑌤𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌜𑌾
𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

பூர்வமீமாம்ஸையோடு கூடின உத்திரமீமாம்ஸை எத்தனை அத்யாயங்கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

யிருக்கவேண்டி வருமென்பதை விமர்சிக்கவேணும். முந்தினத்தில் 16 அத்யாயங்களும் பிந்தினத்தில் 4 அத்யாயங்களுமிருக்கையாலே இரண்டையுஞ் சேர்த்து "இருபது அத்யாயங்கள் கொண்டது" என்றுதான் விடையிருக்க வேணுமென்று யதிகள் தாமே சொல்லித் தீரவேண்டியதாகும். உத்தரமீமாம்ஸையொன்றையே விசேஷ்யமாகக் கொண்டிருக்கிற வாசகத்தில் (அதாவது உத்தர மீமாம்ஸா என்பதில்) 'விம்ஶத்யத்யாயவதீ' என்பது எங்ஙனே பொருந்தும்? என்பதை யதிகள் ஆலோசிக்கப்புகுந்தால் கேவல-உத்தரமீமாம்ஸைக்கு அது பொருந்தாதாயினும் பூர்வமீமாம்ஸா விசிஷ்டமாகவே இங்குச் சொல்லப்பட்ட உத்தரமீமாம்ஸைக்கு அது பொருந்தக் குறையில்லையென்று தெளிவு பெற்றே தீருவர்.

62 𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀𑌸𑌂-
𑌖𑍍𑌯𑌾। 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌏𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂
𑌨 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌥𑌹𑍋𑌃॥

இரண்டு கால்களோடு கூடின இரண்டு கால்களில் என்ன தொகை தேறுகின்றதென்று வினவினால் 'இரண்டே' என்று கூறக்கூடுமோ?

63 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨
𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾। 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌹𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌃॥

ஒரு இரண்டானது மற்றோர் இரண்டோடு சேர்ந்ததனால் நான்கென்னவேணுமென்றே இசைந்து தீரவேண்டியதாகும்.

64 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌟𑍍।
𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌸𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌚𑌸𑌾
𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌟𑍁𑌤𑌰𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌰𑍁𑌚𑌿𑌤𑌃॥

ஒரு வஸ்துவில் மாத்திரமன்றிக்கே இரண்டு வஸ்துக்களில் ஸம்பந்தப்பட்டே விளங்கக்கடவதான ஸங்க்யத்தை விசேஷ்யாம்ஶவதியாக வ்யவஹரிப்பது பொருந்தாதயென்று யதிகள் சங்கிப்பது நன்றே; ஆனால் இங்கு அழகிய ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும்.

மூன்றாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

அத த்வந்த்வஸமாஸஸ்ய விசாரபரிச்சேத: சதுர்த: ॥

65 உபயோ: ப்ராஸங்கிகீ சர்சா பண்டிதாநாம் ப்ரமோதநீ।
ப்ரஸ்தூயதே, பரஸ்தாத்து ப்ரக்ருதாநுவிஷயே மதி:॥

66 ஶ்ரீஶ்ரீஶௌ சரணசதுஷ்கஶாலிநாவி
த்யர்த்தம் சேதிதமநவத்யமந்த்ரமேவ ।
ஜப்த்வைவம் யதிரபி ஸஜ்ஜயா ந ஶேஷ
ப்ரஷ்டவ்யோ பவதி பதவிபாகோத்தரம் ஸத: ॥

67 தாத்பர்யோக்த்யா ரமாயாஶ்சரணயுகயுகம் ஶ்ரீபர
ஸ்யாபி தச்ச பாதாஶ்சத்வார இத்யுபதிஶதி பவி
தும் போதநஸ்யப்ரணாலீ । சாபேவாம்ஶ்ரீ நாரா
யா அத ச பகவதோ சாவிதீஷ்டம் ப்ரபோதயோ
ரைநயத்யேநாத்ர கிம் பாதவிக்ரமோதி ப்ரஸ்ந
ஷோடவயேய: ॥

(ஶ்ரீமந்நாராயண) என்னாமல் (ஶ்ரீநாராயண) என்று த்வந்த்வமாகச் சொல்லிவிட்டால் அப்போது ததந்வயிதயா சரணசதுஷ்டய ப்ரதிபாதநம்பண்ணினால் குற்றமில்லை — என்று திருவுள்ளம் பற்றி யிருக்கிற யதிகளை ஒன்று வினவுகின்றோம். அதாவது— * ஶ்ரீநாராயணௌ சரணசதுஷ்டயவந்தௌ * என்றால் “ஶ்ரீஶ்ச சரணசதுஷ்டயவதீ, நாராயணஶ்ச சரணசதுஷ்டயவாந்” என்கிற ப்ரதீதியும் ஸாதாரணமாகவுண்டாகலா மன்றோ? “ஶ்ரீக்கு இரண்டு திருவடிகள், நாராயணனுக்கு இரண்டு திருவடிகள்” என்றே போதமுண்டாகுமென்று நியமம் சொல்ல முடியுமோ?—என்பது வினா.

68 ருக்ஷீ: பாதத்வயவதீ பகவாம்ஶ்சபாத
த்வந்த்வாப்ஜத்ரஹிதே ஸதி நாத்ர தோஷ: ।
ஸ்யாச்சேத்ப்ரயோகஶக்நா பதத்ரூஷீத்யா
நிஷ்க்ருஷ்டபோதநியதிர்நஹி பேதகஜாவி ॥

ஶ்ரீ: சரணத்வயவதீ, நாராயணஶ்ச சரணத்வயவாந் என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் இதில் தோஷமுண்டாக

வழியில்லை. இங்ஙனன்றிக்கே * ஸ்ரீ நாராயணௌ சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்று ப்ரயோகமானால், ஒவ்வொரு வ்யக்திக்கும் நான்கு திருவடிகளென்கிற போதம் நன்கு உண்டாகும்.

69 ஏகவ்யக்தே: பதத்வயத்வயம் ஸம்பவேச்சேத
தஸ்மாச்ச யுக்தோ போதோ ஹி சரணத்விதயத்வயம்
ஸம்ஸ்து ப்ரபத்யே | சாஸ்த்ரம் சக்த்யா ப்ரதி விப்ரசதாசரி
தே ஸமசக்தே: நைவ ந்யாய்யோ ஹி சரணத்விதய்யா
ஸம்பந்தஸ: ||

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங்கள் ஸம்பவிக்கமாட்டாவாதலால் * ஸ்ரீ நாராயணௌ சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்னும் வாக்கியத்தினால் ப்ரத்யேகவ்யக்திக்கு சரணத்வயஸம்பந்த போதமே ஸ்வரஸமாக உண்டாகும் — என்று இங்ஙனே பதில் சொல்லவருவது தகுதியன்று; சப்தத்திற்குள்ள சக்தி எவ்வளவு? என்று விசாரிக்குமிவ்விடத்தில் இத்தகைய பதில் தகாது.

70 ஜனகாஜன்யதா தஸ்யாவிதிவாக்யயோரபி
தத்த்விதயாந்திதா | ஜவிபோதயதீத்யஸ்ய
ஜவதேஷ்வியோ கோவி ஸம்யத்ரதி விஜ்ஞயதே ||

"இவ்விரண்டு பிள்ளைகள் ஜனகாஜன்ய ஸம்பந்தர்கள்" என்றால் ஜனகாஜன்யங்களிரண்டுமே இருவர்க்குமுள்ளதாகச் சொல்லுவதாய் விளங்கித் தீருமிறே. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் ஜனகமும் மற்றொரு பிள்ளையினிடத்தில் ஜன்யமுமிருப்பதாகச் சொல்வதே இங்கு விவக்ஷிதமென்று ஒரு விவேகியும் சொல்லான்.

71 ஐசாத்ம்யவதீ வித்யா ஜன்யஜஹதா
ரதீத்ம்யவசாஹஞ்ச சத்ரக ப்ரபோதய |
தசாதீதிஸம்பிந்த்ய ஜிஹ்வார்யதுவந்து
ப்ரஸஜோஹவசேஷ ஸம்ப்ராவிவக்ஷ: ||

* ஐசாத்ம்யவதீ ஜனகாஜன்யஸம்ப்ரதிசஞ்சயோ ஸங்கயாஸ்தாம் * என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற வாக்கியம் எவ்விதமான போதத்தைத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்துணர்ந்து தெளிக.

72 [illegible] |
[illegible] ||

ஊம்பதிகளில் ஒருவர்க்கு [illegible]மும் மற்றொருவர்க்கு [illegible]மும் மல்கவேணுமென்று கருதிய புரோஹிதர் மேற்குறித்த வாக்கியத்தை விளம்புகின்றார்? அப்படியன்று. இருவரிடத்திலும் இரண்டும் அன்வயிக்கவுரியதேயாகும்.

73 * [illegible] |
[illegible] ||

பஹாபாஷ்யத்தில் * [illegible] * என்கிற ஸூத்ரத்தை வியாக்யானிக்குமிடத்தில் * [illegible] * என்று சொல்லப்பட்டுளது. இங்குக் கையடத்தின் விவரணத்தில் * [illegible] * என்றும் முடிக்கப்பட்டது. "[illegible]" என்றால் [illegible]மும் [illegible]மும் இருவர்க்குமேயுள்ளதாக [illegible]மாகுமேயல்லாது ஒருவர்க்கு [illegible]மும் மற்றொருவர்க்கு [illegible]மும் உள்ளதாக [illegible]மாகமாட்டாதென்றும், [illegible]த்தை விளக்கக் கருதி இங்ஙனே ப்ரயோகிப்பது பிசகுதானென்றும் தேறிற்று. * ஸ்ரீ [illegible] * என்றவிடத்திலும் இந்தக்கணக்கேயாகும்.

74 [illegible] |

வூயொமகஞநாதயா யஜிநஜாயதெ தஹிஷுதா
வுஹாவவி யநயஂவிஹுதஜதநுெதெநுவயீஃ ||

* தெவடித்தஃ ஊஜாயநஃ; யஜ்ஞடித்தஃ ஊவியநஃ * என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் ஶங்கைக்கு ப்ரஸக்தியேயிராது; இப்படிச் சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமேயாகும். அதாவது—இருவர்க்கும் இரண்டும் யநமென்று சொல்லுவதாகவே தேறிநிற்கும்:

75 ஜ்ஞாஂயியஃவாவஸிதுஂ நகுயஃவூஹொமஹ்யாக
ஊஹளவவநவெவஶீதுவமதொஷ்டுஹாஷுரஶயஃ
தயாவ ஃதுஂவஂவிநா யஜிவஃவூயாநொக்தீரி
துஹாவிஹ யதெஃகுயா ஹுஃநிவாஸநா கெவஞி ||

76 ஐதரெதரயொமஹஃாவஸகூதள வதுஂரஂவுூஹி
யாநஃஷுஷுயிதி | வுதியநுயதிரெஷது ஹாஷு
மிரா வுதிவத்துஃஞூஂ குயிதாஂ விவஷி ||

அஂஅஸமாஸமாகச் சேர்த்துச்சொல்லுவதனுல் விளையக்கூடிய வருத்தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால் "ஃதுப்பின்றக்கே ஃஹயவுாயாநுஹஹமான அஂஅஞக இருக்குமிடத்தில் வாயகுமில்லை" யென்று யதிகள் கொண்டதும் உசிதமன்று. (அதாவது) "ஸ்ரீநாராயண வரண வதுஷ யஷி என்றுல் பொருந்தும்" என்ற யதிகளின் எண்ணமும் ஏற்றதன்று. ஏனென்றுல் மஹாபாஷ்யகாரர் அஂஅஹுஞத்திலேயே ஆபத்தைக் காட்டினபடியால்,

77 ஃதுஂவெூமாயெரமாவவிஷஃஹஞாவிதுவமஜோ
யதெஹஃூஜாதொநயஜி, வுநரெதஜிவுணுஃ |
குயஂநெகவுக்ஷெஹுரணயுமயுஜாநுயகுயெதுஹள
ஶஂகா துஞூா ஃதுவி ஹதிவாஹதுவிசவா ||

ஃதுப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனுலும் பலன் துல்யமேயென்று நாம் நிருபித்ததை இன்னமும் விவரிக்கிறேம்; ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு கால்கள் எப்படிக்கூடும் என்கிற ஶங்கையானது ஃதுப்பு

உள்ளபோதொடு இல்லாதபோதோடு வாசியற இரண்டு தசையிலும் விளையக்கூடியதேயாம்.

78 உதர்கே ஸதி விஶங்கா யோகிநோ ஸ்யாத் ஶ்ருதிஸா
உதர்கே நஸதி ஶங்கா ஹாஸ்யாஸ்பதம் ந்யூநமிதி |
இஹ நிஜமஹிமஸம்யம் ஸம்ஶ்ருதி வ்யாவயாமோ
யதிபிருபவயந்தாமஞ்ஜஸம் நியந்தா ||

(எப்படி விளைகின்றதென்ருல்;) உதர்க்கப்பு இருக்கும்போது (அதாவது, ஸ்ரீமந்நாராயண என்றபோது) சரணவதர்ஷ்யஶாஸ்த்ரவ ஶ்ருதிவாதநம் எஙஙனே பொருந்துமென்கிற ஶங்கை யதிகளுக்குள்ளது; உதர்க்கப்பு இல்லாதபோது (அதாவது, தேவதத்தயஜ்ஞதத்தன், ஸ்ரீநாராயணன் என்ருற்போலே ஸம்ஜ்ஞைச் சொல்லுமிடத்தில்) ஶங்கை யுண்டென்னுமிடம் உபஹாஸாஸ்பதம். இவ்விடத்தில் நமது அபிப்ராயத்தை விளக்குகிறோம்; இதனை யதிகள் குறிக்கொள்ளவேணும்.

79 சதர்த்யாஸவஞ்சாவிஶேஷ சைத்ரமைத்ரா
விதீமஸவஷ: ஶ்ருணுதா வசநாந்தேண |
வ்யயசைத்ரசைத்ரஈ கதிர்யாஸவஞ்சா
விதிவ்யாப்தஶங்கைந ஹவயேத ஸதாம் ||

80 தசொபெநவாக்யேந ஶங்காநிராஸம்
கயம்ஸித்தமித்யேத தத்தநூதேவ |
சதர்த்யாஉயஸ்தாவிஶேஷசைத்ரசைத்ரா
விதி வ்யாப்தேதத் ஶ்ருதிஸௌவபோய: ||

81 ஶங்காயாஉத்திதஸ்வீ ஜர்ஹயத் ஸஉம்ஶது |
ஶ்ருதிஸாத்தஸ்யஸ்யா: பரிஹாரஸ்துமிஷுவெச ||

* சைத்ர சைத்ரஸ சதர்த்யாஸவஞ்ச * என்ருல் இதைக் கேட்குமவன் "சைத்ரனுக்கும் மைத்ரனுக்கும் தனித்தனி எத்தனை க்ராமமுண்டு?" என்கிற ஶங்கையை யடைந்தேதீருவன். இந்த சங்கைக்குப் பரிஹாரத்தை ஸ்ரீபஶ்ருதீதிஜநகமான வாக்யாஞ்சரத்தினுல்தான் அவன் அடையவேண்டும். * சைத்ர சை

[illegible] * என்றலோ, ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களே உள்ளனவாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதாக போதம் வந்துவிடலாம். [illegible] என்றவிடத்திலும் [illegible] என்றவிடத்திலும் [illegible] துல்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்தின ஸ்தலத்தில் மாத்திரம் லோகப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷம்.

82 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

83 [illegible] ।
[illegible] ॥

* ஸ்ரீ நாராயணன் [illegible] * என்னும் வாக்யமும் கீழ்ச்சொன்ன கட்டளையில் [illegible] தாகும். [[illegible]] * ஸ்ரீமாந் நாராயண: [illegible] * என்னும் வாக்யமும் இவ்வண்ணமாகவே விஶேஷணே [illegible]த்தையும் விஶேஷ்யே [illegible]த்தையும் குறைவின்றியில் போதிக்கின்றது. ஆக இவ்வளவாலும் என்னசொல்லிற்றாயிற்று? யதிகள் எண்ணியுள்ளபடி [illegible]த்திற்கு பாதகமுமில்லை, [illegible]த்திற்கு ஸாதகமுமில்லையென்றதாயிற்று. இதை நன்கு க்ரஹிப்பதே யதிகளுக்குப்பணி.

84 [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

யதிகள் இன்னமும் கலக்கமுற்று ''விஶிஷ்டஸ்தலத்தில் பஹுவசநம் எங்ஙனே பொருந்தும்?'' என்றே கேட்பாராகில், தகுதியான ப்ரமாணத்தை மீண்டுமிங்கு விளக்குவோம்.

85 விஶேஷணவிஶேஷ்யயோருக்திர்யதி விஶிஷ்டஸ்யே
யதீஷ்டா ! யதி வஸ்து த்வயமபி பிந்நபிந்நம், ததா |
விஶேஷணமவஸ்துனோ நஹி விஶேஷ்யவஸ்துஸ்ததா
பிதாநுசிதம் பவேதிதி ஹி யுஜ்யதே தாரணா ||

(ப்ருத்வீ வ்ருத்தம் |)

86 விஶேஷணாம்ஶவர்திவஸ்துனோऽன்யதீயவஸ்துனஃ
ஸ்வரூபபேதமேவ யத்ர நாஸ்தி தாத்ருஶஸ்தலே |
விஶேஷ்யவர்திதா த்வநாவஸ்தீதிப்ரஸங்கதோஷவாக்
$ விவக்ஷ்யதே தாத்ரூப்யமாத்ரமேவ ஶங்கநாஸ்பதம் ||

($ விஶேஷணவர்திவஸ்த்வபேக்ஷயா விஶேஷ்யவர்திவஸ்து
னோ வஸ்துமத்த்வா ஸ்வரூபபேதோ பவதி, தாத்ரூப்யவஸ்து
னோ விஶிஷ்டவர்தித்வேன வ்யவஹரணம் ஶங்காஸ்பதமிதி
யாவத் |)

பதிகளின் ப்ரயோகமெல்லாம் விசிஷ்ட ஸ்தலத்தில்தானே. அங்கு விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா? விஶேஷணவர்த்தியான வஸ்துவை விஶேஷ்யவர்த்தியாக எப்படிச் சொல்லலாம்? என்றுதானே ஆக்ஷேபம். அதில் இரண்டு வஸ்துக்களும் ஸ்வரூபதஃ வெவ்வேறாக இருக்குமானால் விஶேஷணவர்த்தியானதை விஶேஷ்யவர்த்தியாகச் சொல்லுமளவில் ஶங்கை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே இரண்டும் அபிந்நவஸ்துக்களேயாமாகில் விஶேஷணஸ்தத்தையும் (விஶிஷ்ட) விஶேஷ்யஸ்தமாகவே கூறலாம்.

87 வர்த்மஃ விஸ்வாஸஸேதஸ்தநயஜநகதாரூபவ்யக்தி
த்வயாபேக்ஷா போதஹேதீதிவ்யோரோ யதி பவதி,
ததா வர்த்மத்வத்த்வயக்ஷள | பிந்நாவேவதிவிஜ்ஞா
வித்யமத வித்யதாரூபவ்யக்திஸ்ய வர்த்மே ஹாநம்
ந்யாய்யம் கதம் ஸ்யாதிதி பவிதவ்யம் ஶங்கநஸ்யாவ
காஶஃ ||

* पितृसहितः पुत्रः पितृस्व पुत्रस्ववान् * என்றால் இங்கு ஶங்கையுண்டாகும். பித்ருஸ்வ புத்ரஸ்வங்கள் வஸ்துதோ பின்னபின்னங்களாகையாலே.

88 पुत्रः पित्रान्वितस्सन् यतिवर! सजातिभिन्नत्वबुद्ध्या नैवाद्यावधृतसंख्या, कुतजातियुक्तः प्रत्यक्षं प्रत्ययेतत् । भिन्नं चैकैकपूर्वं तनयजनकयोस्तत्स्थितं वस्तुभेदाभावाच्च तोपिसंश्लेषितिसंपन्नतां प्राप्नुते संख्याने ॥

* पितृसहितः पुत्रः भिन्नाश्रयः * என்றால் இங்கு ஶங்கையுண்டாகவழியில்லை; ஏனெனில்; இரண்டு ஏகத்வங்கள் ஒன்றுசேர்ந்தால் பின்னமாகிறது. ஆகவே பிதாவினிடத்திலும் புத்திரனிடத்திலுமுள்ள அவை வஸ்துதோ பின்னங்களாத லால் ஏகவிஶிஷ்டாவஸ்தையிலுங்களாகக் குறையில்லை.

89 सम्पातोजनकस्तुतः पुत्रो भवतीति च प्रोक्तं नवप्रश्ने । वर्णादेकवस्तुभिन्नाविरहाविति विजयते गौरवाभिधेये ॥

*सपुत्रः पिता पादवतानस्ववान् * என்பதும் ஸாதுவே. பாதமென்னும் வஸ்து ஸ்வரூபதः பின்னமாதலால்.

90 रम्यं पुत्रशिरः पितुर्वरं पक्षे विवक्षानुकविः तातः पुत्रयुक्तस्सन्मनःशिरोवक्षस्सुजन्यापवेत् । कुत्राप्येवं तु बालसंकनकया श्रीरङ्ग यतिरेवेषोः! शीर्षं वक्षस्सु तीव्र वस्तुयुग्मं भिन्नं यः प्रतेवत् ॥

'புத்திரன் அழகிய தலையையுடையவன்; பிதா அழகிய மார்பை யுடையவன்' என்று தெரிவிக்க விரும்பி * पुत्रसहितः पिता सुन्दरशिरोवक्षस्कः * என்றால் இங்கு ஶங்கை யுண்டாகியேதீரும்; சிரமும் உரமும் வெவ்வேறுவஸ்துக்களாதலால்.

91 '𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿 𑌦𑌶𑍇 𑌕𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃' | 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌨𑌤𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾 ? ||

92 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌧𑌵𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌦𑍍𑌵𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌂𑌶𑌗𑌣𑌨𑌾𑌯𑍈𑌵 ¶ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑌟𑍁𑌃 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰! 𑌵𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑌵

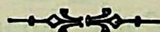
(¶ 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 |)

யுத்தகாண்டத்தோடுகூடின உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை ஸர்க்கங்கள்? என வினவினால், இங்கு வினாவுக்குத் தகுந்த விடை கூற வேணுமாகில் இரண்டு காண்டங்களிலுமுள்ள ஸர்க்கங்களின் தொகையையே விடைகூறியாகவேண்டும்; அவவது, விசிஷ்டஸ்தலத்தில் விசேஷணாம்சத்தை இல்லையாகவே யெண்ணி விசேஷ்யத்திலுள்ளதைமாத்திரமே சொல்லவேண்டுமென்றது தொலைந்தது.

93 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌰𑌂𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌹𑍇! 𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌶𑍈𑌵 𑌚𑍇𑌤𑍍 | 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾𑌤𑍁𑌬𑌹𑍁𑌲𑌬𑌾𑌧𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌂𑌷𑌯𑌿𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌕𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ||

நான்காவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌦𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃 ||

94 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌦𑍍𑌯𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍀𑌣𑌿𑌃 * 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑍁𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾𑌵𑌲𑍀𑌮𑌣𑌿𑌃 | 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇, 𑌇𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨

[illegible] ॥

95 [illegible] ॥

ஆளவந்தார் சதுச்ச்லோகியில் * [illegible] * என்றருளிச்செய்திருப்பதும், இங்கு தேசிகன் பாஷ்யத்தில் ''[illegible]'' என்றருளிச்செய்திருப்பதும் காண்க.

96 [illegible] ॥

பெண்டிர்களிடத்துமாத்திரமே யிருக்கக்கூடியதான [illegible] இங்கு [illegible]யாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனே அருளிச்செய்தவர் ஸர்வஜ்ஞரான ஆளவந்தார்; பாஷ்யமிட்டவரோ கவிதார்க்கிக கேஸரீ; இங்குக் [illegible]ம் செய்பவரோ நம் கோழியாலம்யதிகள்.

97 [illegible] ॥

98 [illegible] ॥

"மேற்குறித்த இடத்தில் நான் யாதொரு கார்யத்தையும் செய்கின்றிலேன்" என்று யதிகள் சொல்லுவரேல் இதை வித்வத் கோஷ்டியில் நின்று பேசவேண்டும்; அல்லது தம் நூலிலாவது எழுதிவைக்கவேண்டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில் இவர்க்கு யாதொரு வாச்யமுமில்லையாகில், இப்பொழுது இவர் வெளியிட்டுள்ள சிக்ஷகர்ஷ நூலை இவர் தாமே கிழித்தெறிந்தாராவர். "அது வேறுவிஷயம், இதுவேறுவிஷயம்" என்றுகூறிச் சிலரை மயக்க நினைத்தாலும் எந்த வாக்ஜாலமும் இங்கு விலைச்செல்லாது.

99 श्रीनिष्ठं चरणद्वयं कथमिव श्रीमन्नारायण-
स्वांघ्रिद्वयसंहत्य योजनां सहत इत्येवं
हि वाच्यं यतः । आर्षीकं श्रुतिनामकं कथमिह
श्रीमत्त्व[illegible] संमत्या जग-
ते ? वाच्यं तदेतत्स्वयम् ॥

100 यस्त्वाह योऽस्य[illegible]वरिहारोऽपि वा सः ।
न तत्रैतत्परत्र[illegible] इति नीतिमयुक्तियुक्तः ॥

ஸ்ரீயிடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடிகளை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய இரண்டு திருவடிகளோடு சேர்த்து 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணத்வயம்' என்று எங்ஙனே சொல்லலாம்? என்கிற ஆக்ஷேபம் போலவே, "ஸ்ரீமத்வமான ஆர்ஷிகத்தை ஸ்ரீவிசிஷ்ட [illegible] ஆர்ஷகத்தோடு சேர்த்து * [illegible] ஆர்ஷக ஆர்ஷீக விசிஷ்டः * என்று எங்ஙனே சொல்லலாமென்கிற ஆக்ஷேபமும் உண்டாகியேதீரும். ஸமாதாநமும் இரண்டிடத்திற்கும் துல்யமேயாகும்.

101 [illegible] विषयं [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] श्रीया-
[illegible] इत्येव [illegible] ॥

இவ்விஷயத்தை ஏற்கனவே நாம் ரக்ஷாவிமர்சிநியில் விளக்கியிருக்கிறோமாகையால் அதனைக் கடாக்ஷித்தருளின யதிகள் "ஆளவந்தார் பிரயோகித்துவிட்டால் உயர்த்தியா என்ன? தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக்காக சாஸ்த்ரவரம்பு வேறுபட்டுவிடுமோ என்ன?'' என்று தம்மவர்களான சிலரிடத்தே கோஷித்ததாகவும் கேள்விப் பட்டிருக்கிறோம்.

102 [illegible]

ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தியிலேயே இங்ஙனம் வகைகூறு மிவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் வகை கூறுவது வியப்பன்று என்று தெளிவது.

103 [illegible]

கீழே(101ஆம் சுலோகத்தில்) நாம் தெரிவித்தவிஷயம் பொய்யான தென்று இந்தயதிகள் ஸாதிப்பரேல், க்ஷமித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்துவிட்டு, ''ஸ்வாமிந்! அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தி பிழை யற்றதென்றே தேவரீர்க்குத் திருவுள்ளந்தானோ?'' என்று கைகூப்பி நின்று வினவுவேன்.

104 [illegible]

105 [illegible]

“அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசங்கையுமில்லை” யென்று யதிகள் ஸாதிப்பரேல், அந்த ஸ்ரீஸூக்தி எவ்விதமாக உபபந்நமாகிறதென்பதை ஸாதிக்கவேணுமென்று கேட்பேன்; அப்போது யதிகள் விடைகூற ச்ரமப்படவேண்டிவரும். ஆளவந்தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத்தியைக் கேண்மின்;— அங்கு, ஆண்களிடத்திலும் பெண்களிடத்திலும் உள்ளது [illegible] ரூபமொன்றேயன்றோ; அது ஸஹிஷ்ணு மாதலால், (ச்லோ. 85ல்) நாம் தெரிவித்திருக்கும் நியமத்திற்கு ஒத்திருக்கையாலே இது ஸுஸங்கதமான ப்ரயோகமே யென்க.

106 [illegible]

பெண்களிடத்துள்ள ஸ்தநத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள கேசத்தையும் விவக்ஷித்து “[illegible]” என்று ப்ரயோகிப்பதானுல் வஸ்துபேதம் காண்கையாலே இங்கே சங்கையுண்டாக ப்ரஸக்தியுண்டு; ஆனால், இத்தகைய ப்ரயோகமும் ஸாதுவேயென்று கொள்வாருமுளர்; வஸ்து பேதமிருக்க வேணுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று - என்பது அன்னவர்களது கொள்கையாகும், இதுவும் நமக்கு உடன்பாடே; ஆகிலும் இப்போது இதைப்பற்றி விமர்சிக்கப்புகுகின்றிலோம்.

107 [illegible]

* [illegible] * என்று ந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநத்தில் ப்ரயோகித்தருளியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளத்தை ஆழ்ந்துபார்ப்போமாயின் [illegible] ஸ்தலத்தில் ஆக்ஷேபம் உதிக்கச்சிறிதும் இடமில்லை; ஏனென்றால், பிராட்டி பக்கல் மாத்

திரமே யிருக்கக்கூடியதான ஜாயாசவாம-ஏவயஉக்தை ஹமவனி ஷமான வதிசவத்தோடே சேர்த்து அவையிரண்டையும் வதிநிஷ்டமாகக் கூறியிருக்கையாலே இது யதிகளின் கொள்கைக்கு எதிராகும். இங்குச் சொல்லவேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றி ரத்நபரீக்ஷா என்று தனியே ஒரு க்ரந்தமியற்றியுள்ளேனாதலால் அது கண்டு கொளிக,

108 ஸிஂஹ-ஏயஃஸுயிதெநவஸஂயமிஜெண மாஜஂவஹவஹ்ஸாமிஜாஂ
விதெ்ந்நிக்ஷிவ நிவி-உவாதகணீகாஂ ஶஂகாஂக-ரொ
நூ-ஏருநீடு । ஊவஞு ஷ்ரகுதஹுஸதெ வாரணார-ஏவா
வெயெ-உக்ஹஹொெதாவ-உறாஃ ஶ்ரீய-ஞெ்ஜ ஹமவதூ
ஹொ வஉவத-ஹ்ஷாஜஹஸவாமக்ஷதா ॥

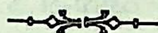
பலசொல்லி என்? நம் 85 ஆம் சுலோகத்தில் தெரிவித்த நியமம் சிக்கனக் கொள்ளத்தகும். ஆகவே, விவாதஸ்தலத்தில், ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திலும் நாராயணரூப விசேஷ்யத்திலுமுள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிற திருவடி யென்னும்வஸ்து மிமஃஸுஹிஞமேயாதலால் ஸ்ரீ விசிஷ்டநாராயணனிடத்தில் வாரணவத-ஷுயவதூ வஹவஹாரம் பண்ணுவது பொருந்தியதேயென்றுகொள்க.

109 ஃஸவத்நீகஜெவெத்ரே ஸவத்நீகஜெஜெத்ரே உ
வஹொஹாவிஉஹஜாநா கிஜெகெவஸஂவஹா ।
ஸவத்நீகஜெஜெத்ரே அிதாஉஹ்ஹீதிவாணஹாஂ
சவஉநஹவஹ் கஸஹாஹ்ஸி ஶஂகா யதீநூ ॥

110 ஸவத்நீகஜெஜெத்ரே அிதா ய-ஜஹதெவெஃ
ஸ்வத்நீகஜெத்ராஂவிஸஂவஹாவ காஸஹாஃ ।
அிதாவா வத-ஷ்வஂகிமிதெ்ஹஷ ஶஂகா -
கறஜொய-வஂ வாறுிஶஸஹாவி நஸஹாஃ ॥

ஐந்தாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று,

— 𑌅𑌥 𑌔𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑌰𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 —

111 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 [illegible] । 𑌕𑌥𑌂 [illegible] 𑌕𑌥𑌂 [illegible] 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥

எம்பெருமானுடைய அடியிணைகள்போலவே பிராட்டியின் அடியிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற்காகவே த்வயத்தில் ஸ்ரீமத்பதம் — என்கிற கொள்கை வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத்தின்மேல் பஹுவசனமிருந்தே தீரவேண்டும்.

112 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌰𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌚𑌰𑌣𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍀 [illegible] । [illegible] ॥

113 [illegible] ॥

114 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌸𑌮𑍇𑌤𑌰𑌾𑌘𑌵𑌚𑌰𑌣𑍌 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 [illegible] 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑌪𑌿 [illegible] ॥

115 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌾𑌦𑌸𑌮𑍇𑌤𑍌 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 [illegible] 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌨𑌂 [illegible] ॥

“ஸ்ரீசரணங்களோடுகூடிய நாராயண சரணங்கள்” என்றிருந்தால் யதிகளுக்கு இஷ்டஸித்தி செவ்வனேயாகும். த்வயத்திலோ அப்படியில்லை. நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவேயுள்ளது. இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டாகாது. பரதன் ஸீதாஸமேதனான ராகவனுடைய திருவடிகளை வருடினனென்றால் ஸீதையின் திருவடிகளையும் வருடினதாகப் பொருள்கூறலாகுமோ ?

116 गुरोस्सदारस्य निपीड्य पादावित्यत्र [illegible] कृतः प्रसङ्गः । [illegible]
[illegible] ॥

117 [illegible]
[illegible] ।
[illegible] श्री[illegible] -
[illegible] ॥

ரகுவம்ஶத்தில் * गुरोस्सदारस्य निपीड्य पादौ என்றுள்ளதேயன்றி पादान् என்றில்லையே என்று கொண்டு பண்ணுகிறவாதம் பயனற்றதேயாம். ஏனெனில்; திலீபன் வஸிஷ்ட முனிவர்க்குச் செய்த பாதபீடனத்தை அவருடைய மனைவியின் முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (सदारस्य) என்பதனால் கிடைக்கும்; ஆசார்யபத்நிக்கும் பாதபீடனம் பண்ணினான் என்று தேறாது. இவ்வண்ணமாகவே த்வயத்திலும் ஸ்ரீமத் பதத்தினால், பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணுவதாகமாத்திரம் பலிக்கும். வேறுவிதமான எண்ணங்கள் பழுது.

118 एतावतैव [illegible] किं [illegible] ?
[illegible] । [illegible]
[illegible] श्री[illegible] ॥

119 [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயண ப்ரபத்தி செய்வதென்கிற இவ்வளவு தேறினால் போதுமே; வேறொன்றும் தேறவேண்டியதில்லையே என்னில், அப்போது பிராட்டிக்கு உபாயத்வமென்கிற பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்த்ரியோடுகூடின மன்னவனுடைய இரண்டு கால்களில் சேவகன் விழுந்தானென்றால், மந்த்ரியின் முன்னிலையில் (அதாவது மந்த்ரி பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்) மன்ன

வன் காலில்விழுந்ததாக ஏற்படுமேயன்றி மந்த்ரியின் காலிலும் விழுந்ததாக ஏற்படாது. அப்படி ஏற்படவேணுமானல் நான்கு கால்களென்று காட்டியேயாகவேண்டும்.

120 [illegible]

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே.]

121 [illegible]

லக்ஷ்மீநாராயணனுடைய அர்ச்சைத் திருமேனியில் நான்கு திருவடிகளை ஒருநாளும் ஸேவித்ததில்லையா? எதற்காக இந்தக் கேள்வியென்னில், லக்ஷ்மீநாராயணன் நான்கு திருவடிகளோடு கூடியவன் என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க, இதில் விவாத மேன்? என்று காட்டுவதற்காகவே.

122 [illegible]

123 [illegible]

த்வயத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்னுமல் ஸ்ரீமந்நாராயண என்று இருப்பதை நன்கு நோக்கினால், பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்குமுள்ள ஸம்வந்தமும் நம்போன்றவர்களுக்கிருக்கும் ஸம்வந்தம் போலன்று. ஜாதிவ்யக்திகளுக்கும் த்ரவ்யகுணங்களுக்குமுண்டான பிரியாச் சேர்த்தி போலேயாதலால், நாராயணன் நான்கு திருவடிகளோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது.

124 தைவேந பாக்யவஶதோ யதிபிர்ஹி த்ருஷ்டோ யோயம் பராத்பரமம் ஸஹிதம் ஜகதீக்ஷிதே நஹி வை நஃ ஸ்ரீஸ்ரீஶயோஸ்து பராஶ்ரயம் । ஸ்ரீஹஸ்தம் ஹரிர்வீக்ஷ ஸேயதி யதே! ஸௌஹார்த்ததோ ஜாதுசித் தத்விநா பாதத்வயம் நிஜபராஸ்ய ஸேவிஷ்யஸே, நஹி கதா ॥

பாக்யவசத்தினால் ஸ்ரீமந்நாராயணனை யதிகள் ஒருகால் ஸேவிக்கப் பெற்றால் நான்கு திருவடிகளோடு ஸேவிக்க நேருமேயன்றி இரண்டு திருவடிகள் மாத்திரமேயாக ஒருகாலும் ஸேவிக்கநேராது.

125 ஸ்ரீயுக்தஸ்ய ஹரேஶ்சதுஶ்சரணதா யுக்தேதி சேத்து த்வயே சரணௌ தஹி கதம்ஸ்தித் த்விவசநம்? தந்நோ பவஸம்வயம் । இத்யாக்ஷேப உதேதி சேத்தி ஹி ப்ருதக்ஃ ஶ்ரியஃபாதயோஃ காங்க்ஷாயா விரஹாச்ச வக்தும் த்விவசநம் ப்ராயோஜி யுக்தம் தத: ॥

ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில், த்வயத்தில் த்விவசனமேயிருப்பது பிசகாகவேண்டிவருமே என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும். ஸ்ரீ சரணங்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமை பற்றியே த்விவசனமுள்ளதாதலால் ஆக்ஷேபம் அநவகாசம்.

126 தத்தாம்க்ஷாவிரஹோ நஹீதி ஜகதுர்யே தாநுபத்ய தி ப்ரோக்தம் முக்ஷீபாதவிவக்ஷணே த்விவசநம் நஸ்யாதிதி ப்ராக்தநை: । ஸவஸ்யாத்து விவக்ஷணார்ந ஸரணாச்ச ஶ்ரியாஃபாயோர்மாக்ஷிதைஃ யத்திஹாவிநபோதஶ்ருத்யஹதே ஸம்நம்விவேகிந யதே ॥

"த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரணங்களிலும் விவக்ஷிதந்தான்" என்று சொன்னவர்களை நோக்கியே ஆச்சான்பிள்ளை

ஆபத்தி கொடுத்தருளினர். ஆகவே, விவக்ஷைக்குத் தக்கவாறு த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொருந்தும்.

127 லக்ஷ்மீவாதிவிவக்ஷணஸ்ய விரஹாதித்யுக்திரேவாஸதீ ஶ்ரீமத்த்வஸ்ய நிவேஶநாச் ச கதமஹோ ஶ்ரீவாதிகாங்க்ஷாவ்யாப்திஃ ?| நைதேவம் யதிவ்யஜ்யதே நநூத்யதே! ஶ்ரீமத்த்வதஸ்யாத்ரஹோஃ ஸாமர்த்யம் நிகமாந்ததேஶிக குருர்வ்யாக்யாதவாந் தத்த்வதஃ ॥

128 ஶ்ரீமத்த்வதஸ்யாத்ர ததஸ்ஸமர்தா ।
ததேவ வஸ்து ப்ரதிபாதயந்தி திர ஹவிஷ்யதி ॥

"ஸ்ரீசரணங்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமைபற்றியே த்விவசநமுள்ளது" என்று எங்ஙனே சொல்லக்கூடும்? ஸ்ரீமத் பதம் ஸ்பஷ்டமாக இருக்கும்போது ஸ்ரீசரணங்களை விவக்ஷியாமலிருக்க வழியில்லையே! என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும் த்வயத்தில் ஸ்ரீமத் விஶேஷணத்திற்கு ப்ரயோஜநம் தேசிகன் அருளிச்செய்கிறபடி உணரவேணும். ஸ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வையர்த்யம் வந்தாலன்றோ ஆக்ஷேபத்திற்கு அவகாசமுண்டாம்.

129 விஶேஷணவிஶிஷ்டதாப்ரகதநம் விஶேஷ்யேஷ்வயம் ப்ரஸித்யதி நதத்வயாஸம்பவதி ஸாதகம் ப்ராயஶஃ । விஶேஷ்யஸமமேவ தத் க்வ ந தத்க்ரியாயோகிதா விஶேஷ்யகதபோஷணம் க்வசிதிதி த்வயா ஸாதுதா ॥

130 த்ருஷ்டாந்தவஶதஸ்ஸ்ம்ருதஃ, ஸவர்ண நந்யவோ விஷ்டரதிஷ்டதீதி ஆவேதநது ப்ரயோகள க்ரமஶஸ்ஸ ஹவேதாநுமாந தத்ஸ்ஸமஸ்த । க்வசித் த்ருஷ்டிஷுயோஸ்யாதய து வர்ஜநே நக்ரியாயோமஹாக்வம் ஸமவேதாவஶிஷ்டம் ப்ரகடயதிவரம் ஸப்ரகாரகவமீஸ்ஸா ॥

ஆங்காங்கு விசேஷ்யங்களுக்கு விசேஷணமிடுவது இரண்டுபடியாக ஸார்த்தகமாகிறது. (1) விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே விசேஷணத்திற்கும் க்ரியையில் அந்வயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அங்ஙனே

க்ரியாந்வயமில்லையாயினும், அந்த விசேஷணத்தினாலே விசேஷ்யத்திற்கு ஒரு அதிசயத்தைத் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. ததாஹி; * ஸபரிவாரோ ராஜாऽऽகத: * என்றால் இங்கு ஆகமந க்ரியையில் ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரிவாரரூப விசேஷணத்திற்கும் ஆகமநக்ரியா அந்வயமுண்டாதலால் இத்தகைய பிரயோகங்கள் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2) * ஸபரிவாரோ ராஜா ஸிம்ஹாஸநே திஷ்டதி * என்றால் இங்கு அங்ஙனேயில்லை. சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அரசன் பரிவாரங்கள் புடைசூழ விருப்பவன் என்று மாத்திரம் பொருள் படுமாதலால் இங்கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவில் ஒரு அதிசயத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாகி இரண்டாவது வகைக்கு உதாஹரணமாயிற்று.

131 க்ரியாந்வயி விசேஷணம் பவதி வா ந வேதீத்ருசீ விசாரகலநா க்வஹோ: ப்ரபவதீதி ஸம்சிந்த்யதாம் । விசேஷணவிசேஷிதம் யதி விசேஷ்யவஸ்து க்ரியாஸமந்வயி நிரீக்ஷ்யதே, பவதி தர்ஹி தத்ரைவ ஸா ॥

விசேஷணத்திற்கு க்ரியையில் அந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் எங்கே உண்டாகுமென்னில், விசேஷண விசிஷ்டமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அந்வயம் எங்கே காணப்படுமோ அங்கேதான் விசேஷணத்திற்கும் க்ரியாந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ரமாஸஹிதமாதவ: ப்ரணத இத்யதீயே யதா க்ரியாந்வயி விலோக்யதே வபு: விசேஷ்யமத்ர ஸ்புடத: । விசேஷணமபீஹ கிம் பவதி தத்க்ரியாயோகபாகிதி ப்ரபவதீத்ருசம் ஸம்சயமனே விசாரோதய: ॥

* ஸ்ரீமாந் நாராயண: நமஸ்க்ருத: * என்றால் இங்கு விசேஷ்யபூத நாராயணனுக்கு க்ரியாந்வயம ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கும் இங்கே க்ரியாந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் வித்வான்களுக்கு உண்டாகலாம்.

133 விசேஷ்யவஸ்து யத்ர து க்ரியாந்வயம் நவிந்ததே ஸ்தலே கதம் ததாவிதே விசேஷணே விசாரணா ।

அபியத்ர விசேஷ்யஸ்ய ததாயஸ்ய ந க்ரியா
ஸம்பந்தயோக்யதா கிந்து தஸ்ய வாச்யோ விசேஷ்யகே ||

134 தத்ராந்வயி க்ரியாந்வய: ஸ்ரீயோக்யவிதா நவேத்யஸௌ
விசாரணா விசேஷ்யகேஷு விஷயம்வாக்ஷிபேத் |
விசேஷணஸ்ய யோஜநம் து காரணைவ விநாஸ்வதாம்
க்ரியாந்வயிஸ்வ ரூபஸ்ய விசாரணதி ஸாவகாசதா ||

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவுக்கே க்ரியாந்வயமில்லையோ, அவ்விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றின விசாரம் ஸுதராம் அப்ரஸக்தம். த்வயத்தில் ஸ்ரீமச்சப்த விசேஷிதனான நாராயணனுக்கு க்ரியாந்வயம் காண்பதில்லை. நாராயணனுடைய சரணங்களுக்கேயன்றோ அந்வயமுள்ளது. ஆகவே, நாராயணரூப விசேஷ்யத்திற்கே க்ரியாந்வயமில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கு க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றிப் பேசுவது மிகவும் வியப்பே. விசேஷணத்தின் ஸாபிப்ராயத்தைப்பற்றி எவ்வளவும் சிந்தை செய்யலாம். க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றின விசாரம் இங்கு ஸாவகாசமேயாம்.

135 க்வசித்து ஸமஸ்யமானேஷு சேத்யுதீச்யபோதவத்யநா
க்ரியாந்வய: க்வசித் வேதிசேஷணஸ்யாபி ஸம்பவேத் |
பரம் து சப்தசக்தித: கதம் விசேஷ்யஸௌ நஹி
த்யவஸ்யஸேவ வக்ஷ்யமாணரீதிமாத்ய ஸம்ப்ரத்யயாத் ||

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உதீச்யபோதவ்யுத்பத்தியாலே விசேஷ்யத்திற்கும் க்ரியாந்வயமுண்டாகி தத்விசேஷணத்திற்கும் க்ரியாந்வயமுண்டாவதாகக் கொள்ளுகிறோமென்னில், அது வேறு விஷயம். சப்தசக்தியினால் விளைகின்ற போதமல்லவென்றும் ஆநந்தபோதமென்றுங்கொண்டு சொல்லுகிறவிஷயம் கடக்க நிற்கக்கடவது.

136 ஸகலஸ்யாபி வாக்யஸ்ய க்ரியாம்ஸ்துஹார:
ஸாபிப்ராயஸ்யாபி வாக்யஸ்ய க்ரியாம்ஸ்துஹார: |
ப்ரஸ்தாவிசாவதாரயேத்யதிஷேச
ஸத்யா விவாதோயநைவேதிஸாக்ஷி ||

137 யாவாநுரஎவஸஹாரோஹவதி நநயதே! ஸா
யஉஎவஸவாபி ஸாத்தாவாநேவஹாரஃ கிஷிதி
விஶூஸதாக தகவித்தஹி ஹஎயாஃ | அம்சஷம்
வஷ்ட நைகாந்திகவாரமததாஹாஷணம் ஹொாஜ
உஷெஉஷிதெஷா நாயஸிக்ஷா ஹவதஹிஷிவிதா
கூாமதிம் ஹாவஹங ||

யதிகள் தம்முடைய நூலில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாதத்திற்கு
ஆதாரமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்றே. அதா
வது, உபயஸம்பந்தியானதொன்றை ஏகவிஶிஷ்டாவச
நிஷ்டமாக வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே. இங்ஙு
னே இவர் சிக்ஷிப்பது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல
பல படிகளால் நிரூபித்திருக்கிறோம். இப்போதும் ஒரு சிறு விஷய
த்தினால் நிரூபிக்கிறோம். "ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது"
என்று ஒருவன் சொல்லுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அரை
யோடு கூடிய ஒரு ரூபாய் ($1\frac{1}{2}$ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது?
என்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவா
னேயல்லது வேறொன்றும் சொல்லகில்லான். | இதை வடமொழியில்
வ்யவஹரிக்குமிடத்து, ஏகரூப்யம் சதுஷ்பலம், ஸாயரூப்யம் ஷட்பலம் என்றே வ்யவஹரிப்
போம். இங்கு ஷட்பலத்வமென்பது அர்த்தத்திலு
மில்லை, ஏகத்திலுமில்லை. கிந்து உபயஸம்பந்தியே
யென்னத்தட்டில்லை இதை ஸாயரூப்யநிஷ்டமாகச் சொல்
லுவதை அபலபிக்கமுடியாது. அபலபிக்கப்பார்ப்பது ப்ரத்யக்ஷ
பாதிதமேயாகும். ஆகவே, உபயஸம்பந்திநோவஸ்துநஃ -
ஷட்பலத்வாதிவஸ்துநஃ, ஏகவிஶிஷ்டாவச்சிந்நிஷ்
டத்வேந — அர்த்தவிஶிஷ்டைகநிஷ்டத்வேந, வ்யவஹாரம் ஸம்
ப்ரதிபந்நமென்று யதிகளே ஸ்வமுகத்தா இசையநேர்ந்துவிட்டது.
ஆனபின்பு இவர் தெரிவித்த நியாயம் நிரர்த்தகமாயிற்று. இங்
ஙனே எண்ணிறந்த உதாஹரணங்கள் காட்டலாம். 'ஸகுடும்பனான

நான் ஒருநாளைக்குக் குறுணி அரிசிச்சோறு உண்பேன்.' என்றிப் படிப்பட்ட வ்யவஹாரங்கள், ஸூத்ரங்களாகவே காண்கின்றன வாதலால் யதிகளின் விவாதம் அவிம்ருஷ்டரமணீயமென்றதாம்.

ஆறுவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

அத ப்ரதிவசநோக்தி ஸாரஸ்ய பரிசீலந பரிச்சேதஃ ஸப்தமஃ.

138 அதாபியுக்திரேகைஷு ஸூத்ரேஷ்வபி தாத்ருசம் | விஷயாந்வயிகார்த்வாத் ச்ரூயதே பரிசீலநம் ||

139 தாதச்வோதநபோஜநஃ ப்ரயோகஸாமர்த்யாத், நிரர்த்தக்யமேதாதஃ வக்த்ருஸந்நிதாநப்ரயோகாவஸ்த்தித்வஸ்ய வாக்யஸ்ய । ஸாம்யேத்யஷ்யதிஃ பராஹ்ருதிரேஃ காவ்யஸ்ய ப்ரஸக்திஃ ஸ்வமேவ ஸூசகஸ்ய விசேஷணஸ்ய ஸஹவத்தித்வாதநுவர்ணநீயம் ஸ்நாகம் ||

140 உபாத்தம்யதத்ராபி பக்ஷத்வயம் தத:
ச்ரியோஹிதைவேதி ஸைநதத்வரோக்ஷம் |
அதஸ்ஸ்வபுஷ்யேவாத்ர வைசேஷ்யத்ருஷ்டிஃ
ஸமாதாநநீயா விவேகிப்ரகாரைஃ ||

(ச்லோகத்வயமதாயுஃ மதகேநைவச்லோகேந கத்யதே.)

141 விதா தநயஸம்யுக்தஃ ப்ரயோகஸ்தோதநம் ஜக்ஷதீ த்யேஷா யதிரிதம்வசஃ க்வசித் சுபுயத்வாதபராஃ | விஹிதபரவஸ்துநோஃ கதநத்ர ஸம்ப்ரயுஜ்யதே த்தஸ்ய நிதபுநம் நஹவதீதி நிஷ்ப்ரபம் ||

142 ப்ராயாநேநாவயேயம் விதாரிஹ ப்ரயோகஸ்யா நுஸ்தாவிஹக்திஃ நாஸம்பவா, ததோபிநுவவதி நகருயாவ்யுஸ்ரவஹ்ரம்ஸபோத்யம் | வக்தா யத்ந்யா

[illegible]

யதிகளின் நூலில் [பக்கம் 33ல்] ''[illegible]'' என்று ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதியிருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது. [illegible]மும் [illegible]மாகிற இரண்டையும் ஒருவனே உண்பது அஸம்பாவிதமல்லாமையாலும் நிஷித்த வாக்யத்தினால் அப்படியே [illegible] பிறக்கக்கூடுமாதலாலும் வேறுவிதமாக விவக்ஷிதமானது ஸித்திக்க வழியில்லையென்பது அந்த க்ரந்தகாரருடைய அபிப்ராயம். அது ப்ரக்ருத ஸ்தலத்திற்கு மிகவும் அநுபயுக்தம்.

143 [illegible] ||

144 [illegible] ||

145 [illegible] ||

146 [illegible] ||

சரணசப்தம் பஹுவசநாந்தமாக இருந்தாலும் அந்த பஹுவசநத்தை ப்ரகாராஸுரங்களாலும் நபிப்பித்து விடக்கூடுமாதலால்,

பிராட்டியின் திருவடியிணையையும் சேர்த்து பஹுவசநார்த்தமாக்க முடியாதே என்கிற சிலருடைய ஆக்ஷேபமும் பரிஹ்ருதம்.

147 ஶ்ரீஶ்ரீநாதமதத்விஷாம் ஜிதமதிஷோ: ஶ்ரீயாமுநநாராயணாவித்யேவம் பவதாம் ப்ரயோமஹதியத்த்வாவாப்யதே தஜ்ஜயஸ்ய | ஶ்லாத்யஜ்ஞாசநப்ரயோமகதநாம் ஶாஸ்த்ரம் நவோபஸம்க்ஷேபம் கீர்த்யஞ்ஜிக்ருஹமீதிரத்ர கதயேத்யுக்தேது ஸாநம் யதே: ॥

யதிகளின் நூலில் (பக்கம் 34ல்) சில ஸம்ப்ரயோகாவத்தி காட்டப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் ஸ்லாகநீயம். இவ்விஷயமாக இங்கு நாம் எழுதும் ச்லோகங்கள் வ்யுத்பந்நர்களுக்கு எளிதாகவே பொருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடுக்கப்பட்டது.

148 வாச்யவ்ருத்திபஹுத்வஸத்ருஹி யதாஶாஸ்திஷ்வபூர்வாதிதம் தத்த்வாயாந்நிரூப்யதாம் ஸ்வாமிவாக்வ்ருத்திஸிதாத்ரஹ்ருதே | க்ஷுத்ரம் ஸிக்ஸமஹாநவாயஸிதிவேஶ கணேருவிஶ்வேருநதஸ் ஷட்கம்வஞ்சுகஶேஷகம்ஶஶக ஸித்யாஶ பஹுவேவாத்திதே: ॥

149 பஹுரூபஶ்ரீரூபா பஹுவ்ருத்திபோத ப்ரசாநக்ஷரா ஸம்ப்ருநாத்தா பஹுஸவ்ய | ஸத: ஶ்ரீஸமித்யத்ரவாயீரும் ஸிதாம்தாம் ஸம்ஷேபம் வோசம்க்ருதம் நைவயுக்தம் ॥

150 வாச்யவ்ருத்திபஹுத்வகாங்க்ஷணபரம் ஶ்ரீமதிதாகாங்க்ஷணம் வாஶாஶி:க்ரியதே, ததாச நந்நோ நாராயணஸ ஶ்ரீயந்தஸ | ஜத்யாவாசநஸமிதீம்ஹஜத ஜத்யேத்யதவேசவ்யதாம் தாஜ்ஞாகாங்க்ஷணதவ்ய யாவியவசோவிந்யாப ஜஷ்டாஹிந: ॥

151 நாராயணயோரஹயோயுதிஹோ: !
ஶ்ரீசத்வசஹீஷ்ய ததாவசமி? |
காஶகயேத்யநுசந்யஜம்
ஶாஸ்த்ரம்து நதஸ் ப்ரதிரோஜஞசயு ॥

152 [illegible]

153 [illegible]

154 [illegible]

155 [illegible]

156 [illegible]

157 [illegible]

158 [illegible]

159 [illegible]

𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 ॥

160 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌣𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰 ! 𑌕𑌥𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍇 ।
𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌹𑍋𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌯 ॥

161 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌨𑍈𑌵𑌕𑌰𑍍
𑌤𑍇𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿, 𑌭𑌵𑌂𑌵𑌿𑌯 𑌤𑌨𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌯 𑌹
𑌵𑌨𑍇 । 𑌯𑌤𑍇 ! 𑌤𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌨𑌰𑍍𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 𑌕𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣
𑌕𑌲𑍇𑌽𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁 ॥

162 𑌅𑌨𑍍𑌮𑍋𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑍁𑌮𑌸𑌳 𑌤𑌨𑌯𑍋
𑌵𑌿𑌤𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌤𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌯𑌤𑍇 !
𑌵𑌿𑌹𑌰𑌂𑌵𑌚 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌯𑌾𑌰𑌯 𑌹𑍋𑌃 ॥

163 𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌨𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦 𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑌨𑌕𑌮𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌶𑍈𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿
𑌨𑍍𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑌰𑍍 𑌕𑌥𑌾 ? ॥

164 𑌅𑌨𑍍𑌮𑍋𑌦𑌨𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇 𑌕𑌥𑌮𑌨𑍍𑌸𑌾𑌰𑌕𑌥𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍
𑌨𑌨𑍍𑌤𑌹𑍁𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌮𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌕𑌥𑌨𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍 ।
𑌹𑌤𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌵𑌚𑌸𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌹𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾
𑌸𑌮𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌂𑌗𑌵 ! 𑌵𑌿𑌤𑌯 𑌰𑍁𑌮𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍁 ॥

165 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌰𑍋𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍀𑌦𑌂
𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍋𑌷𑍍𑌟 𑌤𑌦𑌯𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌰𑍋𑌯𑍋𑌹𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌹𑌾𑌵𑌃
𑌨𑌵𑍋𑌯𑍇𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍍𑌜𑍇𑌤 𑌰𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌤𑍋𑌽𑌨 ॥

16[illegible] 𑌅𑌮𑍋 𑌤𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌽
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌮𑌸𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 ।

த்⁴யாநம் கிமர்த்தா த்⁴யாநம் கிமாயுஷ -
த்⁴வாந்தே விசாரே மதிமுல்லநமேவ ॥

167 ஶ்ரீமந்நாராயணம் ஸம்ஶ்ரயந்தி யதிநோ வாக்ய
ஶேஷம் ஸவித்ரீ த்⁴யாயாந்த்யம் தத்த்வவிஷ்ணோஸ்ஸுவித்த
மந்த்ரஹோ, நாத்ர தாத்பர்யபே⁴தோ(அ)ஸ்தி । ஶ்ரீமந்நாராய
ணாதி³ஶப்³தை³ர்விஹிதமநவதா³ ரோஹவித்ருதிஸ்ஸிக்ஷாம்
தா³த்தம் ந்யாயஸ்ஸகாமம் த்⁴யாநவத்த்வம் நஹிகோஷ்யத்ர
வேதாந்தஶாஸ்த்ரீ ॥

168 நாராயணசரணாதி³ஶப்³தை³ யஸ்ய த்⁴யாநதா
த்⁴யேதா । ஶ்ரீமச்சரணாதி³ஶப்³தா³வபி ஸா
த்⁴யேத தஸ்யைவ ॥

169 ஸாமாந்ய ஶப்³த³ வர்ணவதா³யுஷ்மிதம் த்⁴
யாநகவ்ய । வோரேணாவிச தவஸா நாராயண
மாதி நைவ ஸம்ஸாரஸ்யாக ॥

170 சதுர்ஷு ந்யாயோயம் ஸமவிதந்திஷ்டாவநமவித்⁴யா
ஸோ வ்யஷ்டிஸ்ஸ்ரீதிவிஶதமாஸு: கக்ரதிபி:।வாரா
ஸமஸ்க் த்⁴யாதும் ஹ்ருதிகுர்யதோவ்யஸ்யமந:
காதோஜாதம் வ்யஷ்டும் யதநமதிவிலோ நஹிவய ॥

171 நிக்ஷிஷ்டக்ருத்யம் நவவாசமித்யாதி³ஸம்ஹத: வஞ்சு
தா³ஸ்ய வாடேயக | த்⁴யாதும் தத்தஞ்சிதம் யதீ
நாம் விஹாஞ்சிஸா மராஜ்ய ஜயத்⁴வஜோஹி ॥

172 ஶோகே வ்யவத்தீவாதா³ஹ்வயக்ருதிரிஹ காவ்யாஷ்ட
ஜத்யாத்தவக்ராதா³கணக்யாவஸ யதீந்த்³ரா ப⁴தப⁴த !
ஸஹஸா ஷ்லாதுநஷ்டக்ருவ்ராவி । சஷ்டி த்⁴ரஜேஞ்தி
மோஹம் ஜமஜநஹ்ருத³யே யிஷ்டாராதீயக்ருத்யம் தத்
ருஷ்டாயதாநவாதம் கர்யதிகணபோ, வித்⁴ருஷ்ஷா
zஸ்ய வித்ரா ॥

173 அவாகாஶநதித்⁴யேயோம உசிதோ நோயத³ர்வி
ஹிகவாநாகாஶஷ்விதிவாசமவதா³விரஹோ வ்யஷ்டி

த்வாதேவ கூட: | ஏவம் ஸத்யபி தத்விரோதவிஷயம்
ஶைத்யம் ஶிவதஸம்யோகோ ஸோயம் தத்க்ஷ்யதிவேஶிநாம்
வஶிஷ்டி ஸ்ராவஸம் கதம் வ்யாக்யாயாஸ ||

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) “அத ஏவ விரோதஸம்பந்தவிவக்ஷாயாம் ஸாமாநாதிகரண்யநியமோ நாஸ்தீதி வ்யுத்பத்திவாதே வ்யக்தம்.” என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷயவுண்மை யறியாமையினால் வந்ததத்தனை. * வேதா: ப்ராமாண்யம் * இத்யாதி ஸ்தலத்தில் ப்ராமாண்யப்ரதியோகிவசநாதயும் ப்ரக்ருத்யர்த்தாவச்சேதகத்தில் அந்வயிப்பதேயன்றி ப்ரக்ருத்யர்த்தத்தில் அந்வயிப்பதன்று. இங்ஙனம் ப்ரக்ருத்யர்த்தாவச்சேதகத்திலேயே நியமேந அந்வயிக்கு மிடங்களைக் குறிக்கொண்டே வ்யுத்பத்திவாதத்தில் * விரோதஸம்பந்தவிவக்ஷாயாமித்யாதி எழுதப்பட்டது. யதேஷ்டமாக விரோதஸம்பந்தவிவக்ஷை பண்ணுவதென்று கொண்டால் * ஸம்பந்நா: வ்ரீஹய: * என்றவிடத்து வைவக்ஷிகமாக ஸம்பந்நோ வ்ரீஹய: என்றும், ஸம்பந்நா: வ்ரீஹி: என்றும் சொல்லுவது நிரவத்யமாகவேண்டிவரும். ஆனபின்பு யதிகள் * வ்யுத்பத்திவாதே வ்யக்தம் * என்றெழுதியது வாசாரம்பகமத்தனையே.

174 ப்ரயோக: க்வாபி ஸ்வரஸஜஹ ஶ்லோ நாஸ்தீ
தீத்யஸௌ ஸமயோஸமயோர்விஶ்ரவதி ப்ரஹ்ருஷ்ய
ஜ்ஞாநிவ | அத: ஶ்லோகே ஸமுக்தம் நியததஸ்மேதைவ
யதிந: ப்ரஜாதம் ஸமுசகம், க்ஷேயிகவசோரா
ஹிஹிஹீ ||

175 ராமாயணம் ராமாயணமிதி நந்த்யதே! குத்ர பவதா
ப்ரயோகோ த்ருஷ்டோ ஹ்ருஷ்ட தத்ர வ்யுத்பத்தி யதி
ஹே: | அயோ கிங்கயோ ப்ரதேதத்யிஹ்ரதயமாத்ர்யா
தந்நப்ரயோகமாத்ரஷ்டேஷ்டை: ப்ரஸஹமாவர
ஷும் ப்ரஹவஸி ||

176 ஶ்ரீமத்ராமாநுஜயோகிவர்யஸரணிதே ரஸ்யாதிரோஷ்ட
நாஸ நிஷ்க்ஷிஷ்டாவ்யக்ருதஸ யதேபஷ்டஹாதராவா

[illegible] ||

ஏழாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ग्रन्थोपसंहारः

177 [illegible] ||

178 [illegible] ||

179 [illegible] ||

180 [illegible] ||

181 [illegible]

𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹
𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥

185 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂
𑌚𑌾𑌨𑌵𑍇 𑌹𑌾𑌸𑍇𑌤𑍇𑌤𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑍍𑌯, 𑌵𑍀𑌚𑌿, 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌸𑍌
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌤𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑍂𑌷𑌃 । 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌕𑌦𑍂𑌷𑌂 𑌯𑌦𑌿
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌸𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂, 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥

186 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌂𑌵𑌰𑍋 𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵
𑌵𑌿𑌤𑌤𑌾𑌵𑌸𑍇, 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂𑌸𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑍃
𑌪𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌠𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮
𑌸𑍌𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌿𑌤𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿, — 𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍁
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌹𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰
𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

187 "𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿
𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑍈𑌃 । 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌕𑌵𑌤𑍍 𑌅𑌯𑍋𑌯𑍋𑌨𑍈
𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌣𑌃 ॥" ॥ "𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍋𑌡𑌿𑌯𑌾𑌰 𑌯𑌤𑌿
𑌵𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍁 𑌸𑌖𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌜𑌨𑍇𑌨𑌾 𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸
𑌷𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌜 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶
𑌯𑌾𑌨𑌜𑌹 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌤𑌿 ॥" 𑌇𑌤𑌿.

188 𑌇𑌦𑌂 𑌗𑌾𑌂𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑍀𑌤𑍍𑌯𑌯𑌿𑌯𑌰𑌣𑍀 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤 𑌯𑌶𑌸𑌾
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌚𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨𑌸𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂𑌹𑍍𑌰𑌦𑌿𑌃, 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌹𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍋𑌹𑌵
𑌤𑌰𑍍𑌹𑍋𑌃 ! 𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌚𑌨𑍍𑌯𑌤𑌕𑌥𑌨𑌂
𑌜𑌾𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥

189 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑌰𑌾𑌵𑌾𑌧𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍋
𑌹𑍇𑌦𑍀𑌷𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍈𑌵𑌵𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍋𑌃 ।
𑌤𑌾𑌵𑌕𑍇𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌚𑌵𑌂 𑌚𑌰𑍍𑌚𑌾
𑌵𑌣𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌟 𑌚𑌹𑌾𑌞𑍍𑌚𑍋𑌡𑌵𑌚𑌰𑍁 ।

190 [illegible]
ஸம்ஸ்தாபிதா ஶ்ருதிரியம் ஜயதாதஜஸ்ரம் |
[illegible]
[illegible] ||

191 ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தபரிஷ்க்ரியா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||

192 [illegible]
விஷயாஃ | தத்ரைகமேவ விஷயம் [illegible]
[illegible] ||

யதிகள் தமது நிஷ்கர்ஷ நூலில் (பக்கம் 36 ல்) ''[illegible] ?'' என்று தொடங்கி மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் [illegible]மாகவும் [illegible] விஷயத்தை ப்ரஸ்தாவித்துள்ளார். இது விஷயமாக ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தபரிஷ்க்ரியா என்கிற நமது க்ரந்தம் இவருக்கு [illegible]மாகவும் நித்யாநுஸந்தேயமாகவும் [illegible]யாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. அதில் நாம் எழுதியுள்ள பல விஷயங்களுள் ஒன்றையே இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இஃதொன்றுக்கு மாத்திரம் விடைவெளிவருமேல் பரமஸந்தோஷமே.

வேதார்த்தஸங்க்ரஹ தாத்பர்ய தீபிகையில் — ''[illegible].'' என்று அருளிச்செய்திருப்பது ஸுப்ரஸித்தம். எம்பெருமானுடைய [illegible] விஷய

த்தில் யதிகளும் இவருடைய பூருவர்கள் சிலரும் எவ்விதமான வொக்யம் செய்கின்றனரோ, அந்த வொக்யந்தன்னையே ச்ருதப்ரகாசிகாசாரியர் உத்க்ஷேபித்து நிரஸித்தருளியிருக்கிறா ரென்பது இதில் ஸுஸ்பஷ்டம். ஸாக்ஷீணேவவஹுநி ஸூத்ரேஷு வஸு வடிணவதிஷ்டயா கடாஶ்ருத்வ்ருத்தியோகோஷ்ம் கஷ்டம்? — என்பதே இவர்களுடைய வொக்யம். அதனையே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஶங்காவதெந கடாவஷித்து, வாதிதாவஸ: என்பதனாலே வர்ணித்தொழித்தார். அப்படிப்பட்ட வொக்யம் செய்வது கூடாது என்று மறுத்தருளியிருக்கும்போது, அந்த வொக்யத்தை யே அவலம்பித்துக்கொண்டு க்ஷேபிக்கின்ற இவர்களின் வாதம் தலைகாட்ட வழியேது?

"ஸாக்ஷாத் ஸகாவு ஸூத்ரேஷுவஸு கடாஶ்ருத்வ்ருத்தியோகோஷ்வாகொவஷ்டிஷுவஸ்தே" என்று ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய பங்க்தி இருந்திருக்குமாகில் இவர்களின் வொக்யத்திற்கு உயிர் உண்டாயிருக்கும். அவருடைய பங்க்தி அப்படியில்லை. இவர்களின் வொக்யத்தையே ஸ்பஷ்டமாக அநுவதித்து ஸுஸ்பஷ்டமாகக் கண்டிக்கிற பங்க்தியாக விளங்காநின்றதென்பது நோக்கத் தக்கது. இவ்விஷய விரிவு நமது ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியையில் 79 முதல் 86 வரை ச்லோகங்களிலும், (பக்கம் 31 ல்) வெதாந்த ஸங்க்ரஹ தாத்பர்யதீபிகாயா விதேஹாதி ஸந்தர்பத்திலும் நன்கு விளங்கக் காணத்தக்கது.

193 ஶ்ருங்கக்ராஹிகயா ஸ்வகீயஶ்ருதிஷு வேதாந்தெஷு யத்ராஜஸெ தஜ்ஞாது வர்ணிதஸ்வாத்யதாஸு ஸாதரா ஸ்ரீவைஷ்ணவைர்வந்திதைஃ । யாநுகாங்க்ஷிதவெதிதொ நிஜஜநாநு யதெஷ விஹாரயெத் காலஞராயதாஸ், தடெவஸி விராஜ் க்ஷணம் தீயெவம் ॥

194 வெதாந்ததெஶிகவரேண: ஶ்ருதிஷு ப்ரகாரம் வர்ணவரா யதுவர்க்ஷ தீக்ஷணரஸிகஸி । ஐதந்நயா க்ரஹண தத்வவிரோ ஜநோயம் ப்ராஜ்ஞைஶ்சிகெவலவ வாது பத விஹவொஹஸ் ॥

195 வஸ்ராத்ஸாவாய யுக்டாக்ஷஹத்ரா ஸ்ரீவொகரஞ்வராதி நிரா ம ஶௌவாது । வெதாந்தவஸநரெ: ஶ்ருதிஷு ப்ரவஸ்ஹு ஸம்ஶவெதா கஹவம்ப்ரகாஷ் ॥

196 [illegible]

197 [illegible]

198 [illegible]

199 [illegible]

200 [illegible]

201 [illegible]

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
ஸமஸ்யமாநோக்தி ஸௌஷ்டவ விமர்சம்
முற்றிற்று.
ஈச்வரஹு பங்குனியுத்தரம்.

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्रीमते हयग्रीवाय नमः ॥

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर - अण्णङ्गराचार्य्यं प्रणीतं

॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम् ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰 - 𑌅𑌣𑍍𑌣𑌂𑌗𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯

𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌗𑍁𑌰𑍁𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍,

ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய : என்கிற தேசிகன் தனியனில் ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திற்கு ஒவ்வொரு ச்லோகமாக,

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கட நாத குரு ஸ்தோத்ரம்.

பொழிப்புரையுடன்கூடியது.

HADDON AND Co., PRINTERS, MADRAS.

1938.

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ श्रीमते हयग्रीवाय नमः ॥

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर - अण्णङ्गराचार्य्य प्रणीतं

॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீகாஞ்சீ. ப்ரதிவாதிபயங்கர - அண்ணங்கராசார்ய

ப்ரணீதம்

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதகுருஸ்தோத்ரம்,

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம்.

பொழிப்புரையுடன்கூடியது.

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यइतिपद्याक्षरक्रमात् ।

श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यस्तोत्रं वच्मि सतां मुदे ॥

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய இதிபத்யாக்ஷரக்ரமாத் ।

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யஸ்தோத்ரம் வச்மி ஸதாம் முதே ॥

"ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: கவிதார்க்கிக கேஸரீ. வேதாந்தா சார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி." என்கிற தனியனிலுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் அடைவே ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் முதலெழுத்தாகக் கொண்டதான இந்த ஸ்தோத்ரம் நல்லோருள்ளம் கனிய இயற்றப்படுகின்றது.

श्रीमद्वेङ्कटनाथदेशिकमणिश्शेषाद्रिभूषामणे-
र्घण्टांशः कुशिकात्मजान्वयसुधासिन्धोस्सुधादीधितिः ।
श्रीरामानुजसूरिवर्यकरुणासंप्राप्तविद्योत्करोऽ
नन्तार्याह्वयसोमसुत्सुतमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १ ॥

ஸ்ரீமத்³வேங்கடநாத²தே³ஶிகமணிஶ்ஶேஷாத்³ரிபூ⁴ஷாமணே:
ர்க⁴ண்டாம்ஶ: குஶிகாத்மஜாந்வயஸுதா⁴ஸிந்தோ⁴ஸ்ஸுதா⁴
தீ³தி⁴தி: | ஸ்ரீராமாநுஜஸூரிவர்யகருணாஸம்
ப்ராப்தவித்³யோத்கரோ(அ)நந்தார்யாஹ்வய ஸோமஸு
த்ஸுதமணிர்மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³ || 1

திருவேங்கடமுடையானுடைய திருமணியின் அம்ஸமாய்த் தோன்றியவரும் விச்வாமித்ர குலதிலகரும், கிடாம்பியப்புள்ளாருடைய திருவருளால் ஸகல கலைகளையும் அதிகரிக்கப் பெற்றவரும், அநந்த ஸோமயாஜிகளின் அரும்புதல்வருமான ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைவாராக.

मानातीतमहागुणौघजलधिः मायीभकण्ठीरवः
मातङ्गाचलमौलिमण्डनमणेः मान्यो महादेशिकः ।
मग्नान् संसृतिसागरे मितमतीन् मादृग्जनान् रक्षितुं
मर्त्याकारमुपेयिवान् गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २ ॥

மாநாதீதமஹாகு³ணௌக⁴ஜலதி⁴: மாயீப⁴கண்டீ²ரவ:, மாத
ங்கா³சலமௌலிமண்ட³நமணே: மாந்யோ மஹாதே³ஶிக: |
மக்³நாந் ஸம்ஸ்ருதிஸாக³ரே மிதமதீந் மாத்³ருக்³ஜநாந் ர
க்ஷிதும், மர்த்யாகாரமுபேயிவாந் கு³ருவரோ
மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³ || 2

எல்லைகடந்த சிறந்த குணங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும், மாயாவாதிகளாகிற மதயானைகட்குச் சிங்கம்போன்றவரும், தென்னத்தியூரரான தேவப்பெருமாளுடைய திருவருளுக்கு இலக்கானவரும், பிறவிக் கடலுள் அழுந்தித் தளங்குகின்ற நம்போன்றவர்

களைக் காத்தருள மாணிட வேடம்பூண்டவருமான தேசிகர் என் னெஞ்சினுள்ளே திகழவேணும்.

वेतण्डाचलमण्डनस्य वरदस्याङ्घ्री सदा संश्रयन्
तस्यैवाद्भुतमाभिरूप्यमनिशं चित्तेऽनुभूय स्वयम् ।
वैकुण्ठेऽपि न मेऽभिलाष इति यः प्रोचे महादेशिकः
सोऽयं पण्डितमण्डलीपरिबृढो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३ ॥

𑌵𑍇𑌤𑌣𑍍𑌡𑌾𑌚𑌲𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌪𑌿 𑌨𑌮𑍇𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷 𑌇𑌤𑌿𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃, 𑌸𑍋𑌯𑌂𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀
𑌪𑌰𑌿𑌬𑍃𑌢𑍋 𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 3

தேவப்பெருமாளுடைய திருவடிகளையே தஞ்சமாகப்பற்றி, அப்பெருமாளுடைய அற்புதமான அழகை இடைவீடின்றி அநுபவித்து, வைகுண்ட வாஸத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லையென்று (வரதராஜபஞ்சாஶத்தில்) அருளிச்செய்த வித்வந்மணியான தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைந்தருள்க.

कल्पन्ते किल यस्य देशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नोत्कराः
सर्वेषामपि देहिनां भवभयोद्विग्नात्मनां मुक्तये ।
सोऽयं वेदशिरोगुरुर्यतिपतेस्सिद्धान्तमत्यद्भुतं
भूयोभिः कृतिसञ्चयैर्विशदयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ४ ॥

𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇𑌕𑌿𑌲 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌣𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑍋𑌯𑌂𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑌿𑌪𑌤𑍇
𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂, 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑍈
𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌦𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 4

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிகளுக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்ற ஸம்ஸாரிகளை வாழ்விக்கவல்ல திவ்யஸூக்திகளை யருளிச்செய்தவரும்,

எம்பெருமானார் தரிசனத்தைப் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களினால் நன்கு விளக்கினவருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மந்திரமாகக்கொள்க.

टङ्काद्यैर्बहुभिः पुराणगुरुभिः प्रागेव दृष्टं ततः
पश्चात् श्रीयुतनाथयामुनयतिक्ष्माभृन्मुखैर्वर्धितम् ।
सिद्धान्तं गुरुराडसौ बहुतमैस्सद्ग्रन्थबृन्दैर्निजैः
संवृद्धं कलयन् कलिप्रमथनो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ५ ॥

𑌟𑌙𑍍𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑌃, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑍁𑌤𑌨𑌾𑌥𑌯𑌾𑌮𑍁𑌨𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾
𑌭𑍃𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌡𑌸𑍌
𑌬𑌹𑍁𑌤𑌮𑍈𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌜𑍈𑌃, 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌂
𑌕𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌲𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌨𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 । 5

(டங்கத்ரமிட குஹதேவ ப்ரப்ருதய: என்று யதிராஜஸப்ததியில் அருளிச் செய்தபடியே) டங்கர் முதலிய பல முன்னோர்களாலும், ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் உடையவர் முதலான பின்னாசிரியர்களாலும் ஸநாதநமாயிருக்கின்ற விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தைப் பல உயர்ந்த க்ரந்தங்களினால் பரிபோஷித்தருளின தேசிகர் கலியைவென்று என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்க.

नाहं बोद्धुमलं भवामि निगमान्तार्थस्य दिव्योक्तिषु
प्राज्ञैकानुभवार्हमद्भुततमं दिव्यार्थसारं स्वयम् ।
कारुण्येन सुदुर्वचेन भरितस्सोऽयं महादेशिकः
सर्वार्थान् स्वयमेव साधु गमयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ६ ॥

𑌨𑌾𑌹𑌂𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑌲𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿
𑌷𑍁, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍈𑌕𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌤𑌮𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑍇𑌨
𑌭𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯
𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌗𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 6

ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளின் சீரியபொருள்கள் மிகப்பெரியோர் களாலேயே அறியக்கூடியனவாதலால் நீசனேன் ஸ்வயமாக அறிய கில்லேன்; ஆதலால் தேசிகர் தாமே பேரருள்கொண்டு ஸகலார்த் தங்களையும் அடியேனுக்கு உணர்த்தி என்னுள்ளத்துள்ளே வாழ்க.

‘थासस्से’-‘ढकि लोप’-‘ऋत्यक’-‘इको यण्’-‘कुत्सिते’-‘ङसिधुट्’
‘झझुस्’-‘झोऽन्त’ इतीदृशानि सततं सूत्राणि संक्रन्दताम् ।
श्रेयः किंचन नोदियादिति धिया सूक्तीस्सुहृद्या अदात्
यो वेदान्तमहागुरुस्स कृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ७ ॥

தாஸஸ்ஸே - டகிலோப - ருத்யக - இகோயண - குத்ஸிதே-
ஙஸிதுட் , ஜஜுஸ் - ஜோऽந்த இதீத்ருஶாநி ஸ
ததம் ஸூத்ராணி ஸங்க்ரந்ததாம் | ஶ்ரேய꞉கிஞ்சந
நோதியாதிதி தியா ஸூக்தீஸ்ஸுஹ்ருத்யா அதாத், யோ
வேதாந்தமஹாகுருஸ்ஸ க்ருபயா மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி

உலகில் பலர் வியாகரணம் வாசிப்பதாக இழிந்து (தாஸஸ்ஸே) என்பது முதலான ஸூத்ரங்களை உருப்போட்டுக்கொண்டு அதி லேயே உயிரைவிடுகிறார்கள்; அன்னவர்களுக்கு ஒரு நன்மையும் விளையமாட்டாதே! என்று திருவுள்ளமிரங்கி அமுதன்ன மொழி களை அருளிய தேசிகர் என் அகத்தையே தம் அகமாகக்கொள்க.

यः कारुण्यनिधिर्यमाह भगवान् वेदान्तसद्देशिकं
येनेदं भुवनं सनाथमभवत् यस्मै नतिः श्रेयसी ।
यस्माद्दिव्यसुधोदयस्समभवत् यस्य प्रभावोऽद्भुतः,
यस्मिन् सर्वगुणा वसुः स गुरुराण्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ८ ॥

ய꞉காருண்யநிதிர்யமாஹ பகவாந் வேதாந்தஸத்தேஶிகம்
யேநேதம்புவநம் ஸநாதமபவத் யஸ்மை நதி꞉
ஶ்ரேயஸீ | யஸ்மாத்திவ்யஸுதோதயஸ்ஸமபவத் யஸ்ய
ப்ரபாவோऽத்புத꞉, யஸ்மிந்ஸர்வகுணா வஸு꞉ ஸ
குருராண்மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥

கருணைக்கடலாயிருப்பவரும், வேதாந்தாசாரியரென்று அரங்கனருள்பெற்றவரும், இவ்வுலகத்தை ஸநாதமாக்கவல்லவரும், தம்மைத் தொழுமவர்களுக்கு நன்மையளிப்பவரும், அமுதப்பெருக்கான ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு ஆகரமாயிருப்பவரும், அற்புதமான வைபவங்கள் அமைந்தவரும், நற்குணநிதியுமான தேசிகர் என் மனத்தையே கோயில்கொள்க.

कन्यामासि फणीन्द्रशैलशिखरालङ्कारतीर्थोडुनि
प्रादुर्भूय भवाब्धिमग्नजनतासंरक्षणैकव्रती ।
यः प्रोवाच शताधिकान् सुमधुरान् सारार्थरत्नाकरान्
सद्ग्रन्थान् स गुरुर्गुणामृतनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ९ ॥

கந்யாமாஸி ஃபணீந்த்ரஶைலஶிகராலங்காரதீர்தோடுநி, ப்ராதுர்பூய பவாப்திமக்நஜநதாஸம்ரக்ஷணைகவ்ரதீ | ய:ப்ரோவாச ஶதாதிகாந் ஸுமதுராந் ஸாரார்தரத்நாகராந், ஸத்க்ரந்தாந் ஸ குருர்குணாம்ருதநிதிர்மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 9

புரட்டாசிமாதத்தில் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவப்ருதத் திருநாளான திருவோணத்தில், நம்போன்ற ஸம்ஸாரிகளைக் கரையேற்றுதற்காகவே அவதரித்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நல்ல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்த தேசிகர் என் மனத்தை விடார்.

विश्वत्राणविचक्षणस्स भगवान् घण्टां स्वकीयां शुभां
तोताद्र्याह्वयदिव्ययोषिदुदरे न्यस्यन् समा द्वादश ।
प्रादुर्भाव्य यदात्मना विभवनाम्न्यब्दे नभस्ये निजे
नक्षत्रे, जगतीं ररक्ष स गुरुर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १० ॥

விஶ்வத்ராணவிசக்ஷணஸ்ஸ பகவாந் கண்டாம் ஸ்வகீயாம் ஶுபாம், தோதாத்ர்யாஹ்வயதிவ்யயோஷிதுதரே ந்யஸ்யந் ஸமா த்வாதஶ | ப்ராதுர்பாவ்ய யதாத்மநா விபவநாம்ந்யப்தே நபஸ்யே நிஜே நக்ஷத்ரே, ஜகதீம் ரரக்ஷ ஸ குருர்மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 10

உலகத்தைக் காத்தருளவல்லவனான எம்பெருமான் [திருமலைமால்] தன்னுடைய திருமணியாழ்வாரைப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளவும் தோதாரம்மையின் திருவயிற்றில் வாழச்செய்து, பிறகு விபவ வருஷம் புரட்டாசித் திருவோணத்தன்று அவதரிக்கச்செய்து உலகத்தை வாழ்விக்க ஹேதுபூதராயிருந்த தேசிகர் என் மனத்தையே உறைவிடமாகக்கொள்க.

तातो मे भुवनप्रसिद्धमहिमा विद्यानिषद्यात्मकः
यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नावलीः ।
आबाल्यान्मम कण्ठभूषणतया विन्यास्थत्, अन्यादृशः
सोऽयं देशिक आत्मनः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ११ ॥

தாதொமெ ஹுவநப்ரஸித்தமஹிமா வித்யாநிஷத்யாத்மகஃ,
யஸ்ய ஸ்ரீநிகமாந்ததெஶிகமணெஃ ஸ்ரீஸூக்திரத்நாவலீஃ।
ஆபால்யாந்மம கண்டஹூஷணதயா விந்யாஸ்தத்,
அந்யாத்ருஶஃ ஸொऽயம் தெஶிக ஆத்மநஃ கருணயா மெ ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 11

உலகம்நிறைந்த புகழாளராய்க் கல்வியிற்சிறந்தவரான அடியேனது திருத்தகப்பனார் இளமொளிபிளமை முதலாகவே எனக்கு எந்த தேசிகருடைய திவ்யஸூக்திகளையெல்லாம் கண்டபாடமாக ஆக்கிவைத்தாரோ அந்த தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே உறைக.

किञ्चिज्ज्ञानमुपेयुषामपि सतां यस्य त्रयीशेखरा-
चार्यस्याद्भुतसूक्तिवृन्दमनघं हृद्यं हि विद्योतते ।
भक्तिं भूरितमां विरक्तिमनघां विज्ञानमुच्चावचं
विश्राणस्स महागुरुर्गुणनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १२ ॥

கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞாநமுபெயுஷாமபி ஸதாம் யஸ்ய த்ரயீஶெகரா-
சார்யஸ்யாத்புதஸூக்திவ்ருந்தமநகம் ஹ்ருத்யம் ஹி வித்யோததெ । பக்திம் பூரிதமாம் விரக்திமநகாம் விஜ்ஞாநமுச்சாவசம், விஶ்ராணஸ்ஸ மஹாகுருர்குணநிதிர்மெ ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 12

சிறிது ஞானம்பெற்றவர்களுக்குங்கூட மிக ரஸிக்கும்படியான அம்ருதமென்மொழிகளை அருளிச்செய்தவரும், ஞானபக்தி விரக்திகள் மலிந்தவருமான தேசிகர் என்மனத்தை யாளவேணும்.

कल्लोला इव सागरे गुरुवरे यस्मिन् सदा सूक्तयः
प्रादुर्भावमनर्गलं जनिजुषां सौभाग्यभूम्ना दधुः ।
सोऽयं सर्वकलाविहारनिलयः सर्वज्ञचूडामणिः
सर्वानन्दनसद्गुणौघजलधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १३ ॥

𑌕𑌲𑍍𑌲𑍋𑌲𑌾 𑌇𑌵 𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤
𑌯𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌨𑌰𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌜𑌨𑌿𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯
𑌭𑍂𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌧𑍁𑌃 । 𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌲𑌾𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌨𑌿𑌲𑌯𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑍌𑌘
𑌜𑌲𑌧𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 13

கடலில் அலைகிளர்வதுபோல், நம்முடைய பாக்யவசத்தால் மேன்மேலும் ஸ்ரீஸூக்திகள் தோன்கிவரப்பெற்றவரும், ஸகலகலைகளிலும் வல்லவரும், ஸர்வஜ்ஞரும், ஸத்குணநிதியுமான தேசிகர் என்னுள்ளத்தில் வாஸத்தை ஒருநாளும் விடலாகாது.

के वा सन्ति महीतलेऽत्र विपुले वेदान्तसूरेर्गिर-
स्सर्वास्साधु विमृश्य तस्य हृदयं गाढं ग्रहीतुं क्षमाः ।
सोऽयं देशिकसार्वभौम इह मामेकं कृपावैभवात्
स्वीयान्तःकरणज्ञमाशु कलयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १४ ॥

𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍂𑌰𑍇
𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌢𑌂
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃 । 𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮 𑌇𑌹
𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌜𑍍𑌞
𑌮𑌾𑌶𑍁 𑌕𑌲𑌯𑌨𑍍 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 14

இந்நிலவுலகில் தம்முடைய ஸகல திவ்யஸூக்திகளையும் நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துத்தமது ஆழ்ந்த திருவுள்ளத்தைக் கண்டறிய

வல்லவர் ஒருவருமில்லையென்கிற குறைதீர, அடியேனொருவன்பால் தமது பேரருளைப் பெருகவிட்டுத் தம்முடைய திருவுள்ளக் கருத்து களை அறிந்தேனும்படி செய்யவல்லவரான தேசிகர் என்னுள்ளத் தையே உறைவிடமாகக்கொள்க.

सत्यं सत्यमहं ब्रवीमि भुवने नान्योऽवतीर्णो गुरुः
चारित्रं परमं पवित्रमतुलास्सूक्तीश्च संदर्शयन् ।
एकोऽयं श्रुतिमौलिदेशिकमणिः सर्वात्मना शोभनः
सोऽयं सीमदरिद्रया करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १५ ॥

ஸத்யம் ஸத்யமஹம் ப்ரவீமி புவநே நாந்யோऽவதீர்ணோ கு
ரு:, சாரித்ரம் பரமம் பவித்ரமதுலாஸ்ஸூக்தீஶ்ச
ஸந்தர்ஶயந் | ஏகோऽயம் ஶ்ருதிமௌலிதேஶிகமணி:
ஸர்வாத்மநா ஶோபந:. ஸோऽயம் ஸீமதரித்ரயா கரு
ணயா மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 15

பவித்திரமான சரித்திரம்பொருந்தி, ஒப்பற்ற திவ்யஸூக்தி களை உபகரித்துப் பலபடியாலும் சிறப்புப்பெற்றவர் இவரொரு வரே என்று ஆணையிட்டுச் சொல்லுதற்கு உரியவரான தேசிகர் எல்லைகடந்த கருணையோடு என்னுள்ளத்துள்ளே உறையவேணும்.

झीङ्कारं कलयन्ति शीधुकणिकां पीत्वा द्विरेफा वने
सोऽहं वेदशिरोगुरोर्हि फणितीः पीयूषकल्पा मुहुः ।
पायंपायमनर्गलं विरचये तौर्यत्रिकं चत्वरे
सोऽयं सर्वकलानिधिर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १६ ॥

ஜீங்காரம் கலயந்தி ஶீதுகணிகாம் பீத்வா த்விரேபா வநே
ஸோऽஹம் வேதஶிரோகுரோர்ஹி பணிதீ: பீயூ
ஷகல்பா முஹு: | பாயம்பாயமநர்கலம் விரசயே
தௌர்யத்ரிகம் சத்வரே, ஸோऽயம் ஸர்வகலாநிதி
ர்குருவரோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 16

கானகத்தில் வண்டுகள் மதுத்திவலையைச் சிறிது பருகிக்களித்து ரீங்காரம்செய்வன ; அடியேன் தேசிகருடைய திவ்ய ஸூக்திகளாகிற திவ்யாம்ருதத்தை வேண்டியமட்டும் பருகிக்களித்து நாற்சந்திகளில் (* மொய்ம்மாம்பூம்பொழில் என்கிற திருவாய்மொழியிற்படியே) ஆடிப்பாடிக் குனிக்கின்றேன்; இப்படி யென்னைக் களிப்பிக்கவல்ல தேசிகர் என்னெஞ்சமே மேவுக.

वेदानां पठनं पुराणकथनं स्मृत्यादिसंशीलनं
सर्वं यस्य गुरोर्गिरां परिचयैः पुष्णाति शोभां पराम् ।
सोऽयं सर्वपथीनधीविलसितो वैराग्यवारांनिधिः
श्रीमान् वेदशिरोगुरुः प्रतिकलं मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १७ ॥

வேதா³நாம் பட²நம் புராணகத²நம் ஸ்ம்ருத்யாதி³ஸம்ஶீலநம்
ஸர்வம் யஸ்ய கு³ரோர்கி³ராம் பரிசயை: புஷ்ணாதி
ஶோபா⁴ம் பராம் । ஸோ(அ)யம் ஸர்வபதீ²நதீ⁴விலஸி
தோ வைராக்³யவாராந்நிதி⁴: ஸ்ரீமாந்வேத³ஶிரோ
கு³ரு: ப்ரதிகலம் மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³ ॥ 17

வேதமோதுவதோ, புராணப்ரவசனம் செய்வதோ, தர்மசாஸ்த்ரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதோ, மற்றும் எது செய்வதாயிருந்தாலும் தேசிக திவ்யஸூக்திகளில் பரிசயம் இருந்தால்தான் எந்த பேச்சும் பொலிவுபெறும் என்னவேண்டும்படியான ஸ்ரீஸூக்தி வைபவம்வாய்ந்தவரும், எல்லா வழிகளிலும் செல்கின்ற புத்திவிலாஸம் பொருந்தியவரும் மஹாவிரக்தருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மன்னியிருக்கவேணும்.

दान्तिश्शान्तिरिति द्वयं हि सकलैस्संपादनीयो निधिः
सोऽयं यस्य बभौ स्वभावनियतो लक्ष्मीशसङ्कल्पतः ।
वाजिग्रीवकृपाकटाक्षविभवोदञ्चत्प्रभावोज्ज्वलः
सोऽयं देशिकतल्लजः स्वकृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १८ ॥

தா³ந்திஶ்ஶாந்திரிதி த்³வயம் ஹி ஸகலைஸ்ஸம்பாத³நீயோ நிதி⁴:
ஸோ(அ)யம் யஸ்ய ப³பௌ⁴ ஸ்வபா⁴வநியதோ லக்ஷ்மீஶஸ

க்லுப்த: | வாஜிக்ரீவக்ருபாகடாக்ஷவிபவோத்பூத
மஹாவைபவ:; ஸோயந்தேஶிகதுர்ஜஸ்வக்ருபயா மே
ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ‖ 18

ஒவ்வொருவரும் அவசியம் ஸம்பாதிக்கவேண்டிய நிதியாகிய யோகமும் க்ஷேமமும் பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே இயற்கையாகவே அமையப்பெற்றவரும், ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தினல் பெருமேன்மைபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தினுள்ளே மன்னி வீற்றிருப்பாராக.

तातोऽयं तनयोऽयमेष सहज स्सैषा प्रसूः पत्न्यसौ
क्षेत्रं मामकमेतदित्यनवधि प्रोज्जृम्भमाणा तृषा ।
सर्वा मे समभूद्यदीयफणितिष्वेव, प्रसिद्धप्रथ-
स्सोऽयं निस्तुलवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १९ ॥

தாதோயம் தநயோயமேஷ ஸஹஜஸ்ஸைஷா ப்ரஸூ:
பத்ந்யஸௌ, க்ஷேத்ரம் மாமகமேததித்யநவதிப்ரோ
ஜ்ஜ்ரும்பமாணா த்ருஷா | ஸர்வா மே ஸமபூத்யதீய
பணிதிஷ்வேவ, ப்ரஸித்தப்ரத: ஸோயம் நிஸ்துல
வைபவோ குருவரோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ‖ 19

* "ஆசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி அன்னையத்த னென் புத்திரர்பூமி வாசவார்குழலா ளென்றுமயங்கி" என்னுமாபோலே பலவிஷயமாக விளையக்கடவதான விருப்பமெல்லாம் எனக்கு வேறொன்றிலும் செல்லாமல் தம்முடைய திவ்ய ஸூக்திகளிலேயே செல்லுமாறு அருள்புரிந்த தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே வாழ்க.

चार्वाकादिमदुर्मतान्धतमसध्वंसार्थमुद्यन् रविः
श्रीमद्वैष्णवमण्डलीकुवलयोल्लासाय भास्वान् विधुः ।
सोऽयं वेदशिरोगुरुस्सभगवानित्येवमत्यादरात्
सर्वैस्साधुगणैः प्रशस्यमहिमा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २० ॥

சார்வாகாதி³து³ர்மதாந்த⁴தமஸஸ்ஸம்ஹாரத³க்ஷோ ரவி:
ஸ்ரீவைஷ்ணவமண்ட³லீகுமுத³வநோல்லாஸாய ஹாஸ்தோ
விது⁴: | ஸோऽயம் வேத³ஶிரோகு³ருர்கு³ருமஹஸ்ஸமவாப்தி
தே³வத³த்தோத³யாக்ஷ, ஸர்வோத்க்ருஷ்டாஸ்யாஜகே³ஹே: ஸ்ரீஸ
ஸந்நிதி⁴ரா மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³ ‖ 20

சார்வாகம் முதலிய துர்மதங்களாகிற இருளை அகற்றுவதற்குத் தோன்றின ஸூர்யன் என்னத்தகுந்தவரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ மண்டலமாகிற ஆம்பலோடையை மலர்த்துவதற்காக விளங்குகின்ற திங்கள் என்னத்தகுந்தவருமான தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க.

यज्ञे धातुरुदित्वरस्स वरदः श्रीहस्तिशैलेश्वरः
स्वीये वाहनमण्डपे परमया प्रीत्या यमास्थापयन् ।
वारंवारमनुग्रहं प्रकटयन् विद्योतते, तादृश-
प्रख्यातामितवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २१ ॥

யஜ்ஞே தா⁴துருதி³த்வரஸ்ஸ வரத³: ஸ்ரீஹஸ்திஶைலேஶ்வர:
ஸ்வீயே வாஹநமண்ட³பே பரமயா ப்ரீத்யா யமாஸ்தா²பயந் | வாரம்வாரமநுக்³ரஹம் ப்ரகடயந் வித்³யோததே, தாத்³ருஶ - ப்ரக்²யாதாமிதவைப⁴வோ கு³ருவரோ மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³ || 21

அயன்செய்த அயமேத வேள்வியில் அவதரித்த பேரருளாளன் தன்னுடைய வாஹனமண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து அடிக்கடி பஹுமானிக்கப்பெறுகின்ற தேசிகர் என்னுள்ளத்தினுள்ளே உறைவாராக.

वर्गैर्वैष्णवशुद्धसन्ततिजुषां श्लाघ्यान्, अथान्यैरपि
प्राज्ञैर्भूरितमैः प्रशस्यविभवान् ग्रन्थान् गरिष्ठान् बहून् ।
श्रीमद्वाजिमुखस्य दिव्यकृपया नित्यं सृजन् निर्मल-
प्रज्ञो देशिक एष दोषविधुरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २२ ॥

வதைஷுவைஷ்ணவஸமாஜவத் இதரைர்பாஷாம்ஸ்யாவ்யாநு, அயா
நைஜாரவீ ப்ராஜ்ஞஹம்ஸுமிதை: ப்ரஸஷ்வி
ஹவாநு க்ரந்தாநுமிஷ்டாநுபஹம்ஹு । ஶ்ரீமத்ஹஜ்ரீவ
வஸ்ய திவ்யக்ருபயா நித்யம் ஸ்ருஜநு நிர்மல-ப்ரஜ்ஞா
தேஶிகவரஷடோஷவிபாரோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹம்போலே மதாந்தரஸ்த பண்டித ஸமூஹமும் கொண்டாடும்படியான அரியபெரிய நூல்களை ஹயக்ரீவருடைய அருளினால் அநவரதம் அருளிய தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க.

योऽग्यानामयमग्रगण्य इति सुख्यात्यामिहेप्सुर्जनः
यस्याचार्यमणेर्विशुद्धफणितिष्वत्यादरं प्राप्नुयात् ।
सोऽयं श्रीशतदूषणीमुखमहाग्रन्थावलीख्यापित-
प्रज्ञाशेवधिरादरेण महता मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २३ ॥

யோக்யாநாமயமக்ரகண்ய இதி ஸுக்யாத்யாமிஹேப்ஸுர்ஜந:
யஸ்யாசார்யமணேர்விஶுத்தபணிதிஷ்வத்யாதரம் ப்ரா
ப்நுயாத் । ஸோऽயம் ஶ்ரீஶததூஷணீமுக மஹா
க்ரந்தாவலீக்யாபித ப்ரஜ்ஞாஶேவதி ராதரேண
மஹதா மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி॥ 23

யோக்யர் என்று பெயர்பெற விரும்புமவர்களெல்லாரும் விரும்பிக் கற்றுத்தீரவேண்டும்படியாக சததூஷணீ முதலிய சிறந்த பல க்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து ஞானப்பெரும்புகழ் படைத்த தேசிகர் என்னகத்தினுள்ளே அன்புடன் அமர்ந்திடுக.

मेदिन्यामिह सर्वतः प्रसृमरा विख्यातिरन्यादृशी
यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणेर्नित्यं समुज्जृम्भते ।
यस्याहुस्सकलेऽपि तन्त्रनिचये स्वातन्त्र्यमत्यङ्कुशं
श्रीमानेष गुणालयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २४ ॥

மேதிந்யாமிஹ ஸர்வத: ப்ரஸ்ருமரா விக்யாதிரந்யாத்ருஶீ
யஸ்ய ஶ்ரீநிகமாந்ததேஶிகமணேர் நித்யம் ஸமுஜ்ஜ்ரும்பதே.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍋𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌚𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑍋 𑌮𑍇
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 24

இந்நிலவுலகம் முழுதும் பரவிய பெரும்புகழ் படைத்தவரும் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்று விருதுபெற்றவருமான தேசிகர் என் மனத்தே குடிகொண்டிருக்கவேணும்.

सन्देहान् सकलान् श्लथान् विदधतः पीयूषसन्देहदान्
गङ्गापूरसधर्मणश्शुभतमान् दिव्यान्निबन्धान् बहून् ।
उद्घाट्य क्षितिमण्डलं निरुपमं निष्कल्मषं चादधत्
वेदान्तार्यगुरूत्तमः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २५ ॥

𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌥𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌹𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑍂𑌰𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 | 𑌉𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌨𑌿
𑌰𑍁𑌪𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂𑌚𑌾𑌦𑌧𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍂𑌤𑍍𑌤
𑌮𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 25

சாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸகல ஸந்தேஹங்களையும் போக்கவல்லவைகளும், 'தேவாம்ருதமோ இவை!' என்னும்படியான ஸந்தேஹத்தைப் பயக்கவல்லவைகளும் காங்கப்ரவாஹ ஸஹோதரங்களுமான பல திவ்யக்ரந்தங்களையருளி இவ்விருள்தருமா ஞாலத்தையே தெருள்தருமாஞாலமாக்கின தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க.

नित्याराधनपेटिकां मम गृहे धन्यां वितन्वंश्चिरात्
सर्वासामपि संपदां मम कुले बीजायमानो महान् ।
ज्ञानानुष्ठितिसंपदा सुमहितः कण्ठीरवो वादिनां
त्र्य्यन्तार्यमहागुरुश्शुभमति र्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २६ ॥

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌪𑍇𑌟𑌿𑌕𑌾𑌂𑌮𑌮𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂𑌮𑌮𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋

மஹாது | ஜ்ஞாநாநுஷ்டிதிஸம்பதா ஸம்ருத்திதஃ கல்யா-
ணவோ வாதிநாம் த்ரய்யந்தார்யகுருர்மஹாக்ரஹ
மதிஃ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி || 26

அடியேனுடைய இல்லத்தில் கோயிலாழ்வாரில் அர்ச்சா மூர்த்தியாக நெடுநாளாகவே எழுந்தருளியிருந்து அநுக்ரஹிப்பவரும், எனது குடும்பத்தில் நேர்கின்ற ஸகலவித ஸம்பத்துக்களுக்கும் முதல் தனிவித்தாக அமைந்தவரும், ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸம்பத் ஸம்ருத்தரும் பரவாதிஸிங்கமுமான தேசிகர் என் மனத்தே மன்னுக.

धन्यो नान्य इहास्ति केवलमहं धन्याग्रणीरित्यमुं
गर्वं निर्वहति प्रसिद्धमहिमा यो देशिको मामकम् ।
सोऽयं धन्यतमां धरां विदधतीस्सूक्तीरमेयास्सृजन्
श्रीमान् वेदशिरोगुरुर्मदजुषो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २७ ॥

தந்யோ நாந்ய இஹாஸ்தி கேவலமஹம் தந்யாக்ரணீரித்ய-
மும் கர்வம் நிர்வஹதி ப்ரஸித்தமஹிமா யோ தேசி-
கோ மாமகம் | ஸோऽயம் தந்யதமாம் தராம் விதததீ-
ஸ்ஸூக்தீரமேயாஸ்ஸ்ருஜந் ஸ்ரீமாந் வேதசிரோகுருர்மத-
ஜுஷோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி || 27

யானொருவனே குறையற்றவனென்றும் என்னைப்போன்ற நிறைவாளர் மற்றொருமில்லையென்றும் அடியேன் செருக்குக்கொள்வதற்குக் காரணபூதரும், இப்பூமண்டலம் க்ருதார்த்தமாகும்படி அளவற்ற திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவருமான தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைவாராக.

ताम्यद्भिर्बहुधा जनैः परिवृते भूमण्डलेऽस्मिन् अहं
यस्यानुग्रहपात्रतामनितरमाप्यामिह प्राप्नुवन् ।
सन्तुष्टस्सततं प्रफुल्लहृदयो दुःखोक्तिनैर्देशिको
वर्ते, सोऽयममेयधीर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २८ ॥

தாம்யத்பிர்பஹுதா ஜநைஃ பரிவ்ருதே பூமண்டலேऽஸ்மிந் அ-
ஹம் யஸ்யாநுக்ரஹபாத்ரதாமநிதரமாப்யாமி

[illegible] |
𑌯𑍋 [illegible] 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌦𑌾, 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂𑌵𑍇𑌦
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 28

பலவகையாக ச்ரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற ஜனங்களே மலிந்திருக்கின்ற இந்நிலவுலகில், அடியேனொருவனையே இதர துர்லபமான தம் அருளுக்குக் கொள்கலமாக்கி, எப்போதும் உள்ளங் கனிந்து மகிழ்ந்தேயிருப்பவனாகவும் துயரின் ப்ரஸக்தியே அற்றவனாகவும் என்னை ஆக்கிவைத்தருளியிருக்கின்ற தேசிகர் என் மனத்தில் நித்யஸந்நிதி பண்ணவேணும்.

सद्वृन्दैस्सह नित्यवासरसिकं संख्यातिगैर्भावुकैः
संश्राव्योक्तिपरम्परं च कृपया यो मां व्यधाद्देशिकः ।
सोऽयं द्राविडसंस्कृतादिसकलब्राह्मीषु कूलंकष-
प्रज्ञो वेदशिरोगुरुर्मधुरवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २९ ॥

𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌰𑌸𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌗𑍈
𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑍁𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌂𑌚 𑌕𑍃𑌪
𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌮𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃। 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡 𑌸𑌂
𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌕𑌲 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀𑌷𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂𑌕𑌷 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍋
𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑍋𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿

அடியேனுக்கு எப்போதும் ஸத்ஸஹவாஸமே நேரும்படியாகவும், எண்ணிறந்த ரஸிக மஹா ஜனங்கள் கேட்டுக் களிக்குமாறு சொற்பொழிவாற்றும் வல்லமையுண்டாம் படியாகவும் ஆக்கியருள்பவரும் வடமொழி தென்மொழி வல்லவருமான தேசிகர்க்கு என் மனமே கோயிலாகவேணும்.

दारिद्र्यं क्षपयन् यशो विशदयन् विज्ञानमुज्जृम्भयन्
आचारं परिपोषयन् शुभमतिं सर्वत्र संवर्धयन् ।
भक्तिं मेदुरयन् हरौ, किमधिकैः ? सर्वान् गुणान् जृम्भयन्
श्रीमद्वेदशिरोगुरुर्महितवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३० ॥

𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑌨𑍍 𑌯𑌶𑍋𑌵𑌿𑌤𑌨𑌯𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭
𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂𑌪𑌰𑌿𑌪𑍋𑌷𑌯𑌨𑍍 [illegible]
[illegible]𑌯𑌨𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 [illegible]
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible]
[illegible] 𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 । 30

(முன்பு ஒரு ப்ரஹ்மசாரிக்குப்போல் நமக்கும்) ஏழைமையைப் போக்கிப் புகழைவிளைத்து நல்லறிவை வளர்த்து நன்னடத்தையை நல்கி நல்ல புத்தியைச் செழிப்பித்து பகவத் பக்தியைப் பெருக்கி ஸகல குணபூர்த்தியையுமுண்டாக்கி யருளவல்லவரான தேசிகர் என் மனத்தையே குடிகொண்டுவாழ்க.

हृद्यैर्नित्यमवद्यगन्धविधुरैरुच्चावचैर्मामक-
ग्रन्थैर्भूमिमिमां सदा सुरभयन् वेदान्तसूरिर्गुरुः ।
पूर्वाचार्यसदुक्तिरत्नसततास्वादैकसक्ताशयं
कुर्वन्मां कमनीयदिव्यवपुषा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३१ ॥

𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑌦𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌧𑍁𑌰𑍈𑌰𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌚𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮
𑌕𑍈𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑌿𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌸𑍁𑌰𑌭𑌯𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾
𑌨𑍍𑌤𑌸𑍂𑌰𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨
𑌸𑌤𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍈𑌕𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌮𑌨𑍀𑌯
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 31

வித்வந்மநோஹரங்களும் குற்றமற்றவைகளுமான பலவகை நூல்களை அடியேன் இயற்றி இவ்வுலகை உகப்பிக்கும்படியாகவும், பூர்வாசார்யர்களின் திவ்யஸூக்திகளையே இடைவீடின்றி அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்படியாகவும் அருள்செய்துவருகின்ற தேசிகர் தமது அழகிய திருவுருவத்தோடு என் மனத்தே திகழ்க

दिव्याकारजितस्मरः सुकविताचातुर्यलीलागृहं
शुद्धानुष्ठितिकेलिसद्म भगवद्भक्तचाकरोऽत्यद्भुतः ।
सन्दिग्धार्थविनिर्णयेषु चतुरस्सर्वार्थसिद्ध्यादिका-
नेकग्रन्थकृदेष देशिकमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३२ ॥

[illegible] 32

மன்மதனிலும் விஞ்சிய வடிவழகார்ந்தவரும் நல்ல கவித்வ சக்தி பொருந்தியவரும் பரமபவித்திரமான நடத்தையுடையவரும் பகவத் பக்திவாய்ந்தவரும், தெளியவேண்டிய அர்த்தங்களைத்தெளிவிக்கவல்லவரும், ஸர்வார்த்த ஸித்தி முதலிய பல சிறந்த நூல்கள் பயந்தவருமான தேசிகர் என்னுள்ளம் விட்டகலாதிருக்கவேணும்.

इत्थं वादिभयङ्करवंशीयाण्णङ्गरार्यसंकलितम् ।
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्तोत्रं पठतां समृद्धिरखिला स्यात् ॥

இத்தம் வாதிபயங்கரவம்ஶீயாண்ணங்கரார்யஸங்கலிதம் ।
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்தோத்ரம் படதாம் ஸம்ருத்திரகிலா ஸ்யாத் ॥

इति श्रीकाञ्ची
प्रतिवादिभयङ्कर-अण्णङ्गराचार्यस्य कृतिषु
[एकपञ्चाशदुत्तरशततमग्रन्थः]
श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रं
॥ समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ காஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
நூல்களில் நூற்றைம்பத்தோராவது க்ரந்தமான
ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத ஸ்தோத்ரம்
முற்றுப்பெற்றது.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰

𑌅𑌣𑍍𑌣𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾.

பெருமாள்கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்காசாரியர்
இயற்றிய

ரத்நபரீக்ஷா.

ஸ்ரீந்யாயஸித்தாஞ்ஜந வியாக்கியானமாக ஸ்ரீமத்
திருப்புட்குழி ஸ்வாமி பணித்த ரத்நபேடிகையிலுள்ள
ரத்நங்களில் ஒன்றைப்பற்றின பரீக்ஷை.

HADDON AND Co., PRINTERS, MADRAS.

பஹுதான்யஸு வைகாசி விசாகம்.

1938.

ஶ்ரீரஸ்து.

பத்³யாத்மநா நிப³த்³தா⁴யா: க்ருதேரஸ்யா விவக்ஷிதம் |
ஸாரஸம்க்ஷேபரூபேண க³த்³யேந விநிவேத்³யதே ||

ஶ்ரீமந்நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகேந்த்³ரைரநுக்³ருஹீதே ஶ்ரீமதி ந்யாயஸித்³தா⁴ஞ்ஜநே ஜட³த்³ரவ்யபரிச்சே²தே³ விலஸதி சேயம் காரிகா — * ஶ்ரியா ஸஹ து விபு⁴த்வம் ஶாஶ்வதம் தத ஸம்மதம் | தயோஸ்ஸாஹித்யஶக்திஶ்ச தத்த்வாபி⁴மாநிநாம் க³தி: || * இதி | அத்ர ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமிபாத³ஸேவாதத்பரஹ்ருத³யாநாம் பரமவேதா³ந்தவாதி³நாம் ப³ஹுஶாஸ்த்ரவிஶாரதா³நாம் மஹாமஹோபாத்⁴யாயாநாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதயார்ய மஹாதே³ஶிகாநாம் ரத்நபேடிகாவ்யாக்²யாநே இமா: ஸ்ரீஸூக்தயஸ்ஸந்த்³ருஶ்யந்தே | யதா² — ["ஶ்ரியா ஸஹேதி || உக்தஸம்ப³ந்த⁴ஸ்த²லேऽபி ஶ்ரியா ஸஹேத்யஸ்ய: அநேந ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ஶேஷித்வ ஶரீரித்வ காரணத்வாதே³ர் தே³வ்யாமபி ஸத்⁴ரீசீநத்வம் ப⁴வதி. ஶ்ரியா ஸஹேத்யஸ்ய விபு⁴த்வே அந்வயஸ்து நோசித:. உப⁴யபர்யாப்தவிபு⁴த்வஸ்ய ஏகவிஶிஷ்டாபரநிஷ்டே²ந வ்யவஹாராயோகா³த். ந ஹி க⁴டபடயோரேகத்வமிதி வக்தவ்யே க⁴டேந ஸஹ படஸ்யைகத்வமிதி வக்தும் யுஜ்யதே. ததா² ஸதி ஹி க⁴டஸ்யாப்யேகத்வம் படஸ்யாப்யேகத்வமித்யேவ ப்ரதீயேத; ந து க⁴டபடயோரேகத்வமிதி | ததா² ஶ்ரியா ஸஹ ப⁴க³வதோ விபு⁴த்வமித்யுக்தே ஶ்ரியோ விபு⁴த்வம் ப⁴க³வதோ விபு⁴த்வமித்யேவ ப்ரதீயேத, ந து ஶ்ரீ ஶ்ரீஶயோர்விபு⁴த்வமிதி ஸ்வரஸத: ப்ரதீயேத, அதோ யதோ²க்த ஏவாந்வய உசித:."] இதி ||

𑌏𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌉𑌪
𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌵𑌿𑌸𑌾𑌮-
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 ।
[illegible]
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌭𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑌸𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌰𑌕𑌂
[illegible]
[illegible]
𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿-
𑌕𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾 [illegible] ।
𑌇𑌯𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 [illegible]
[illegible]
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।

𑌅𑌥 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾
𑌵𑌾 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌟𑍀𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 — ‘𑌘𑌟𑌘𑌟
𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌯 ‘𑌘𑌟𑍇 𑌨 𑌸𑌹 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵’𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌘𑌟𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌘𑌟𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿; 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 ।
[illegible]
[illegible] 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । [illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 [illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀-
𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌘𑌟𑌘𑌟𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 [illegible]
[illegible] 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤, 𑌸𑌏𑌵 ‘𑌘𑌟𑍇 𑌨 𑌸𑌹 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌿-
𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵’𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 । [illegible]
[illegible], 𑌘𑌟𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌯𑌾-
𑌤𑍀𑌤𑌿 [illegible] । 𑌤𑌥𑌾𑌚 𑌘𑌟𑌘𑌟𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵
𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌷𑍈𑌵 [illegible] ।

‘வடெ-நஸஹ வடஸ்யாவி ஷிகவ்ழ’ ஐதி ஈவிஶப்வ ஸம்வழித வாக்யஸஹிவெஶஸஹாவெ, வடெவிஷிசவம் வடெவிஷிகவிதி ஈவஶ்யம்ஹாயாஃ | நவமூத்ர தயா வாக்யஶெஷீ விகல்பஷ்டா | விகல்பாஶெது * ஶ்ரியாஸஹ தூஷாம்வ த்யவிதிஶஏழுவெரஏவ்யம்ஹ்யாவதெ்யத |

நவஶங்க்யழ — ஈவிஶப்வயொஈவியொஈள தூழ்ய ஹழாவெவெதி | ‘உநஸாஸஹ ஐத்ரியாணொ்யகாரணம்’ ஐத்யெநந ஜாயஶாநொபொ்யஃ ‘உநஸாஸஹ ஐத்ரியா ணொ்யவொ்யகாரணம்’ ஐத்யெநநாவி ஜாயெதெதிவக்தும் ஸ வ-ஜயாவ்யளஷித்யவிஈஹாஃ |

‘வடவடயொஷிருகவழ, — வடெநஸஹவடஸ்யஷி சவழ’ ஐத்ய்ஹயவியொவி வாக்யஸஹிவெஶ ஸஈகாஈஏவ ஜெவ பொ்யம் ஷ்ரஷாதூஶழவித்ய்ஶூஶயஜும் ஸஶூவிதநிஷ ஶஜநாஜ்ஞா ஷ்ரஷஶஜநதொ்தாவி ஷ்ரதிஷ்டாவயாஶஃவஶ்யத |

ஈத்நவெழிகாக்யதாம்ஶதெ ஷிகவிவ ஜொகெ்ஷாவாய கவஶவி வ்யாஸஜ்யவ்ருத்தீதி நிவிஜவாஷழ | வடவடயொஷிஜு கவிதிவஃ யுக்ஷ்மீநாராயணயொா்வாயகவிதி வக்தும் ஶக்யதெ | வடெநஸஹ வடஸ்யஷிகவிதிவஃ யுக்ஷ்ம்யா ஸஹநாராயணஸ்யொாவாயகவ விதிவக்தும் ஶக்யதெ | ஸவம் ஜெயாவாக்யஸஹிவெஶொ ஹவதாம்ஶதெ ஷ்ராஶா ணிகொவா நவெதி வ்யத்தாஃ || ஷ்ராஶாணிகஸவெதிசெஃ. உஹயதொவி பொ்யவெஷஶ்யம் நாவெ்ஷ்யவெத்யுக்தம் ஹவதி | ஈய தஷவெ்ஷ்யவெதிசெஃ, வெஷஶ்யஷ்ரகாரெணா நிரஏவ்யதா விதூஹ்யஜயாஶஷெ |

‘‘ஶ்ரீயாஶவ்யூவாயகவம், நாராயணவ்யூவாயகவ விதி ஸகெந வாக்யெந ஷ்ராக்தும்ஹவதி; ஶ்ரீவிஶிஷ்டநா ராயணெ உவாயகவிதி ஈவரெணவாக்யெந ஷ்ராக்தும் ஹவதி’’ ஐதி நிரஏவயிதவ்யம்ஹ்வெஃ| ஈஷ்டூ | ‘ஈகெந வாக்யெந ஈயம்பொயொ ஜாயதெ’ ஐதி வ்யயக்யயக்ஷ்ய திவாஷ்யதாழ |

𑌅𑌥 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃 — 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯
𑌸𑍍𑌵𑌮𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿? 𑌇𑌤𑌿। 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌯𑍋𑌰𑍁-
𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑍇 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍; 𑌪𑌦-
𑌪𑌦𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧-
𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍇𑌟𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃-
𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃𑌸𑌂𑌶𑌯𑌿𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍। 𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋-
𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌏𑌵 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌂
𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍। 𑌅𑌤𑌃𑌸𑌂𑌶𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨-
𑌪𑍇𑌟𑌿𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌚, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍
𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍀𑌦𑌂𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌰-
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇 *𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌃*
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌮𑌤𑍇 '𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌯𑍋𑌰𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌥 𑌨𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌮𑌿𑌤𑍀𑌵
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍. 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌚𑌿𑌰𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌾-
𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿. 𑌅𑌹𑍋! 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍-
𑌤𑍋𑌷𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍.

𑌪𑌟𑍇𑌨𑌸𑌹𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿-
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌬𑍋𑌧𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑍇-
𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂𑌕𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌕𑌾𑌶𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍. 𑌇𑌦𑌮𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍.
𑌪𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌤-
𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑌾 𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑌿𑌸𑌂-
𑌭𑌵𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇,
𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑌂 𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍. 𑌪𑌟𑍇𑌨𑌸𑌹𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌵-
𑌰𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿. 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌕𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌤𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍, 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍋
𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌿𑌤𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍. 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿-
𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇. * 𑌅𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤

प्रकरणाद्यनुरोधाद्विवक्षाविशेषनिर्णयः * इति हि प्रामाणिकानां पद्धतिः. अवित्त्वविरोधेन स्वसंशयस्य प्रतीतिः संशयविषयविद्भिः विवेकिनाम्,

ननु, स्वसंशयस्य प्रत्याययनयोग्यता शब्दप्रमाणशब्दसन्निवेशे वर्तते वा न वा? इत्येव विचारणीयम्, विवेकिना संसंशयस्यप्रतीतिरनुभूयत इति तदिदमाश्रयामहे; पदेन समभिव्याहृतपदस्मारितत्वं शब्दसंस्कृत्या पदस्माविभिन्नं पदस्मारितस्मृतिविषयत्वं स्वप्रत्याययोग्यताभ्युपगमे; तादृशसंशयप्रतीतिजनकशब्दसन्निवेशो दुर्लभ इति वदामः — इतिचेत् तदिदमतिवेलम्. स्विशब्दसंवादेनैव तादृशसंशयप्रतीतिस्साधनम्, नान्ययेति संशयगोचरविदितस्थानम्. तदुक्तन्यायेन तथाहि पञ्चमे, तादृशसंशयप्रतीतिनुकूल्यमपि सद्व्यवहारोऽनुमितिबलम्.

तदेतदवधेयम्. चैत्रो मैत्रेण सह गन्तव्यमित्युक्ते चैत्रमैत्रसहितस्य गन्तव्यमिति वा चैत्रो मैत्रश्च सह गन्तव्यावित्यपि बोधः प्रामाणिक इति नात्र विसंवादः. * सोमेन यजेत सवनीयकालानुसारग्रहणादिव्यवस्थितेः तत्र होतृसाहित्यं वा होमसाहित्यं वेति विचारयतां वेदान्तिनां वादं शृण्वतां नात्र मनागपि विवादावतारः. तथा च; चैत्रो मैत्रेण सह गन्तव्यमितिवाक्येन कीदृशो बोधस्सञ्जात इति विचारे निष्कर्षस्सुलभो न भवति. चैत्रो मैत्रेण सह दुग्धं पीतवानित्युक्ते, सत्यपि प्रागुक्तरीत्या उभयविषयस्यापि बोधस्य शब्दशक्तिमूलकत्वेऽपि चैत्रस्यान्यकर्तृत्वप्रतीतेस्सर्वथापि प्राधान्यं तस्य बहुधा एव 'चैत्रो मैत्रोऽपि पीतवान् दुग्धमपि पीतवान्'

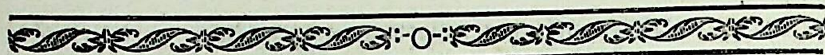
इत्येवं प्रयोगो नैव हृदयमधिरोहतीति स-
[illegible] वादः। प्रतीयमानो [illegible]
[illegible] तस्मिन् परित्याज्य एवेति [illegible]
[illegible]। अनयैव रीत्या [illegible]
[illegible]
[illegible] व्याघातपरा एव न
प्रतिपत्तिर्नोपपन्ना भवतीति निरवद्यम्।

एवं श्रिया सहदाम्पत्यमिति वाक्यमपि श्रिया-
मपि दाम्पत्यं विष्णावपि दाम्पत्यमिति [illegible]
नैव प्रत्याययतीति निरूपितं भवति। श्रीश्रीशयो-
र्दाम्पत्यमित्युक्ते निर्विशेषतैव श्रिया सहदा-
म्पत्यमिति वाक्यस्याप्यप्रतिहते स्थिते, तत्त्वटी-
कायाः प्रयासो निरर्थक एवेति [illegible]। श्री-
श्रीशयोर्दाम्पत्यमित्युक्तेऽपि श्रियोऽपि दाम्पत्यं
श्रीशस्यापि दाम्पत्यमिति प्रतीतिर्दुर्निवारैवेति
ज्ञेयम्।

श्रियासह [illegible]
[illegible] निरूपयतां [illegible] निरू-
पणानि च [illegible]। तत्त्वटीकाया
[illegible] संक्षेप [illegible]।

तत्त्वटीकागतानि अन्यान्यपि बहूनि तत्त्वानि
समयेष्वपि परीक्ष्याणीत्युक्त्वा विरमामः॥

ஶ்ரீரஸ்து.

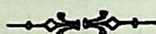
ஶ்ரீமதே ஹயக்ரீவாய நம:.

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராய நம:.

ஶ்ரீகாஞ்சீ. ப்ரதிவாதிபயங்கர - அண்ணங்கராசார்ய

ப்ரணீதா - ரத்நபரீக்ஷா,

ரத்நபரீக்ஷா.

ஸ ஜயதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹோ
விபஶ்சிதாம் ப்ரபவ: | வேதாந்ததேஶிகேந்த்ரோ
வேங்கடநாயகஸ்ஸதா ஶஸ்தாநே ॥ 1

ஶ்ரீநாராயணஸூரிஜாநரத்நபேட்யாம்
ரத்நாநி நவபாணாநி தாநிஹாஞ்சி |
தேஷாம் பரீக்ஷாம் ஸாத்யாம் நியோகாத்
கர்தும் ப்ரபதே ஜயதாம் ஸாரார்தே ॥ 2

“ஶ்ருதிநிவேஶபரீக்ஷிதவேதஸாம்
பஹுவிதாஸ்வபி ஸம்பவதி ப்ரஸ:” |
இதி கார்க்கதஸக்தநுஸாரத:
படயியோபி பத ப்ரஸவிஹ்வலா: ॥ 3

ஶ்ரீமத்ப்ரஸந்நகார்யா: பண்டிதா: ஶ்ரீக்ருஷ்ணதாதாஸார்யா: பாஶ்வஷ்டகப்ரகாஶிகாநு ப்ரசயஞ் ஶ்ரீரத்நபேடீக்ருதிம் | தஸ்யாம் யாநுபம் திவ்யரத்நசயாநு நியஸ்தவிசவா: தேஷாம் ஸாக்ஷாத்பரீக்ஷணம் ஸாதநஸாம் கவேத த்ரவ்யேஹ்யஶ்ய ॥ 4

ப தாஸ்ஸாஸ்வவிசவாணாம் ஶிரஸ்தா:
கூயஹாஸ லோயம் பரீக்ஷேத ஸத: |

𑌉𑌪𑌾𑌬𑍃𑌂𑌹𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌜𑌲𑍍𑌪𑌨𑍋𑌪𑌿 5
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 ॥

* 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌸𑌹𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌂𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌤𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌤𑍃𑌣𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑍇𑌷𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌤𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥ 7
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍁𑌲𑌜𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌿𑌂𑌹
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌹 𑌵𑌿𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌪𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌹𑌸𑍈𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 ॥ 8

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌂𑌗𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾
𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁। 𑌸𑌾𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍃𑌜𑍁𑌰𑌨𑍍𑌵𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 ॥ 9

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰
𑌦𑍇𑌶𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗
𑌯𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌹𑌿 ॥ 10

𑌸𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾 । 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈𑌯𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌤𑍈𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌧𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 11

𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃।
𑌰𑌂𑌗𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑍈𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 12
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ 13

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌬𑌹𑍁
𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌪𑌦𑌪𑌦𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯
𑌪𑌦𑍍𑌯𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍇𑌵𑌮𑍍 ॥ 14

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨
𑌸𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋 । 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍃𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ 15

[illegible] 16

[illegible] 17

[illegible] 18

[illegible] 19

[illegible] 20

[illegible] 21

[illegible] 22

[illegible] 23

[illegible] 24

[illegible] 25

श्रीयामुनमुनावेव प्रपत्त्युपायतां ब्रुवन्
अयोध्यानदयोरिति प्रकरणादिभिराशयम् ।
प्रकाशयितुमिच्छन्तं भगवद्रामानुजं गुरुः
तदेतदभिधानस्य तदपि ते स्वयं जानताम् ॥

श्रीयामुनाचार्यवस्तुतिवाक्यात्तयोरुभयोः ।
प्रपत्तेः उपायत्वं नास्तीत्येव मत्तं स्थिति ॥

सिद्धान्तसारमित्येवं यतिप्रवरहीयते ।
सप्रणवमविज्ञानं श्रीमद्रहस्यरत्नवेदिका ॥ 28

अतएवोपायत्वं नवनवप्रसज्यप्रवृत्त्यतरु
इति । प्रत्यवतिष्ठासावेच तदेतदपि सर्वेषां प्रवृत्त्य
तां करणेः ॥ 29

उपायत्वं मुख्यमसमभावतोस्तीति नन्तं
नवापि श्रीविष्णोरस्त्वितिरतमित्येव मतिताम् । कथो
सम्बोधनपूर्वं प्रतिकथनमेतन्मतिरेकः तथा
चोपायश्च विवदन्ति रामानुजमुनिः ॥ 30

विष्णुभक्तपादाब्जानां सारसङ्गतिसङ्ग
वयमिदं वादम् । उत्सृज्य रविकविभाषया
विनश्वरं वचोमय वक्ष्यामः ॥ 31

पदे पदे प्रपत्तेः अतः संसवितान्नक्षम् ।
इतिवस्तुवस्तिसिद्धाच्च उभयत्रापि यीस्सा ॥ 32

वस्तुवस्तीतिवस्थानस्यादृशी, वाक्यमये नच ।
सर्वकर्मप्रायस्याच योगि यत्कृतपरोऽक्तः ॥ 33

अतः अनिष्ठेयमस्यान्तरेकत्रसंहति ।
इत्यपज्ञानतः कर्णे तद्वाक्यं निपतेक्षय ॥

पदे नमाकथितात्रिपवः श्रुत्येत येजुरेनः ।
प्रत्युत्तरेव एतमुद्रापं तेषांबोधयो
भवेच्चपदः ॥ 35

விரூஜாயுபொயவ்ருஹா நக்ஷசவம்
வாரக்ஷ்யந்ந் க்ருஷ்ணாயுதாதெவ்யா தஃ |
வ்நெவீதிகயெந்த கெஷ்விஹந்ஷிஜ்ராக்
க்ஷிசவ்ந்த்ர ரவஸ்ம்ரஹவஸ்ம் ஜ்ரணீசஃ ॥ 36

வைத்ராவைத்ரணவாகம் மஜஹிஹதவாநித்ய ஸளவாக்யமெஷீ; வைத்ராவைத்ராந்நஷ்ஸ மஜஹி ஹதவாநித்யஷொபொயதாஷ்ஃ | வைத்ராவைத்ர மஜெவாவ்யஹிஹதிசதநாஷிதஷொபொயநஜு க்ஷி ஷ்ரம்ஷத்தெ பயாநாம்ஷ்யஷயஜதி நவஷுத்ர கஷ்விஷிவாஷஃ

* ஷொஉஷ்ஷதெஸவகாஊஷு ஸஹப்ரஹ்மணெ
தந்த்ரவெஷாஷிநஷ்விஷநாம்கவுதெ ।
ஹொக்ஷ்யஸாஹம்தவா? ஹொஜ்யஸாஹம்கிஷி
தெவ, ஊதஸ்வந: ஷயுதாசத்ருஹொஃ ॥ 38

ஷவம் வைத்ரணவாகம் விபதிஹிஸஷிஷம் வை த்ரஜதஷ்யதெவஃ வைத்ர வீதகபொயொஹவதி க்ஷிதிஹொஷ்விஷ்யதாம் க்ஷிஷிஷஷஃ | ஶாஷீஶக்ஷ்வகஉர நநஹவதி, தயாவ்யயுஸாயஸஹாந்யா, தாஷ்யஷ்ணொ யொ நகஸ்யாவ்யவிதஜதிவஷுஷ்ராஜூமெஷ்வீஷ்யதீதிஃ

ஷதாஷ்யமெஷவீத்யா வடஸஹிதவடெ ஷிசவ ஷிதஷ்க்ஷிமெஷ்யா வ்யளவித்யஸ்யாநஷொயாகவஷு ஹவிதசஷம் வஞ்ஜீதாநாம்ஷ்ரபொயஃ | ஷம்வதஷ்ம்ஷிஷ ஊவெதஷமதிசநவாம் ஹெஜஷாம் தத்ருயஉ ஷ்ரதெ கஷ்வகபஸியுஷிஹவதி ஹவசெவஷவாஷொ ஷுவிஷஃ॥ 40

கயநிஷ்யஹாஉஜ்ரஷ்ணவிதஷ்ம்வ நிவெஷிதஷ ।
ஜதிஜூாகவிஸஹஸா ஷுிவஜ்ஹிஷியுவதாம்பஹ॥

ஷகஉவஷ்ருதம்வாக்ஷம் ஷுதிவத்ரஹிஷாபஷுாஷ ।
உஷாவாயுகம்ஷொகெ பொஹவீதீதிவிஷ்ருதஷ ।

கயெூஉயஉவ உஹாதீத்யஷகஷர் பகஉஷிநா |
ஷ்ராசாணீகாயுவிஷ்ஷம்ஸவடநா ஹஷுயதாம்கயஷ ॥ 43

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] | [illegible] || 45

[illegible] | [illegible] ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || 47

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || 48

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || 49

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || 50

[illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || 51

இதிவிவெவநதஸ்ஸகரொஜந: ப்ரஸஹதெஷ்ஷாதி
வித்தவரிக்ஷியாடு | கயவஜ்ரப்ரஸரொமரா
ஹாஷிதெ ஹ்ரஉநிபாஸநதாஉவயாரயெக || 53

ஹாரதம் வ்யாவ்யாவஸாகம் வஞாஸஜ்ரஎவ்யஉஎஜ்ரகடு |
இத்யாக்தெ கிஉதநஎயம் ப்ரதெகாநயி ஹாவஸ்யதி ||53

விவிஞதாம் உஷாப்ராஜ்ஞா வணதஷெகஉநாகரா: |
ப்ரவீஷெயரயொநஎநம் ப்ரஉாணஸரணா:ஷ்வயடு || 54

வணவஞரத்நவெடிப்ராம் விஞிவிதஉாயெஃ:
விஷொஹவெவஸ்யாக | இதிநியஃராணஉநவா
ஸஉவாஷெதாவதெதி ஸம்ஷிஜடு || 55

தஜ்ரத்நவெடிகாயாஉதாஜ்ரம்ஸெவ ஹாதி ரத்நாநி |
ஹஎயாம்வீதிவிவெகம் ஜநயிதுரஉகொஹ்ரஸாவஜ்ரம்
[விஷய: || 56

காஞ்சீவாஜிஹயம்காரவம்ஶீயாணஜ்ஞரயஃஸம்கஞிதெ |
ரத்நபரீக்ஷாக்ருதெ ப்ரயஉபரீக்ஷா ஸஉாவிதாஜயதி ||

வணவம் ஸஉயவிஸெஷ்வஷெந்ரஷாஉவி தத்பரந்தாநாடு |
ப்ராஞரஹஃவெகபரீக்ஷா வஞ்ஜிதவமஃா:ப்ரதீக்ஷஞாடு ||

→ ஶ்ரீ தெபவீகோ விஜயதாம். ←

விஶெஷதொவயெயடு.

"ஶ்ரியாஸஹதாஓாம்வத்ழு —
வடெநஸஹவடஸ்ழிகவழு ||"

கவிஶெஷெண வாக்ரியாஓ்ரயஸ்ரூவெவ ஸஹ ஶப்தப்ரயொமஃ, யமா—வாத்ரெணஸஹாமதஃ விதெ த்ாஓள வாத்ரக்தர்காமஉநஸாநகாஶிகாமஉநவாது விதெதிவொயெ விதாவாத்ரயொஈஹயொஈவி ப்ர தெுகம்மஉநெ2நயஃ ப்ரதீயதெ | தஅக வடெநஸஹ வடஸ்ழிகவிதீநா வடஸ்வடஸ்வ ஷ்ாதஜெுண ழிெகவ2நயாக வடமதஹிகவஸாநகாஶிகம் வடமதம் ஹிகவிதிவொயெ, வடவடொஹயமதம்ஹிகவம் நப்ரதீய தெ, கவிதா ப்ரதெுகம்வடநீஷம்வடநிஷ்டம்வ ஹிகவஅய ஜெவெதி ஈத்வெடிகாக்ருதாஉஹிஸஙிஃ |

வாத்ரெணஸஹயஃ, ஸமதஜ த்ாஓள வைஶிஷ்ழ் ஈ-ஏவம்ஸாஹித்ஜெவ ஸஹாயஃ | வாத்ரஸாஹித் வாநுயஃ ஸமதஜதிவொயஃ | (ஶ்வாஉஜ-ஏஷாயாழு 1258 தஜெவ்ருஷெஜ்ருஷவ்ழு|) கத்ர வாத்ரஸ்மஉநெ2 நயொ.நப்ரதீயதெ .| ஏவம் ப்ரக்ருதெ வடவைஶிஷ்ழ் ஸ்ாவி வடஏவ ஹாநாக்ஷீகாரெண நஹிகவஅயஹாந ப்ரஸம்மஃ | "ஸஹஹாஜெ்க்ஷ" ஜத்ாஓள ஜெஶஸாஉநாயி காஈணுஸ்ாவி ஹாநஉஹ்ஹி; தஅக ப்ரக்ருதெவி ஜெஶ ஸாஉநாயிகாஈணுஹாநெ காதொ ஹிகவஅயஹாநழு ? 'ஆகாஶம்ஜெ' ஜதிப்ரயொமஸ்ாஉப்ராஉணிகெவவி ஆகாஶம் ஹிகவவக, ஆகாஶெஹிகவழு ஜதி ப்ரயொமாவ நவஓ்ாவிதி வ்ாத்ததிவாஷெ ஹடாவாயஃ ப்ரஉஶயஜி ப்ரயஉகாஈகவிவாஈெ| ஏவம் வடொஹாவிதி ப்ரயொம ஸ்ா ஸாயாகெவவி வடெவடஸ்வா ஹிகவிதிப்ரயொ மஸ் ஸாயாகவஉநவாயழு | ஏவஞ்ஸதி வடெநஸஹ வடஸ் ஹிகவிதீநா காகழா விவாஈவஸ் |

𑌘𑌟𑌨 𑌸𑌹𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚
𑌘𑌟𑌪𑌟𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿
𑌸𑌾𑌧𑌨𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿, 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂-
𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇| 𑌅𑌤𑍋 𑌘𑌟𑌪𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑍍 | 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯-
𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌪𑌿 | 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌪𑌟𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌘𑌟𑌪𑌟𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌘𑌟𑍇
𑌘𑌟𑍇𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌤 |
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤 |

𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌕𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍; 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌅𑌂𑌅𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌘𑌟𑌪𑌟𑌯𑍋𑌃, 𑌘𑌟-
𑌪𑌟𑍋𑌭𑌯𑌮𑍍, 𑌘𑌟𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌟𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃|

𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯
𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇. 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯
𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 | (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 366 𑌤𑌮𑍇𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟-
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 |) 𑌤𑌦𑌤 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌵
𑌤𑍀𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 |

𑌘𑌟𑌨 𑌸𑌹𑌪𑌟𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌭𑍇
𑌦𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌯𑍁𑌃 | (𑌵𑌿𑌹𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑍇 241 𑌤𑌮𑍇𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇|)
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌘𑌟𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌘𑌟𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿-
𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 |

"𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌪𑌟𑌂𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑌹 𑌮𑌾𑌂𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌟𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯
𑌤𑍇" (𑌵𑌿𑌹𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑍇 229 𑌤𑌮𑍇𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌𑌕𑍍𑌤
𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌘𑌟𑌪𑌟𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂-
𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 |

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍁𑌪𑍍𑌪𑍁𑌟𑍍𑌕𑍁𑌳𑌿 𑌤𑌾𑌤𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌾𑌃 ।

𑌅𑌯𑌾𑌚𑌿 [illegible]

𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍈𑌷𑌾 [illegible] ॥

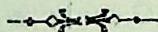
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰

𑌅𑌣𑍍𑌣𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁

𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾.

𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

அர்ச்சாவதாரங்களில்

திருமண் காப்பு.

(ஸ்ரீ. உ. வே. காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்.)

1. சித்திரைமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையில் மேற் குறித்த விஷயமான விசாரம் பத்ராதிபரால் கிளப்பப்பட்டிருந்தது. அதற்கு அந்த சித்திரைமாதத்திலேயே வெளிவந்த வைஜயந்தியில் உத்திரம் விஜ்ஞாபித்திருந்தேன். நிகழும் ஆனிமாதத்தில் வெளி வந்த வேதாந்ததீபிகையில் அதே விஷயமான வியாஸங்கள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு, பெரும்பாலும் பக்ஷஸ்த புத்தியுடன் எழுதப்பட்டவை என்னலாம். ஒரு வியாஸம் மாத்திரம் அங்ஙனம் நினைக்கக்கூடாத நிலைமையிலுள்ளது. வீண் விசாரத்தை வளர்த்திப் பல ஆஸ்திகர்களின் உள்ளத்தில் உத்வேகத்தை உண்டாக்கியிருப்பது மஹான்களுக்கு உரியதன்று.

2. கங்காநதீதீரத்து ஸந்நிதிகளிலுள்ள எம்பெருமான்களுக்கு கங்காதீர்த்தத்தினுல் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்து அநாதிஸித்தமான வழக்கம். இதில் யாருக்கும் எவ்விதமான விப்ரதிபத்தியும் தோன்ற இடமில்லை. இப்படியிருந்தும், "கங்கைக்கு விஷ்ணுபதீ என்று பெயராதலால் விஷ்ணுபாத தீர்த்தத்தை விஷ்ணுவுக்கே அபிஷேகம் செய்வது அபசாரம்" என்று ஒரு கிளர்ச்சியைச் சிலர் உண்டாக் கினுர்களாம். 'தன் பாததீர்த்தத்தைத் தானே உபயோகங்கொள் வது பிசகுதான்' என்று சிலர் அதை அபிநந்தித்தார்களாம்.

3 "ஸ்ரீமாந் என்பது நாராயணனுக்கே உரித்தான விசேஷண மாதலால் அதனை நம்போன்றவர்களுக்கு இடுதல் ஏலாது" என்று ஒருவர் பேசப்புகுந்தால், "ஆமாம்; ஆராய்ச்சியின்றியே இதுவரை யில் முன்னோர்களுங்கூட பகவத்வ்யதிரிக்தர்களையும் ஸ்ரீமான்களாக வ்யவஹரித்து வந்துவிட்டார்கள்; நிரூபண நிபுணர்கள் இனி அதைத்தவிர்க்க முயல்வதே தகுதி" என்று சொல்லக்கூடிய மேதாவிகளும் பலர் ஏற்படுவார்கள்.

4. "அர்ச்சாவதாரத் திருமேனிகளில் திருமண்காப்பு இல்லா மலிருந்தால் கலாவைஷம்யம் குறைவுபடும்" என்று ஒருவர் சொல் லுவதும், அதனை மற்றொருவர் ஆமோதிப்பதும் எங்ஙனே யிரா நின்றதென்றுல், நவீந சீர்திருத்தக்காரர்கள், பஞ்சமர்கட்கு ஆலய

ப்ரவேசம் பண்ணிவைத்துத் தீண்டாமையை அறவேயொழித்தால்தான் நமக்குள் ஒற்றுமையேற்படுமென்றும், நமது மதம் முன்னேற்றமடையுமென்றும் சொல்வதையே ஒத்திருக்கின்றது.

5. "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், நான்முகனும் தான் முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்" என்றாற்போன்ற அருளிச்செயல்களை பகவத்ஸந்நிதிகளில் ஸேவிப்பதில் பலர்க்கு உத்வேக முண்டாகின்றதென்று கண்டு அவற்றைத் தவிர்க்க வேணுமென்று சொல்லவும் சிலர் தலைப்படுவார்கள். ஆலயமென்பது அனைவர்க்கும் பொதுவாதலால் ஒருவருடைய மனமும் கன்றாதபடி நடந்துகொள்வது நலமல்லவா?

6. ஆங்காங்கு ஸ்தலாசார்ய புருஷர்களென்று பலர்க்கு நடந்துவரும் பலவகை மரியாதைகளில் பலர் பொறாமை கொள்வதனால் அவற்றை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டால் அனைவர்க்கும் த்ருப்தி பிறக்கும் என்கிற கிளர்ச்சியும் உண்டாகலாம். எம்பெருமான்களுக்குத் திருவாபரணம் முதலியன சாத்துவதிலும், உத்ஸவங்களை விசித்திரமாக நடத்துவதிலும் பலர்க்கு அருவருப்பு இருப்பதனால், இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேணு மென்கிற கிளர்ச்சியுமுண்டாகலாம். கடைசியாகக் கோவில்களைப் பூட்டியே வைப்பது நலம் என்கிற தீர்மானமும் தோன்றலாம்.

7. யதிராஜஸப்ததியில் "தத‌ந்யமததுர்மத ஜ்வலித சேதஸாம் வாதிநாம் பிரஸ்ஸு நிஹிதம் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷ்யதாம்—ததந்யமததுர்மத ஜ்வலித சேதஸாம் வாதிநாம் சிரஸ்ஸு நிஹிதம் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷ்யதாம்." என்கிற சுலோக மொன்று மாத்திரம் பலருடைய உள்ளத்தைத் துன்புறுத்துவதனால் அந்த திவ்யக்ரந்தத்திலிருந்து அதனை மாத்திரம் விலக்கிவிடுவது நன்று—என்று நிரூபிக்கவல்ல நிபுணர்களும் தோன்றுவார்கள்.

8. உலகநன்மைக்காகச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்கிற மேலான நோக்கத்தை நாமும் நன்கு ஆமோதிப்போம். சாஸ்த்ரங்களுக்கும் சிஷ்டாசாரங்களுக்கும் இணங்காத விஷயங்களிலே அந்த நோக்கம் செல்வதுதான் அழகு. ஸம்ப்ரதிபந்நங்களான ஸதாசாரங்களில் நம்முடைய குயுக்திகளால் வைபரீத்யம் விளைக்க எண்ணுவதும், இதனால் சில நன்மைகள் ஏற்படுமென்று எதிர்பார்ப்பதும் வைதிகமதாபிமாநிகளுக்கு உற்றதன்று. மனிதராய்ப் பிறந்த யாவர்களுக்கும் திர்யக்குக்களைப் போலவும் மேல் நாட்

டாரைப்போலவும் நவீந நாகரிகர்களைப் போலவும் நெற்றியில் ஒரு வகையான சின்னமுமின்றி, நடையுடைகளையும் மாற்றிக்கொண்டு 'இவர் இன்னவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்' என்று கண்டுபிடிக்கவும் முடியாதபடி வர்த்தித்தால் அளவுகடந்த ஐகமத்ய முண்டாகும்—என்று பேசுவார் பலரையும், அதனையும் ஆமோதிப்பார் பலரையும் எங்குங் காணுநின்றோமுக்கு எதிலும் வியப்பில்லை கிடீர்.

9. இப்போது திருமண்காப்பு விஷயமான கிளர்ச்சியைக் கிளப்பியுள்ள மஹான்கள் ஆங்காங்கு மூலவிக்ரஹங்களில் தொன்று தொட்டே திருமண்காப்பு உண்டென்பதையும், இந்தத்திருமண் காப்பை அழித்துவிடுவதனால் பொதுவாக உலகுக்கு ஒரு நன்மையும் செய்ததாகமாட்டாது என்பதையும் அறியாதவர்களல்லர். அறிந்திருந்தும் இந்தக்கிளர்ச்சியைக் கிளப்பியிருப்பதன் உட்கருத்து யாதெனில்;— கேண்மின். திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசத்தில் இரண்டுவகையான பேதம் ஏற்பட்டது எக்காலத்தில் என்கிற விசாரம் ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஆழ்வார்களினுடைய மங்களாசாஸநம் பெற்று திவ்யதேசங்களாக வழங்கப்பட்டுவருகின்ற ஆலயங்களில் தென்கலைத் திருமண்காப்புப் பொருந்திய திவ்யதேசங்கள் எட்டுப்பங்காகவும், வடகலைத்திருமண்காப்புப் பொருந்திய திவ்யதேசங்கள் ஒரு பங்காகவும் இருக்கின்றமை அபலபிக்கமுடியாத விஷயம். “இன்ன வருஷத்தில் திருக்குடந்தை வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவயிந்திரபுரம் வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் தேரழுந்தூர் வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவெவ்வுளூர் வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் தேவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வடகலையாயிற்று” என்று இங்ஙனே உபயகலைகளிலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற மிகப்பெரியோர்களை நாளைக்கும் ஸேவித்துவருகிறோம். இவ்விஷயத்திற்கு ஆதாரங்களான சாஸநபத்திரங்களும் பல திவ்யதேசங்களில் பெட்டி பெட்டியாக இன்னமும் காப்பாற்றப்பட்டுவருகின்றன. “இன்ன ஸந்நிதி இன்ன காலத்தில் தென்கலையாயிற்று” என்கிற வாசகத்தை இதுகாறும் இப்புவியில் ஒருவரும் கேட்டதில்லை யென்பதை நாம் விசேஷித்து எடுத்துரைக்கவேணுமோ? “யதாயதுவாதீ. பஹுஜநவேஷீ” உண்மையுரைப்போனை உலகம் பகைக்கும்” என்கிறபழமொழி நமது உள்ளத்தில் ஸ்திரமாக ஞாபகமிருப்பதால் இதைப்பற்றி இங்கு நாம் அதிகமாக எழுதவிரும்புகின்றிலோம். ‘திருவெவ்வுளூர் முதலான திவ்யதேசங்கள் அநாதியாகவே வடகலை க்ஷேத்ரங்கள்

தான்'. என்றே கூறினும் கூறுக. ப்ராமாணிகர்களின் உள்ளம் உண்மையுணரும். அதைப்பற்றி ஈஷத்தும் நாம் ப்ரதிவாதம் பண்ண வருவோமல்லோம். 'தென்கலை திவ்யதேசங்களே எட்டுப் பங்கு உள்ளன' என்னும் விஷயத்தை ஒருவரும் அபலாபம் செய்ய முடியாதென்பது புநருக்தம்.

10. சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் நாற்பதில் நாலைந்தும், தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள் இருபத்திரண்டில் இரண்டொன்றும், நடுநாட்டுத் திருப்பதிகளிரண்டில் ஒன்றும் நீங்கலாக, உள்ள திவ்யதேசங்களெல்லாம் தென்கலைத்திருமண்காப்பு வாய்ந்தவையே என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தம். "எம்பெருமான்களுக்குத் திருமண்காப்பு அநுசிதந்தான்" என்று தேறிவிட்டால், சில திவ்ய தேசங்களில் வந்தேறியான வடகலைத்திருமண்காப்பு அற்றுப்போனாலும் நூற்றுக்கணக்கான திவ்யதேசங்களில் தென்கலைத்திருமண்காப்பு அற்றுப்போய்விடுமன்றோ! என்றுகொண்டு இந்தக் கிளர்ச்சியைக்கிளப்பியிருக்கின்றார்களென்பதை அறுதியிட நாம் அதிகம் சிரமப்படவேணுமோ? வைஷம்யம் ஒழியவேணும் என்று சொல்வது வெளியில். கருவில் ஊறிக்கிடப்பதோ அதுவேதான். "நீ அவல் கொண்டுவா, நான் உமி கொண்டுவருகிறேன்; இரண்டையும் கலந்து ஊதிப்புடைத்து இருவருமாய் உண்போம்" என்பது போன்ற வார்த்தைகளினால் உலகம் தளராதிருக்கவேணும். ஒரு ஸந்நிதியில் பெருமாளுடைய மூலவிக்ரஹமொன்றிலுள்ள ஒரு திருமண்காப்பு தவிர்ந்தாலும் மற்றும் நாற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் ஒவ்வொருஸந்நிதியிலுமுள்ள திருமண்காப்புகளைத் தவிர்க்க என்ன வழி தேடுகிறார்களோ தெரியவேணும். நிச்சேஷமாகத் தவிர்ந்தாலன்றோ [உண்மையில் இம்மஹான்கள் உலகநன்மையை நாடுபவர்கள் என்றே கொண்டாலும் அந்த] நன்மைஸித்திக்கும்.

இனி ப்ரமாணவிசாரம் செய்வோம்.

11. அர்ச்சாவதார ஊர்த்வபுண்ட்ரவிஷயமாக ஸச்சரித்ரரக்ஷையில் ஸ்ரீமந்நிகமாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்திருக்கிற திவ்ய ஸூக்திகளை ஏற்கனவே அடியேன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன். அவற்றையே (ஆனிமாதத்து) வேதாந்த தீபிகையும் முன்வாக்கியங்களோடுங்கூட எடுத்துக்காட்டி அர்த்த விசாரமும் செய்திருக்கின்றது. அர்ச்சாவிக்ரஹங்களுக்கு தீபசிகாகாரமான ஊர்த்வபுண்ட்ரமே தேசிகனுடைய காலத்தில் இருந்து வந்ததென்றும். ஹரிபாதாகாரமாய் நாம் தரிப்பதுபோன்ற புண்ட்ரம் பிற்காலத்தில்

தான் பகவத் விக்ரஹங்களிலும் வந்துபுகுந்ததென்றும் ஏற்படுவ தாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. [illegible]

12. ஸந்நிதிகளில் மூலபேரம் உத்ஸவபேரம் என்ற இரண்டு திருக் கோலங்கள் ஆழ்வாராசார்யர்களின் அநுபவத்திற்கு விஷயபூதங்கள். உத்ஸவமூர்த்திகளில் தீபசிகாகாரமான திலகமே எங்கும் அநாதி யாகவுள்ளதென்பது ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நம். * கஸ்தூரீ கலிதோர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் * என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்திப்படியுள்ள கஸ்தூரித் திருநாமமே தீபசிகாகாரமெனப்படுவதாம். அதனைத் திருவுள்ளம் பற்றியே ஸ்ரீதேசிகன் "[illegible]" என்று அருளிச்செய்தார். ஹரிபாதாகாரமான புண்ட்ரத்தை அணிந்து கொள்ளாமல் தீபசிகாகாரமான புண்ட்ரத்தையே அணிந்து கொள்ளும் இதரமதஸ்தர்கள் நாளைக்கும் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களே தேசிகன் காலத்தில "[illegible]" என்கிற நியாயத்தை அவஷ்டம்பமாகக் கொண்டு ஆக்ஷேபம் செய் தவர்கள். அன்னவர்களைக் குறித்தே அங்கு தேசிகன் அழகாக ஸமா தானம் அருளிச் செய்து வருகிறார்.

13. "[illegible]" என்கிற வாக்கியத் திற்குமேல் "[illegible]" என்று தொடங்கியுள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் எதற்காக அவதரித்தன? என்பதை விமர்சிக்க வேணும். மூல விக்ரஹங்களில் தீப சிகாகாரமன்றிக்கே வேறு ஆகாரமான புண்ட்ரம் காண்கின்றமைபற்றியே அந்த ஸ்ரீஸூக்தி கள் அருளிச்செய்யலாயின. அந்த புண்ட்ரம் தீபசிகாகாரமுமன்று, ஹரிபாதாகாரமுமன்று. பின்னை என்ன ஆகாரமென்னில். இன்ன ஆகாரமென்று நிர்ணயிக்க நாம் அநதிகாரிகள். ஏதோ அழகிய வடி வமாக எம்பெருமான்களின் திருநெற்றிகளில் காண்கிறது. அந்தத் திருமண்காப்பு அழகுக்காகவே ஏற்பட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கது. அதில் எவ்விதமான விரோத சங்கையும் பண்ணத்தகாது—என்கிற இவ்வளவு கருத்தை ஸ்வாமி தேசிகன் அங்கு அந்த ஸ்ரீஸூக்திக ளில் ஸ்பஷ்டமாக அமைத்தருளியிருக்கின்றார். "[illegible]?" என்று தலைக்கட்டியிருக்கின்றார். மூலத்திருமேனிகளில் சாத்தியுள்ள திருமண்காப்பு நாம் அணியும் திருமண்காப்புபோலவே யிருப்பதனால் அது எங்ஙனே கூடும்? என்று விரோத சங்கை பண்ணினவர்க

ளுக்கு இந்த ஸ்ரீஸூக்தி உத்தரமுரைக்கின்றது. இப்படியன்றி வேறுவகையான அர்த்தம் இங்குத்தோன்ற இடமிருப்பதாக ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை பயின்றவர்கள் நினைக்க முடியாது. எல்லா அர்ச்சாமூர்த்திகளிலும் தீபசிகாகாரமான புண்ட்ரமேயிருந்து, வேறுவகையான புண்ட்ரம் இல்லாதிருக்குமாகில் (நஅ) என்று தொடங்கியுள்ள தேசிக ஸ்ரீஸூக்திகள் அப்ரஸக்தங்களாகவும் பொருளற்றனவாகவுமன்றோ பாவிக்கநேரும்.

14. திருப்புளிங்குடியெம்பெருமான் விஷயத்தை முன்னமே நாம் நிரூபித்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திருக்கோலங்கள் இன்னமும் பல இருக்கலாம். அஃது ஒன்றே என்றே வைத்துக்கொள்வோம். அந்த மூலமூர்த்தியில் காணப்படும் திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசம் பிற்காலத்தில்வந்து புகுந்ததென்று ஒருவரும் சொல்ல இயலாது. 'அந்த திவ்ய தேசமே மிக நவீநம்' என்று ஒருகால் வாதிக்கப்புகுந்தால் புகலாம் அங்ஙனம் வாதிக்கப்புகுமவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்திற்கு எவ்வளவு தூரத்தில் நிற்கவேணுமென்பதை நாம் சொல்லவேணுமா?

15. கூரத்தாழ்வானுடைய வரதராஜஸ்தவே "ஊர்த்வ-புண்ட்ர திலகம் பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத ஸ்வலலாடே?" என்பது ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி. பக்தர்களான எங்களுக்குத்தான் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் சாஸ்த்ரவிஹிதமாய்க் கிடக்கிறது; நித்யநைமித்திகாதிகருமங்களுக்கு அங்கமாக ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணவிதியும் அகரணே ப்ரத்யவாயச்ருதியும் உள்ளனவாதலால் நாங்கள் அதனை அணிந்துகொள்ளுவது அவசியமாகும்; தேவரீர் அதனை எதற்காக அணிந்துகொள்ளுகிறது? என்கிற கேள்வியும் அதற்கு ஸமாதானமும் ரஸோக்தியாகத் தாமே அருளிச்செய்கிறார். பஹுமாநாத் என்கிற சொல்லே ஸமாதானம். எங்ஙனேயென்னில்; அடியவர்கள் உகந்து அணிந்துகொள்ளும் திருமண்காப்பை நாமும் உகந்து அணிந்துகொள்ளவேணும் என்கிற திருவுள்ளமோ தேவரீருக்கு? என்பது சப்தார்த்தம்.

16. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் உத்தரசதகத்தில் "வட-தள-சயித... [illegible]

ஊடரெ ஜமஷி ஊதஂ நிஒயிஷ வெஷ்ணவஹொமஹ் ஸ்லியாவா —வடதளமதிசய்யரங்கதாமந்......வைஷ்ணவபோக்யலிப்ஸயாவ:” என்றுள்ள ச்லோகரத்நத்தையும் இங்கு எடுத்துக்கொள்வோம். “பேதைக்குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும் பாதக்கமலங்கள்” என்னுமாபோலே * பாலனுயேழுலகுண்டுபரிவின்றி ஆலிலை யன்ன வசஞ்செய்யும் அண்ணலும் தன்பாதத்தைச் சுவைத்துண்பதாகவுள்ளது. இது எதனாலே? என்று பட்டர் விமர்சிக்கிறார். வைஷ்ணவபோக்யலிப்ஸயா என்று ஸஹ்ருதயமநோஹாரியான ஒரு ஸமாதானத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார். ‘நம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் *விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ: * என்றோதிப் பரமபோக்யமாகக் கொள்ளுகையாலே, அவர்களுக்கு போக்கியமானது நமக்கும் போக்யமாக இருக்கவேண்டுகையாலே, அந்த பாதாப்ஜத்தை நாமும் போக்யமாகக் கொள்வோம் என்று திருவுள்ளம் பற்றியே வடதளசாயிபகவான் தன்னுடைய பாதாரவிந்தத்தைத் தானே தனது திருப்பவளத்தில் இட்டு ருசி பார்க்கின்றான் போலும் என்று இங்கு ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

17. தம்முடைய திருத்தகப்பனாரான கூரத்தாழ்வான் * பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத! ஸ்வலலாடே? என்றருளிச்செய்திருக்கும் திவ்ய ஸூக்தியிலிருந்தே பட்டருக்கு இவ்வகையான ரஸமயமான உல்லேகம்ஸ்புரித்தது என்றும் பெரியோர் பகர்வதுண்டு. ஆழ்வான் “பஹுமாநாத்கிம்?” என்றாரேயல்லது “பஹுமாநாத்ஏவ” என்றருளிச்செய்யவில்லையே! என்று க்ஷேபிக்க நினைப்பது விரஸம்.

18. இங்கே திலக சப்தார்த்தத்தைப்பற்றியும் சிறிது விமர்சிப்போம். திலத்தின் ஆகாரமாக இருப்பது திலகம்—அதாவது, எள்ளுப்போல இருப்பது; என்று எண்ணக்கூடும். இப்படியாகில் ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் என்கிற சொல் உத்ஸவமூர்த்திகளில் காண்கின்ற ரீதியைச் சொல்லுவதேயன்றி மூலமூர்த்திகளில் நமக்குப் போலக் காண்கின்ற திருமண்காப்பைச் சொல்லகில்லாது என்று பிறர் நினைக்கக்கூடும். இங்கு உண்மையையுணர்த்துவோம்;—தைலம் என்கிற சொல் திலம் என்கிற சொல்லிலிருந்து தத்திதாந்தமாகத் தேறினது; எள்ளிலிருந்து உண்டானது என்று பொருள்படும். ஆனால், ஏரண்டதைலம், நாரிகேளதைலம் இத்யாதிகளான

வ்யவஹாரங்கள் எங்ஙனே பொருந்தும் என்கிற சங்கை அனைவர்க்கும் உண்டாகக்கூடியதே. இதற்குப் பரிஹாரம் எங்ஙனேயென்னில்;— *ஸ்நேஹே தைலச்* என்கிற வார்த்திகம் பாணினீயத்தி லுள்ளது. திலதைலம், ஸாஷபதைலம் என்று உதாஹரணமுங் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால், தைலமென்பது ஸ்நேஹஸாமாந்யத்தைச் சொல்லக்கடவதாக ஏற்படுகின்றது. ஆகவே 'ஏரண்டதைலம்' இத்யாதி வ்யவஹாரங்கள் நன்கு பொருந்திப்போகின்றன. திலகம் என்கிற சொல்லும் திலசப்தவ்யுத்பத்திகமன்றியே 'நெற்றியலங்காரம்' என்றே பொருள்தரும். கோசகாரர்கள் இப்படித்தான் நிர்வஹிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் என்பதில் 'திலத்தின் ஆகாரமானது' என்னும் பொருள் தோன்றச் சிறிதும் இடம் கிடையாது. ஆழ்வான் * பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி' என்கிறாரே; எள்வடிவமானதை அணிந்துகொள்வதில் பஹுமான ப்ரஸக்தியில்லையன்றோ. ச்வேதம்ருத்திகையினால் சாத்தப்படுகிற திருமண்காப்பைப்பற்றியே ஆழ்வான் அருளிச்செய்தாரென்பது திண்ணம்.

19. குருவாயூர்ப் பெருமாள்விஷயமான நாராயணீய ஸ்தோத்திரத்தில் *ஹ்ருத்யே தாப்யாம் ஸித ஸமுதிதம் ஹாஸவாஸிதம்* என்றுளது. இங்ஙனே பலவுள்ளன. விரிப்பிற்பெருகும். மேலேகாட்டிய ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியொன்றேபோதும்.

20. "சிரகாலத்து ஆசாரமாயிருந்தாலும் சாஸ்த்ரயுக்திகளுக்குவிரோதம் ஏற்பட்டால் அது தெரியவந்ததும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியதே" என்று (ஆனிமீ தீபிகையின் முதல் பக்கத்தில்) எழுதியிருப்பது மிகவும் அழகு. அவிகீத சிஷ்டாசாரத்தின் முன்னிலையில் சாஸ்த்ரம் பகல்விளக்கும் மின்மினியுமாகும். *யச்சிஷ்டை: ஸ்வயம் ப்ரமாணம் வேதாஸ்ச* ஸுயமதிதே இத்யாதி. * உலகுக்கோர் முந்தைத்தாய் தந்தையான பகவானுக்கு உலகிலுள்ளாரெல்லாரும் மக்கள், ஸகலஸ்த்ரீகளும் நமக்கு ஸஹோதரிகள். ஆகவே எந்த ஸ்த்ரீயை நாம் மணம் புணர்ந்தாலும் ஸஹோதரியை மணம் புணர்ந்த பாதகமேயாகும். நெடுநாளாக ஆசாரம் வந்திருந்தாலும் ஷை சாஸ்த்ரயுக்திகளை கவனித்தவுடனே யதிகளாய்விடவேண்டும் இனியுள்ள பிரமசாரிகள் க்ருஹஸ்தர்களாக ஒருநாளும் ஆகக்கூடாது—என்றிப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளும் பலபல அவதரிக்கும்போலும்.

21 ஸ்வாமி தேசிகன் பரிஷ்கரித்தருளின பகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்தம் மிக மேன்மைபெற்று விளங்குவதை ஸஹியாத கலிபுருஷன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வுலகில் உட்புகுந்து செடுதல்களை விளக்கின்றான்போலும்— என்று தீபிகை வெளியிடுவது ஸத்யம் ஸத்யம். இப்படித்தான் என்று நன்கு நிச்சயிக்கலாம். ஸ்ரீதேசிகன் அருமருந்தாக அருளிச்செய்துவைத்த சீரிய அர்த்தங்களை யெல்லாம் மாறுபடுத்தி விபரீதார்த்தங்களை ப்ரவசநம் செய்துகொண்டு தத்பக்தர்களென்று சொல்லிப்பேருவது கலிகோலாஹலமல்லவோ! பரமபாவனங்களான அவருடைய ரஹஸ்யக்ரந்தங்களிலே பலபல ஸதாசார்ய நிந்தைகளைப் புகுத்திச்சீர்கெடுத்து வருவதும் கலிஸாம்ராஜ்யமல்லவோ? இத்தகைய பலபலக்ஷோபங்களெல்லாம் தணியும்காலமும் உண்டாகுமோ?

22, ஸ்ரீதேசிகனுடைய காலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குள் திருமண்காப்பின் ஆகாரத்தில் வேறுபாடு இல்லை என்பதையும்; தேசிகன் தாம் அணிந்துகொண்டிருந்த திருமண்காப்பு எது ? என்பதையும்பற்றி, சென்ற புரட்டாசி வைஜயந்தியில் ஸ்ரீதேசிக குணானுபவ வியாஸத்தில் பரக்க நிரூபித்துள்ளோம்.

23. ப்ரஸங்காத் வேதாந்த தீபிகையைப்பற்றி ஸஹ்ருதயமாக ஒரு உத்போதநம் பண்ண விரும்புகிறோம். அதில் சொற்பிழைகள் அபாரமாகக் காணப்படுகின்றன. அது படிப்பவர்களுக்கு மிகவும் க்லேசம் தரக்கூடியது. பத்திராதிபர்களும் உபபத்ராதிபர்களுமாய் நான்கு ஸ்வாமிகள் மிகவும் கவனித்து நடத்திவரும் இப்பத்திரிகையில் இந்தப் பெருங்குறைக்கு இடம் நேரிடலாகாது. வியாஸங்கள் எழுதியனுப்புகிறவர்களும் பல பிழைகளோடு அனுப்புவதாகவும் அதற்குமேல் அச்சுப்பிழைகளும் ஏற்படுவதாகவும் தெரிகின்றது. ஷை ஆனிமீ தீபிகையில் (பக்கம் 128-ல்) "வசனம் காணப்பட்டாலும்" என்றிருக்க வேண்டுமிடத்தில் "வசனம் காணப்படாமலும்" என்றும், "அர்ச்சாவிக்ரஹங்களுக்கு" என்றிருக்கவேண்டுமிடத்தில் "ஆசார்ய விக்ரஹங்களுக்கு" என்றும் காண்கிறது. விவக்ஷைக்கு மிகவும் விபரீதமான பொருளைத் தெரிவிக்கவல்ல இவ்வகைப் பிழைகள் ஹாயெண ஏடுதோறும் காண்கின்றன. 'கருத்து' என்பதை 'கறுத்து' (பக்கம் 135) என்பது— இப்படிப்பட்ட பிழைகள் எண்ணுக்கு அடங்காதவை.

24. அவரவர்களின் ஸொந்த வாக்யங்களில் எந்த வகையான பிழை புகுந்தாலும் கேள்வியில்லையென்றே வைத்துக்கொள்வோம். ஸம்வாதமாக உதாஹரிக்கப்படுகிற ப்ரமாண வசனங்களிலும் தவறுகள் புகப் பார்த்திருப்பது தகுதியேயன்று. தீபிகையில் தேசிகனுடைய ஸச்சரித்ராக்ஷா ஸ்ரீஸூக்திகளை உதாஹரிக்குமிடத்தில் *யெ நலஸம்ஜ்ஞா நாஜுநாணி வரி த்யஜெஙு* என்றுள்ளது. பரித்யஜேரந் என்கிற சொல்வடிவம் ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரத்திலேயே கிடையாது. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீதேசிகன் இப்படி ஒருகாலும் ப்ரயோகித்திருக்கமாட்டார். பரித்யஜ்யேரந் என்றேயிருந்ததைத் தவருகவே முன்னேர்கள் அச்சிட்டுவிட்டார்கள். மஹாமஹோபாத்யாயர்களும் அப்பிழையையே பின்பற்றினர்கள் அந்தத்தவறுதலைப் பின்புள்ளாரும் பாங்காக ஸம்ரக்ஷித்துவரப்பார்க்கிருர்கள். ப்ரக்ருத தீபிகா ஸஞ்சிகையில் இரண்டு இடத்தில் இரண்டு பண்டிதர்கள் ஷ்டி ஸ்ரீஸூக்தியை அநுவதிக்கிருர்கள். (பக்கம் 128ல்) க்ரந்தலிபியிலும் பரித்யஜேரந் என்றுள்ளது. (பக்கம் 135ல்) தேவநாகரிலிபியிலும் அப்படியேதானுள்ளது. ஆகையால் அச்சுப்பிழையல்ல; எழுதின பண்டிதர்களே இதனை கதஸ்ரூபமாகவே கருதியுள்ளார்களேயன்றி. கர்மணிரூபமாக ஒருவரும் கருதவில்லையென்று புலனுகின்றது. இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு ஈஷத்தும் இடம் ஏற்படாதபடி நல்ல நிரூபகர்களான நிபுண வித்வான்களைக்கொண்டு சோதநம் நடப்பித்தல் நன்று என்பதை ஸவிநயம் ஸப்ரணாமம் விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன். வ்யாமோஹமியான முறையில் இதை விண்ணப்பம் செய்ததாக ஒருவரும் கருதலாகாது.

பத்ராதிபரின் குறிப்பு.

"பக்தர்கள் எவ்வகையான புண்ட்ரத்தை அணிகின்ருர்களோ அவ்வகையான புண்ட்ரத்தையேபகவானும் அணிந்திருக்கக் கண்டதனுல்தான் ஆழ்வான் * பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத! * என்று அருளிச் செய்யலாயிற்று." என்று மேலே நிரூபித்திருப்பது மிகவும் ஸாரமானது. அந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் பொருந்தவேமாட்டாதென்பதை ரஸிகர்கள் குறிக்கொள்ளவேணும். எம்பெருமான் ஆசைப்பட்டு அணிந்திருக்குமதனை அழிக்கப்பார்ப்பது என்னே?

காமகோடி பிரஸ், காஞ்சிபுரம். (பேஜ் 181—190)